

ພຣະຄຳພີ

ພຣະຄຳ ລະບຽບພວກເລວີ

ສະບັບ 2010

ກິດລະບຽບການຂອງພວກເລວີ

ບົດທີ 1

ເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟເປັນກິ່ນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນ ໂມເຊ ແລະກ່າວກັບທ່ານຈາກທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມວ່າ ²“ຈົ່ງເວົ້າກັບລູກຫລານອິສຣາເອນ ແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ ຫາກຄົນໜຶ່ງຄົນໃດໃນພວກທ່ານຈະເອົາເຄື່ອງບູຊາມາຖວາຍ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ເອົາສັດລ້ຽງອັນເປັນເຄື່ອງບູຊາຂອງທ່ານມາຈາກຝູງງົວຫລືຝູງແກະ ຝູງແບ້

³ຖ້າຜູ້ນັ້ນເອົາງົວຂອງລາວມາເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ກໍໃຫ້ລາວເລືອກເອົາງົວເຖິກໂຕທີ່ດີທີ່ສຸດໃຫ້ລາວເອົາ ເຄື່ອງບູຊານັ້ນມາຖວາຍທີ່ປະຕູທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁴ແລະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາມືວາງໄວ້ເທິງຫົວສັດ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊານັ້ນ ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊານັ້ນຈະເປັນທີ່ພໍພຣະໄທເພື່ອເຮັດການລຶບລ້າງມົນທົນ (ໄຖ່ໂທດບາບ) ຂອງຜູ້ນັ້ນ ⁵ແລ້ວໃຫ້ພວກເຂົາຂ້າງົວເຖິກນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລ້ວພວກປະໂລຫິດ ຄືລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ຈົ່ງເອົາເລືອດມາຖວາຍ ແລະຈົ່ງເອົາເລືອດມາຂົດໃສ່ເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະຮອບແທ່ນບູຊາ ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ⁶ແລະໃຫ້ເຂົາລອກໜັງອອກ ເອົາເຄື່ອງເຜົາບູຊານັ້ນອອກໄປ ແລ້ວຕັດໂຕສັດເປັນຕ່ອນໆ ⁷ແລະລູກຊາຍຂອງອາໂຣນຜູ້ເປັນປະໂລຫິດຈະດັງໄຟເທິງແທ່ນບູຊາ ແລະເອົາພື້ນມາວາງໄວ້ໃນໄຟນັ້ນ ⁸ແລະພວກປະໂລຫິດ ຄືລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ຈະວາງທ່ອນຫົວ ແລະໄຂມັນສັດຕາມລຳດັບໄວ້ເທິງພື້ນໃນໄຟທີ່ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ ⁹ແຕ່ໃຫ້ພວກເຂົາເອົານ້ຳລ້າງເຄື່ອງໃນ ແລະຂາສັດເສຍ ແລ້ວປະໂລຫິດຈົ່ງເອົາທັງໝົດມາເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟ ເປັນກິ່ນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹⁰ຖ້າຜູ້ນັ້ນເອົາສັດນ້ອຍມາຈາກຝູງແກະ ຫລືຝູງແບ້ມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເລືອກເອົາສັດໂຕທີ່ດີທີ່ສຸດມາຖວາຍ ¹¹ໃຫ້ພວກເຂົາຂ້າສັດນັ້ນຢູ່ຂ້າງແທ່ນບູຊາທາງທິດເໜືອຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພວກປະໂລຫິດ ຄືລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ຈະເອົາເລືອດສັດນັ້ນມາຂົດໃສ່ເທິງແທ່ນ ແລະຮອບແທ່ນ ¹²ໃຫ້ພວກເຂົາປາດສັດນັ້ນເປັນຕ່ອນໆທັງຫົວ ແລະໄຂມັນດ້ວຍ ແລະປະໂລຫິດຈະເອົາຕ່ອນນັ້ນມາວາງໄວ້ ເທິງພື້ນໃນໄຟຢູ່ແທ່ນບູຊາ ¹³ແຕ່ເຄື່ອງໃນກັບຂານັ້ນ ຜູ້ຖວາຍບູຊາຈະລ້າງເສຍດ້ວຍນ້ຳ ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດເອົາເຄື່ອງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ມາເຜົາບູຊານຳກັນເທິງແທ່ນບູຊາ ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ຄືເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟ ເປັນກິ່ນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹⁴ຖ້າຜູ້ໃດຈະເອົານົກມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາຂອງບູຊາທີ່ເປັນນົກເຂົາຫລືນົກກາງແກໝູ່ມາຖວາຍ ¹⁵ຈົ່ງໃຫ້ປະໂລຫິດເອົານົກນັ້ນມາທີ່ແທ່ນບູຊາບິດຫົວແລ້ວເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາ ໃຫ້ເລືອດໄຫລອອກມາຂ້າງໆແທ່ນບູຊາ ¹⁶ໃຫ້ຈີກໜຽງ ແລະຫລົກຂົນນົກນັ້ນເສຍ ຖິ້ມລົງຂ້າງແທ່ນບູຊາທາງທິດຕາເວັນອອກ ບ່ອນທີ່ຖິ້ມຂີ້ເທົ່າໄຟ

¹⁷ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຈົກປົກບໍ່ໃຫ້ຂາດຈາກໂຕ ແລະປະໂລຫິດຈະເຜົາລົງນັ້ນເທິງແທ່ນບູຊາ ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ຄືເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟ ເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

ບົດທີ 2

ເຄື່ອງຖວາຍພຶດຕິນິເບັນເມັດ

¹ເມື່ອຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດເອົາພຶດຕິນິເບັນເມັດມາເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາຍອດແບ່ງມາຖວາຍ ໃຫ້ພວກເຂົາຖອກນໍ້າມັນລົງໃນແບ່ງ ແລະຈົ່ງເອົາກໍາຍານມາວາງໄວ້ເທິງດ້ວຍ ²ແລ້ວເອົາມາໃຫ້ພວກປະໂລຫິດ ຄືລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ຜູ້ຖວາຍບູຊາຈະກໍາຍອດແບ່ງປົນນໍ້າມັນກໍາມີໜຶ່ງກັບກໍາຍານທັງໝົດ ແລະປະໂລຫິດຈະເຜົາເຄື່ອງບູຊາສ່ວນນີ້ເປັນທີ່ລະນຶກເທິງແທ່ນບູຊາ ຄືບູຊາດ້ວຍໄຟ ເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³ສ່ວນພຶດຕິນິເບັນເມັດທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຈະເປັນຂອງອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ເປັນສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດຈາກເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

⁴ເມື່ອເຈົ້າເອົາເຂົ້າຈີ່ຈາກເຕົາອົບມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາ ໃຫ້ເປັນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບ່ງເຮັດດ້ວຍຍອດແບ່ງນວດດ້ວຍນໍ້າມັນ ຫລືເຂົ້າຈີ່ແຜ່ນບໍ່ມີເຊື້ອແບ່ງທາດ້ວຍນໍ້າມັນ ⁵ແລະຖ້າເຈົ້າເອົາເຂົ້າຈີ່ປຶ້ງ ເທິງແຜ່ນ ເຫລັກປຶ້ງມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາກໍໃຫ້ເປັນເຂົ້າຈີ່ເຮັດດ້ວຍຍອດແບ່ງອັນລະອຽດເປັນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບ່ງນວດດ້ວຍນໍ້າມັນ ⁶ເຈົ້າຈົ່ງຫກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນເປັນກ້ອນໆຈົ່ງເອົານໍ້າມັນຖອກໃສ່ເທິງ ເປັນເຂົ້າຈີ່ຖວາຍບູຊາ ⁷ຖ້າເຄື່ອງບູຊາຂອງເຈົ້າເປັນເຂົ້າໜົມຈົນໃສ່ໝໍ້ຂາງໃຫ້ເຮັດດ້ວຍຍອດແບ່ງລະອຽດກັບນໍ້າມັນ

⁸ເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຂົ້າຈີ່ ຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເມື່ອເອົາມາໃຫ້ປະໂລຫິດແລ້ວປະໂລຫິດຈະເອົາມາເຖິງແທ່ນບູຊາ ⁹ແລະປະໂລຫິດຈະເອົາເຂົ້າຈີ່ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາ ເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟ ເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁰ສ່ວນເຄື່ອງຖວາຍທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນຕົກເປັນຂອງອາໂຣນ ແລະຂອງລູກຊາຍຂອງລາວ ເປັນສ່ວນທີ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດຈາກເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹¹ບັນດາພຶດຕິນິເບັນເມັດໃດໆຊຶ່ງເອົາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ຢ່າໃຫ້ມີເຊື້ອແບ່ງເພາະວ່າທັງເຊື້ອແບ່ງ ຫລືນໍ້າເຜິ້ງຢ່າເອົາມາເຜົາເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹²ຖ້າເຈົ້າຈະເອົາສິ່ງທັງສອງນີ້ຄືຜົນລະປູກລຸ້ນທໍາອິດມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໄດ້ແຕ່ຢ່າເຜົາຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາໃຫ້ເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທ ¹³ແລະໃນເຄື່ອງເຂົ້າໜົມທຸກຢ່າງເຈົ້າຈົ່ງໃສ່ເກືອ ເຈົ້າຢ່າໃຫ້ເກືອແຫ່ງຄໍາໝັ້ນສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ ຂອງເຈົ້າຂາດເສຍຈາກເຂົ້າໜົມຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍເກືອພ້ອມກັບບັນດາເຄື່ອງບູຊາທຸກໆຂະນິດຂອງເຈົ້າ

¹⁴ຖ້າເຈົ້າຖວາຍພຶດຕິນິເບັນເມັດຄືຜົນລະປູກລຸ້ນທໍາອິດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງເອົາຮວງເຂົ້າໃໝ່ໆຂາງໄຟ ໃຫ້ແຫ້ງ ບົດເມັດໃຫ້ລະອຽດກ່ອນຈົ່ງເອົາມາຖວາຍ ¹⁵ເຈົ້າຈົ່ງເອົານໍ້າມັນຖອກໃສ່ ແລະວາງເຄື່ອງກໍາຍານໄວ້ເທິງນັ້ນ ເປັນເຄື່ອງຖວາຍ ¹⁶ປະໂລຫິດຈະເອົາສ່ວນໜຶ່ງ

ຂອງເມັດທີ່ບົດ ນໍ້າມັນ ແລະເຄື່ອງກໍາຍານເຜົາຖວາຍເປັນສ່ວນທີ່ລະນຶກ ເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍ ໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

ບົດທີ 3

ເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາ

1“ຖ້າຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາ ຖ້າລາວຖວາຍງົວຜູ້ ຫລືງົວແມ່ ຈາກຝູງ ໃຫ້ລາວເລືອກເອົາສັດໂຕທີ່ດີທີ່ສຸດມາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 2ໃຫ້ລາວເອົາ ມືວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງສັດໂຕທີ່ຈະຖວາຍນັ້ນ ແລະຈົ່ງຂ້າຕໍ່ໜ້າປະຕູທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ພວກ ປະໂລຫິດ ຄືລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ຈະເອົາເລືອດມາຊິດໃສ່ເທິງແທ່ນບູຊາໃຫ້ທົ່ວ 3ຈາກເຄື່ອງ ບູຊາທີ່ຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາ ເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ ຖວາຍຈະເອົາໄຂມັນທີ່ຕິດກັບເຄື່ອງໃນ ແລະໄຂມັນທີ່ຢູ່ໃນເຄື່ອງໃນທັງໝົດ 4ແລະໝາກໄຂ່- ຫລັງທັງສອງໜ່ວຍກັບໄຂມັນທີ່ຕິດຢູ່ບັນແອວນັ້ນ ແລະໃຫ້ເອົາໜັງບາງໆທີ່ຕິດຢູ່ເທິງຕັບອອກ ພ້ອມກັບໝາກໄຂ່ຫລັງ 5ລູກຊາຍອາໂຣນຈະເອົາສິ່ງທັງຫລາຍນີ້ມາເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາ ເປັນ ເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟ ເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

6ຖ້າຜູ້ໃດເອົາເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາມາຖວາຍ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສັດໂຕຜູ້ ຫລືໂຕແມ່ທີ່ໄດ້ມາຈາກຝູງແບ້ ແກະ ໃຫ້ເລືອກເອົາໂຕທີ່ດີທີ່ສຸດ 7ຖ້າລາວຈະຖວາຍລູກແກະ ເປັນເຄື່ອງບູຊາ ກໍໃຫ້ລາວເອົາມາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 8ໃຫ້ລາວເອົາມືວາງໄວ້ເທິງ ຫົວຂອງສັດທີ່ຈະຖວາຍນັ້ນແລະໃຫ້ຂ້າຕໍ່ໜ້າທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະລູກຊາຍອາໂຣນຈະເອົາ ເລືອດມາຊິດໃສ່ເທິງແທ່ນບູຊາແລະໃຫ້ທົ່ວແທ່ນບູຊາ 9ຈາກເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖວາຍເພື່ອຄວາມສາ- ມັກຄີທໍາ ຄືບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ພວກເຂົາຖວາຍໄຂມັນ ກັບຫາງທີ່ເປັນ ໄຂມັນທັງໝົດ ຕັດອອກກະດູກສັນຫລັງ ແລະໄຂມັນທີ່ທຸ່ມເຄື່ອງໃນ ກັບໄຂມັນທີ່ຢູ່ໃນເຄື່ອງໃນ ທັງໝົດ 10ແລະໝາກໄຂ່ຫລັງທັງສອງໜ່ວຍກັບໄຂມັນທີ່ຕິດຢູ່ບັນແອວນັ້ນ ໃຫ້ເອົາໜັງບາງໆທີ່ ຕິດຢູ່ເທິງຕັບນັ້ນອອກພ້ອມກັບໝາກໄຂ່ຫລັງ 11ແລະປະໂລຫິດຈະເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາເຜົາເທິງ ແທ່ນບູຊາ ເປັນອາຫານເຜົາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

12ຖ້າເຄື່ອງບູຊາຂອງລາວເປັນແບ້ກໍໃຫ້ລາວເອົາມາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 13ໃຫ້ ລາວເອົາມືວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງມັນ ແລະຂ້າມັນຕໍ່ໜ້າທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະລູກຊາຍຂອງ ອາໂຣນ ຈະເອົາເລືອດມາຊິດໃສ່ເທິງແທ່ນບູຊາແລະຮອບແທ່ນບູຊາ 14ແລ້ວໃຫ້ພວກເຂົາເອົາສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ຈາກແບ້ໂຕນັ້ນເປັນເຄື່ອງບູຊາ ເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄື ໄຂມັນທີ່ທຸ່ມເຄື່ອງໃນ ແລະໄຂມັນທີ່ຢູ່ໃນເຄື່ອງໃນ 15ແລະໝາກໄຂ່ຫລັງທັງສອງໜ່ວຍກັບໄຂ- ມັນທີ່ຕິດຢູ່ບັນແອວນັ້ນ ແລະໃຫ້ເອົາໜັງບາງໆທີ່ຕິດຢູ່ເທິງຕັບນັ້ນອອກພ້ອມກັບໝາກໄຂ່ຫລັງ 16ແລະປະໂລຫິດຈະເຜົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເທິງແທ່ນບູຊາເປັນອາຫານທີ່ເຜົາດ້ວຍໄຟ ເປັນກິນຫອມ ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ ໄຂມັນທັງໝົດເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 17ໃຫ້ເປັນກົດເກນຖາວອນປະຈໍາ ຕະຫລອດຊົ່ວວາຍຂອງເຈົ້າໃນບ່ອນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ຄື ເຈົ້າຢ່າກິນໄຂມັນ ຫລືເລືອດ”

ບົດທີ 4

ເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²⁴ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ຖ້າຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດຜິດບາບຕໍ່ສູ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເຈດຕະນາເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນປະການໜຶ່ງປະການໃດ

³ຖ້າປະໂລຫິດທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຜິດໄວ້ເປັນຜູ້ເຮັດບາບ ເປັນເຫດໃຫ້ໄພພິນຫລົງເຮັດບາບເຫດດ້ວຍບາບທີ່ລາວໄດ້ເຮັດນັ້ນ ກໍໃຫ້ລາວເອົາງົວໜຸ່ມໂຕດີທີ່ສຸດມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ⁴ໃຫ້ລາວເອົາງົວນັ້ນມາໃກ້ປະຕູຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຫ້ລາວເອົາມືວາງໄວ້ເທິງຫົວງົວໂຕນັ້ນ ແລະໃຫ້ຂ້າມັນຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁵ແລະປະໂລຫິດຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມຜິດແລ້ວຈະເອົາເລືອດງົວສ່ວນໜຶ່ງມາທີ່ຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ ⁶ປະໂລຫິດຈະເອົານິ້ວມືຈຸ່ມລົງໃນເລືອດ ແລະຊິດເລືອດນັ້ນຕໍ່ໜ້າຜ້າກັງຫ້ອງບໍລິສຸດເຈັດເທື່ອຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁷ແລະປະໂລຫິດຈະເອົາເລືອດຊິດໃສ່ຈອມຂອງແທ່ນເຜົາເຄື່ອງຫອມຊຶ່ງຢູ່ໃນຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສ່ວນເລືອດງົວທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນລາວຈະຖອກລົງໃສ່ຕີນແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຊຶ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ

⁸ແລະລາວຈະເອົາໄຂມັນທັງໝົດອອກຈາກງົວໂຕທີ່ເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ຄືໄຂມັນທີ່ຫຸ້ມເຄື່ອງໃນ ແລະໄຂມັນທີ່ຕິດຢູ່ກັບເຄື່ອງໃນທັງໝົດ ⁹ແລະໝາກໄຂ່ຫລັງທັງສອງໜ່ວຍກັບໄຂມັນທີ່ຕິດຢູ່ບັນແອວນັ້ນ ແລະໃຫ້ເອົາໜັງບາງໆທີ່ຕິດຢູ່ເທິງຕັບນັ້ນອອກ ພ້ອມກັບໝາກໄຂ່ຫລັງ ¹⁰ໃຫ້ເອົາອອກເຊັ່ນດຽວກັບເອົາອອກຈາກງົວທີ່ຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳ ແລະປະໂລຫິດຈະເຜົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເທິງແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ¹¹ແຕ່ໜັງຂອງງົວພ້ອມກັບຊິ້ນງົວທັງໝົດ ຫົວ ຂາ ເຄື່ອງໃນ ແລະອາຈົມຂອງມັນ ¹²ໃຫ້ເອົາອອກໄປພາຍນອກຄ້າຍໃນບ່ອນສະອາດຄືບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຖິ້ມຂີ້ເທົາໄຟ ແລະໃຫ້ສຸມໄຟເຜົາ ໃນບ່ອນຖິ້ມຂີ້ເທົາໄຟຢູ່ບ່ອນໃດກໍໃຫ້ເຜົາບ່ອນນັ້ນ

¹³ຖ້າຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງໝົດເຮັດຜິດໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ແລະຄວາມຜິດນັ້ນຍັງບໍ່ປາກົດແຈ້ງແກ່ທີ່ປະຊຸມ ຖ້າພວກເຂົາໄດ້ເຮັດສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ພວກເຂົາກໍມີຄວາມຜິດ ¹⁴ເມື່ອຄວາມຜິດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດນັ້ນເປັນທີ່ປະກົດຂຶ້ນ ໃຫ້ທີ່ປະຊຸມຖວາຍງົວໜຸ່ມໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ໃຫ້ເອົາງົວນັ້ນມາຕໍ່ໜ້າຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ ¹⁵ແລະພວກເຖົ້າແກ່ທັງໝົດຂອງຊຸມນຸມຊົນຈະເອົາມືວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງງົວນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຫ້ຂ້າງົວໂຕນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁶ແລ້ວປະໂລຫິດຜູ້ຮັບຄວາມຜິດຈະເອົາເລືອດຂອງງົວສ່ວນໜຶ່ງເຂົ້າໄປໃນຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ ¹⁷ແລະປະໂລຫິດຈະເອົານິ້ວມືຈຸ່ມລົງໃນເລືອດ ແລະຊິດໃສ່ຕໍ່ໜ້າຜ້າກັງເຈັດເທື່ອຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁸ແລະປະໂລຫິດຈະເອົາເລືອດມາໃສ່ເທິງຈອມທັງຫລາຍຂອງແທ່ນບູຊາຊຶ່ງຢູ່ໃນຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສ່ວນເລືອດທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ລາວຈະຖອກລົງທີ່ຕີນແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ

¹⁹ແລະລາວຈະເອົາໄຂມັນທັງໝົດອອກໄປ ເອົາໄປເຜົາເທິງແທ່ນ ²⁰ລາວໄດ້ເຮັດກັບງົວໂຕທີ່ຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບຢ່າງໃດ ກໍໃຫ້ລາວເຮັດກັບງົວໂຕນີ້ຢ່າງດຽວກັນ ແລະປະໂລຫິດ

ຈະເຮັດການໄຖ່ບາບຂອງຊຸມນຸມຊົນແລ້ວພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບການອະໄພບາບ ²¹ໃຫ້ພວກເຂົາເອົາງົວອອກໄປນອກຄ້າຍ ແລະເຜົາຄືກັບເຜົາງົວໂຕກ່ອນ ເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບຂອງທີ່ປະຊຸມ

²²ຖ້າຜູ້ປົກຄອງເຮັດບາບ ແລະຫລົງຜິດເຮັດສິ່ງຊົ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງລາວໄດ້ບັນຊາບໍ່ໃຫ້ເຮັດໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ລາວກໍມີຄວາມຜິດ ²³ເມື່ອລາວຮູ້ຕົວວ່າເຮັດຜິດດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ກໍໃຫ້ລາວເອົາລູກແບ້ໂຕຜູ້ທີ່ດີທີ່ສຸດມາເປັນເຄື່ອງບູຊາ ²⁴ໃຫ້ລາວເອົາມືວາງໄວ້ເທິງຫົວແບ້ ແລະໃຫ້ຂ້າແບ້ໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຂ້າສັດເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນີ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ²⁵ປະໂລຫິດຈະເອົານິ້ວມືຈຸ່ມເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບແລ້ວເອົາໄປເຈີມຈອມທັງຫລາຍຂອງແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະຖອກເລືອດທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນໃສ່ຕີນຂອງແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ²⁶ແລະພວກເຂົາຈະເຜົາໄຂມັນທັງໝົດເທິງແທ່ນບູຊາແບບດຽວກັບເຜົາໄຂມັນເຄື່ອງເຜົາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາ ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດການໄຖ່ໂທດບາບແທນຜູ້ເຮັດຜິດນັ້ນ ແລະລາວຈະໄດ້ຮັບການອະໄພບາບ

²⁷ຖ້າຄົນໜຶ່ງຄົນໃດຄືປະຊາຊົນເຮັດຄວາມຜິດໂດຍບໍ່ໄດ້ເຈດຕະນາຄືເຮັດສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ ບໍ່ໃຫ້ລາວເຮັດ ລາວກໍມີຄວາມຜິດ ²⁸ເມື່ອລາວຮູ້ຕົວວ່າເຮັດຜິດດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ກໍໃຫ້ລາວເອົາລູກແບ້ໂຕແມ່ໂຕໜຶ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດມາເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ ²⁹ແລະລາວຈະເອົາມືວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະຂ້າເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບນັ້ນໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ³⁰ປະໂລຫິດຈະເອົານິ້ວມືຈຸ່ມເລືອດແບ້ນັ້ນໄປເຈີມຈອມແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະຖອກເລືອດສ່ວນທີ່ເຫລືອລົງໃສ່ຕີນຂອງແທ່ນບູຊານັ້ນ ³¹ແລະລາວຈະເອົາໄຂມັນອອກໃຫ້ໝົດຄືທີ່ໄດ້ເອົາໄຂມັນອອກຈາກເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາ ແລະປະໂລຫິດຈະເຜົາໄຂມັນນັ້ນເທິງແທ່ນບູຊາ ເປັນກິນຫອມທີ່ພຣະໄທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດການໄຖ່ໂທດຂອງລາວ ແລະລາວຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ

³²ຖ້າລາວເອົາລູກແກະມາເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບກໍໃຫ້ລາວເອົາລູກແກະໂຕແມ່ທີ່ດີທີ່ສຸດມາຖວາຍ ³³ລາວຈະເອົາມືວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບແລະຂ້າເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຂ້າເຄື່ອງເຜົາບູຊາດ້ວຍໄຟ ³⁴ແລະປະໂລຫິດຈະເອົານິ້ວມືຈຸ່ມເລືອດເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບນັ້ນ ເອົາໄປເຈີມຈອມຂອງແທ່ນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະຖອກເລືອດທີ່ເຫລືອລົງໃສ່ຕີນຂອງແທ່ນບູຊາ ³⁵ໃຫ້ລາວເອົາໄຂມັນທັງໝົດອອກໄປຄືທີ່ໄດ້ເອົາໄຂມັນຂອງລູກແກະອອກຈາກເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາ ແລະ ປະໂລຫິດຈະເຜົາໄຂມັນເທິງແທ່ນບູຊາຄືກັບເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດການໄຖ່ໂທດຂອງລາວ ຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດຜິດ ແລ້ວລາວກໍຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ”

ບົດທີ 5

ເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ການລະເມີດ

¹“ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດຄວາມຜິດບາບຍ້ອນໄດ້ຍິນສຽງຄໍາສາບານ ແລະເປັນພະຍານ ຈຶ່ງປົດບັງສິ່ງ

ເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຕົນໄດ້ເຫັນ ຫລືຮູ້ຈັກ ແລະເຖິງວ່າລາວຈະເປັນພະຍານໂດຍທີ່ລາວເຫັນ ຫລືຮູ້ ເລື່ອງກໍຕາມ ແຕ່ລາວບໍ່ຍອມໃຫ້ການເປັນພະຍານ ລາວຕ້ອງຮັບໂທດຕາມຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງ ລາວ ²ຫລືຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດແຕ່ຕ້ອງສິ່ງທີ່ເປັນມົນທົນ ຈະເປັນຊາກສັດປ່າທີ່ເປັນມົນທົນ ຫລືຊາກ ສັດລ້ຽງທີ່ເປັນມົນທົນ ຫລືຊາກສັດເລືອຄານທີ່ເປັນມົນທົນ ໂດຍບໍ່ທັນຮູ້ຕົວ ລາວຈຶ່ງເປັນຄົນມີ ມົນທົນ ລາວກໍມີຄວາມຜິດ ³ຫລືຖ້າລາວແຕ່ຕ້ອງສິ່ງອັນເປັນມົນທົນຂອງຄົນຈະເປັນສິ່ງໃດໆ ກໍຕາມ ຊຶ່ງເປັນມົນທົນ ອັນເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນນັ້ນເປັນມົນທົນ ໂດຍລາວບໍ່ຮູ້ຕົວ ເມື່ອລາວຮູ້ ແລ້ວ ລາວກໍມີຄວາມຜິດ ⁴ຫລືຖ້າຄົນໜຶ່ງຄົນໃດໄດ້ກ່າວຄຳສາບານໂລໆເລໆວ່າຈະເຮັດຊົ່ວ ຫລືດີ ໄດ້ກ່າວຄຳສາບານໃດໆກໍຕາມ ແລະລາວເຮັດໂດຍບໍ່ທັນຮູ້ຕົວ ເມື່ອລາວຮູ້ສຶກແລ້ວ ລາວກໍມີຄວາມຜິດ ⁵ເມື່ອຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດເຮັດຄວາມຜິດໃດໆທີ່ກ່າວມານີ້ ກໍໃຫ້ລາວສາລະພາບ ຄວາມຜິດທີ່ລາວໄດ້ເຮັດ ⁶ແລະໃຫ້ລາວເອົາເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດບາບມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້- ເປັນເຈົ້າ ເພາະບາບຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດນັ້ນ ເຄື່ອງບູຊາຈະເປັນສັດໂຕແມ່ຈາກຝູງ ຄືລູກແກະ ຫລື ລູກແບ້ ກໍເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບໄດ້ ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດການໄຖ່ບາບແທນຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດນັ້ນ

⁷ຖ້າລາວບໍ່ສາມາດຖວາຍລູກແກະໂຕໜຶ່ງ ກໍໃຫ້ລາວເອົານົກເຂົາສອງໂຕ ຫລືນົກກາງແກ ຫຸ່ມສອງໂຕ ມາເປັນເຄື່ອງຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄຖ່ຄວາມຜິດບາບທີ່ຕົນໄດ້ເຮັດ ນົກໂຕໜຶ່ງ ເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະນົກອີກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາດ້ວຍໄຟ ⁸ໃຫ້ລາວເອົານົກທັງ ສອງໂຕມາໃຫ້ປະໂລຫິດ ປະໂລຫິດຈະຖວາຍນົກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບກ່ອນ ໃຫ້ລາວ ບິດຫົວນົກຫລຸດອອກຈາກຄໍແຕ່ຢ່າໃຫ້ຂາດ. ⁹ແລະປະໂລຫິດຈະເອົາເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ ບາບມາຊິດໃສ່ຂ້າງແທ່ນບູຊາ ສ່ວນເລືອດທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ໃຫ້ໄຫລອອກຈາກຫີນແທ່ນ ນີ້ແມ່ນ ເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ¹⁰ແລ້ວລາວຈະຖວາຍນົກໂຕທີສອງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຕາມກົດໝາຍ ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດການໄຖ່ໂທດທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄປ ແລະລາວຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດ

¹¹ແຕ່ຖ້າລາວບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເອົານົກເຂົາສອງໂຕ ຫລືນົກກາງແກຫຸ່ມສອງໂຕມາ ກໍໃຫ້ລາວ ເອົາເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດນັ້ນມາ ຄືຍອດແບ້ໜຶ່ງໃນສິບເອພາເອົາມາເປັນເຄື່ອງ ບູຊາໄຖ່ບາບ ຢ່າໃສ່ນ້ຳມັນ ຫລືໃສ່ເຄື່ອງກຳຍານໃນແບ້ ເພາະເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ¹²ໃຫ້ ລາວເອົາແບ້ເຂົ້າມາໃຫ້ປະໂລຫິດ ແລະປະໂລຫິດຈະເອົາແບ້ເຂົ້າກຳມີໜຶ່ງເປັນສ່ວນທີ່ລະນົກ ແລະເຜົາ ເທິງແທ່ນບູຊາຄືກັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນເຄື່ອງບູ- ຊາໄຖ່ບາບ ¹³ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດການໄຖ່ບາບຂອງລາວເພາະບາບທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໃນເລື່ອງ ໃດເລື່ອງໜຶ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ ແລະລາວຈະໄດ້ຮັບການອະໄພ ແລະສ່ວນທີ່ເຫລືອນັ້ນຈະເປັນຂອງ ປະໂລຫິດ ເຊັ່ນດຽວກັບເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳ”

¹⁴ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ: ¹⁵“ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດການບໍ່ສັດຊີ້ ແລະເຮັດບາບໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ໃນເລື່ອງຂອງຄວາມບໍລິສຸດແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາແກະໂຕຜູ້ທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກຝູງເປັນ ເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດບາບຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ເຈົ້າຕີລາຄາເປັນເງິນເຊເຂຕາມເຊ ເຂຂອງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດບາບ ¹⁶ແລະໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາມາໃຊ້ແທນ ຂອງບໍລິສຸດທີ່ຂາດໄປ ແລະເພີ່ມອີກໜຶ່ງໃນທ້າຂອງລາຄາສິ່ງທີ່ຂາດໄປນັ້ນມາມອບໃຫ້ແກ່ປະ-

ໂລຫິດ ແລະ ປະໂລຫິດຈະເຮັດການໄຖ່ໂທດຂອງລາວດ້ວຍແກະຜູ້ທີ່ຖວາຍເປັນເຄື່ອງ ບູຊາ ໄຖ່ຄວາມຜິດບາບ ແລະລາວຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດ

¹⁷ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດຜິດ ຄືເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາບໍ່ໃຫ້ເຮັດ ເຖິງແມ່ນວ່າລາວເຮັດ ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ລາວກໍມີຄວາມຜິດ ຈະຕ້ອງຮັບໂທດຕາມຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງລາວ ¹⁸ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາ ແກະໂຕຜູ້ທີ່ດີທີ່ສຸດຈາກຝູງມາໃຫ້ປະໂລຫິດ ໃຫ້ເຈົ້າຕີລາຄາເປັນລາຄາເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດ ບາບ ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດເຮັດການໄຖ່ໂທດຂອງລາວຕາມຄວາມຜິດທີ່ລາວໄດ້ເຮັດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ ເຈດຕະນາ ແລະລາວຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດ ¹⁹ເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດ ເພາະລາວ ໄດ້ເຮັດຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

ບົດທີ 6

ເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດ ແລະການຄົນດີກັນ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ, ²ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດບາບ ແລະເຮັດການບໍ່ສັດຊິຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍການຂີ້ຕົວະເພື່ອນບ້ານໃນເລື່ອງການຝາກ ຫລືການປະກັນ ຫລືການລັກມາ ຫລື ຖ້າລາວໄດ້ຫລອກລວງເພື່ອນບ້ານ ³ຫລືຜູ້ນັ້ນໄດ້ພົບສິ່ງທີ່ເຮ່ຍໄປແລ້ວແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບ ສາບານ ເປັນຄວາມບໍ່ຈິງ ໃນຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດກໍເປັນຄວາມຜິດ ⁴ເຫດສັນນັ້ນກໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດມີ ໂທດເພາະຄວາມຜິດຂອງລາວ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນສົ່ງຄືນເຄື່ອງທີ່ໄດ້ມາຈາກການລັກ ຫລືສິ່ງໃດທີ່ລາວ ໄດ້ມາດ້ວຍການຫລອກລວງ ຫລືສິ່ງທີ່ຝາກລາວໄວ້ ຫລືສິ່ງສູນຫາຍທີ່ລາວໄດ້ພົບ ⁵ສິ່ງໃດໆທີ່ ເປັນຄຳສາບານເທັດ ລາວຕ້ອງຄືນໃຫ້ເຕັມຈຳນວນ ແລະຈົ່ງເພີ່ມອີກໜຶ່ງໃນຫ້າ ແລະມອບໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າຂອງໃນມື້ທີ່ລາວຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດ ⁶ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາແກະໂຕຜູ້ທີ່ດີທີ່ສຸດມາ ຈາກຝູງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດ ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາມອບໃຫ້ປະໂລຫິດ ໃຫ້ເຈົ້າ ຕີລາຄາເອງ ເປັນລາຄາເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດ ⁷ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດເຮັດການໄຖ່ໂທດຂອງ ລາວຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະລາວຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໃນທຸກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄປຊຶ່ງ ເປັນຄວາມຜິດບາບ”

ປະໂລຫິດກັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາ

⁸ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ, ⁹ຈົ່ງສົ່ງແກ່ອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ ຕໍ່ໄປນີ້ ເປັນກົດເລື່ອງເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ເຄື່ອງເຜົາບູຊານັ້ນຈະຕ້ອງເຜົາຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາຕະຫລອດຄືນຈົນ ຮຸ່ງເຂົ້າ ຈົ່ງໃຫ້ໄຟເທິງແທ່ນບູຊາເຜົາເຄື່ອງບູຊາລູກຢູ່ຕະຫລອດ ¹⁰ໃຫ້ປະໂລຫິດນຸ່ງເສື້ອຜ້າ ປ່ານ ແລະນຸ່ງໂສ້ງຜ້າປ່ານ ແລະໃຫ້ຕັກຂີ້ເທົາໄຟອອກມາຈາກໄຟທີ່ໄໝ້ເຄື່ອງເຜົາບູຊາໄປໄວ້ ຂ້າງແທ່ນບູຊາ ¹¹ໃຫ້ຖອດເສື້ອທີ່ນຸ່ງຢູ່ອອກແລ້ວນຸ່ງເສື້ອອີກໂຕໜຶ່ງ ແລະເອົາຂີ້ເທົາໄຟອອກໄປ ນອກຄ້າຍໃນບ່ອນສະອາດ ¹²ໃຫ້ຮັກສາໄຟທີ່ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາໃຫ້ລຸກຢູ່ຕະຫລອດ ຢ່າໃຫ້ມອດ ຈັກເທື່ອ ໃຫ້ປະໂລຫິດໃສ່ພືນທຸກເຂົ້າແລະ ໃຫ້ລຽງເຄື່ອງເຜົາບູຊາໃຫ້ເປັນລະບຽບໄວ້ເທິງແທ່ນ ບູຊາ ແລະເຜົາໄຂມັນຂອງເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳເທິງນັ້ນ ¹³ຕ້ອງຮັກສາໃຫ້ໄຟຕິດຢູ່ ເທິງແທ່ນບູຊາຕະຫລອດ ຢ່າໃຫ້ມອດເດັດຂາດ

ກົດຂອງການຖວາຍພຶດຕິນິເວນເມັດ

¹⁴ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນກົດຂອງການຖວາຍພຶດຕິນິເວນເມັດ ໃຫ້ລູກຊາຍ ອາໂຣນ ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາມີຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ໜ້າແທ່ນບູຊາ ¹⁵ໃຫ້ປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງກຳຍອດແປງກຳມີໜຶ່ງມາຈາກພຶດຕິນິເວນເມັດປົນນໍ້າມັນ ແລະເຄື່ອງກຳຍານທັງໝົດເທິງພຶດຕິນິເວນເມັດ ແລະເຜົາສ່ວນມີເທິງແທ່ນບູຊາເປັນທີ່ລະນຶກ ເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໂທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁶ສ່ວນທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນໃຫ້ອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວກິນ ໃຫ້ກິນກັບເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປງໃນຫ້ອງທີ່ບໍລິສຸດ ໃຫ້ກິນໃນລານຂອງທ່ານແຫ່ງຊຸມນຸມ ¹⁷ຢ່າໃສ່ເຊື້ອແປງໃນຂະໜົມນັ້ນ ແລ້ວຍັງ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ສ່ວນນີ້ເປັນສ່ວນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຂອງເຮົາອັນຕົກແກ່ລາວເປັນສິ່ງທີ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ເຊັ່ນດຽວກັບເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດ ¹⁸ໃຫ້ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງອາໂຣນກິນສິ່ງນີ້ ເປັນກົດເກນຖາວອນ ຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງເຈົ້າຈາກເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟ ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ໃດທີ່ຖືກຕ້ອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະບໍລິສຸດ”

ການຖວາຍພຶດຕິນິເວນເມັດຂອງປະໂລຫິດ

¹⁹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²⁰“ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວຈະຕ້ອງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນມື້ທີ່ລາວຮັບຄວາມຜິດ ຄືຍອດແປງໜຶ່ງໃນສິບເອພາເປັນພຶດຕິນິເວນເມັດ ໃຫ້ຖວາຍຕອນເຊົ້າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຕອນແລງເຄິ່ງໜຶ່ງ ²¹ໃຫ້ປົນກັບນໍ້າມັນ ຄົນໃຫ້ເຂົ້າກັນດີ ແລ້ວຍັງເທິງເຫລັກ ແລ້ວເຮັດເປັນຕ່ອນນ້ອຍໆເປັນເຄື່ອງບູຊາພຶດຕິນິເວນເມັດ ແລ້ວຖວາຍເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໂທແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²²ແລະປະໂລຫິດຈາກບັນດາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນ ຜູ້ຮັບຄວາມຜິດແທນຈະຖວາຍສິ່ງນີ້ ເປັນກົດເກນສືບໆໄປເປັນນິດ ໃຫ້ເຜົາເຄື່ອງບູຊາທັງໝົດ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²³ແລະພຶດຕິນິເວນເມັດຂອງປະໂລຫິດທຸກຢ່າງ ໃຫ້ເຜົາໄຟໃຫ້ໝົດ ຢ່າກິນ”

ເຄື່ອງບູຊາລົບລ້າງບາບ

²⁴ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ, ²⁵“ຈົ່ງກ່າວແກ່ອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວວ່າ ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນກົດຂອງການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ໃຫ້ຂ້າສັດທີ່ເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບໃນບ່ອນທີ່ຂ້າສັດອັນເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນຂອງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ²⁶ໃຫ້ປະໂລຫິດຜູ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບກິນສັດນັ້ນ ໃຫ້ລາວກິນໃນຫ້ອງທີ່ບໍລິສຸດ ໃນລານທ່ານແຫ່ງຊຸມນຸມ ²⁷ຄົນທຸກຄົນທີ່ຈະແຕະຕ້ອງຊິ້ນສັດນັ້ນຈະບໍລິສຸດ ແລະເມື່ອຊິດເລືອດຕິດເສື້ອ ກໍໃຫ້ຊັກເສື້ອສ່ວນທີ່ຕິດເລືອດນັ້ນໃນຫ້ອງທີ່ບໍລິສຸດ ²⁸ຖ້າລາວຕົ້ມຊິ້ນສັດນັ້ນໃນໝໍ້ດິນ ຈົ່ງທຳລາຍໝໍ້ດິນນັ້ນ ຖ້າຕົ້ມໃນໝໍ້ທອງກໍໃຫ້ຜັດ ແລະລ້າງດ້ວຍນໍ້າ ²⁹ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທີ່ເປັນປະໂລຫິດຈົ່ງກິນຊິ້ນນັ້ນ ເປັນຂອງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ³⁰ແຕ່ເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ຊຶ່ງປະໂລຫິດເອົາເລືອດເຂົ້າໄປໃນທ່ານແຫ່ງຊຸມນຸມ ເພື່ອເຮັດການໄຖ່ໂທດໃນບ່ອນບໍລິສຸດນັ້ນ ຢ່າກິນ ຈົ່ງເຜົາໄຟ”

ບົດທີ 7

ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ຄວາມຜິດ

¹ເຊັ່ນດຽວກັບພຣະບັນຍັດວ່າດ້ວຍເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ຄວາມຜິດ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ²ໃນ
 ບ່ອນທີ່ຂ້າສັດເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟພວກເຂົາຕ້ອງຂ້າສັດເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາໂຖ່ຄວາມຜິດໃນ
 ບ່ອນນັ້ນ ແລະໃຫ້ເອົາເລືອດສັດນັ້ນມາຊິດໃສ່ແທ່ນ ແລະຮອບແທ່ນບູຊາ ³ແລະໃຫ້ເອົາໄຂມັນ
 ຂອງສັດນັ້ນຖວາຍບູຊາທັງໝົດ ຫາງທີ່ເປັນໄຂມັນ ໄຂມັນທີ່ຫຸ້ມເຄື່ອງໃນ ⁴ແລະຫມາກໄຂ່ຫລັງ
 ທັງສອງໜ່ວຍກັບໄຂມັນທີ່ຕິດບັນແອວນັ້ນ ແລະໃຫ້ເອົາໜັງບາງໆທີ່ຕິດຢູ່ເທິງຕັບອອກພ້ອມ
 ກັບໝາກໄຂ່ຫລັງ ⁵ແລະປະໂລຫິດຈົ່ງເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມາເຜົາ ເທິງແທ່ນເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟ
 ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ຄວາມຜິດ ⁶ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທີ່ເປັນປະໂລຫິດຈົ່ງກິນ
 ແຕ່ຊີ້ນ ໃຫ້ພວກເຂົາກິນໃນທ້ອງບໍລິສຸດ ເປັນຂອງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ⁷ເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ໂທດເປັນຢ່າງ-
 ໃດເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ບາບກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ ມີພຣະບັນຍັດອັນດຽວກັນ ທັງສອງເຄື່ອງບູຊານີ້ເປັນຂອງ
 ປະໂລຫິດ ຜູ້ໃຊ້ເຄື່ອງບູຊາເຮັດການໂຖ່ໂທດຈະໄດ້ເຄື່ອງບູຊານັ້ນ

⁸ຝ່າຍປະໂລຫິດສາມາດເອົາເຄື່ອງບູຊາຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມາຖວາຍໄດ້ ເຄື່ອງເຜົາບູຊາທັງ
 ສັດຂອງເຄື່ອງເຜົາບູຊາທີ່ຕົນຖວາຍກໍເປັນຂອງປະໂລຫິດ ⁹ພືດຜົນເປັນເມັດທຸກຢ່າງທີ່ປົງໃນ
 ເຕົາໄຟ ແລະສິ່ງທັງໝົດທີ່ຈົນໃນໝໍ້ຂາງ ຫລືທີ່ເຫລັກປັງ ໃຫ້ຕົກເປັນຂອງປະໂລຫິດຜູ້ຖວາຍ
 ຂອງເຫລົ່ານັ້ນ ¹⁰ພືດຜົນເປັນເມັດທີ່ນວດດ້ວຍນໍ້າມັນ ຫລືບໍ່ໄດ້ນວດຈະຕົກເປັນຂອງລູກຊາຍ
 ອາໂຣນທັງໝົດ

ເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາ

¹¹ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນກົດເລື່ອງ ເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາຊຶ່ງພວກເຂົາເອົາມາຖວາຍ ແດ່
 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹²ຖ້າຊາຍຄົນໜຶ່ງຖວາຍເປັນເຄື່ອງໂມທະນາພຣະຄຸນ ກໍໃຫ້ລາວຖວາຍເຂົ້າ-
 ໜົມບໍ່ມີເຊື້ອແບ່ງນວດດ້ວຍນໍ້າມັນ ເຂົ້າໜົມແຜ່ນບໍ່ມີເຊື້ອແບ່ງທາດ້ວຍນໍ້າມັນ ເຂົ້າໜົມຍອດ
 ແບ່ງນວດດ້ວຍນໍ້າມັນ ¹³ໃຫ້ລາວເອົາເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບ່ງມາຖວາຍຮ່ວມກັບເຄື່ອງບູຊາ ພ້ອມ
 ກັບເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາທີ່ຖວາຍເປັນການໂມທະນາພຣະຄຸນ ¹⁴ແລະເຂົ້າໜົມ
 ທັງຫລາຍນັ້ນໃຫ້ລາວເອົາແຕ່ລະກ້ອນຂອງທຸກໆຊະນິດມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນ
 ສ່ວນຍົກໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດຜູ້ເອົາເລືອດໄປຊິດໃສ່ແທ່ນບູຊາ ¹⁵ສ່ວນຊີ້ນສັດເພື່ອໂມທະນາພຣະ-
 ຄຸນນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງກິນໃຫ້ໝົດໃນມື້ທີ່ເຮັດການຖວາຍບູຊາ ຢ່າໃຫ້ເຫລືອໄວ້ຈົນຮອດຮຸ່ງ
 ເຊົ້າ

¹⁶ຖ້າເຄື່ອງບູຊາທີ່ເພິ່ນເອົາມາຖວາຍນັ້ນເປັນເຄື່ອງບູຊາສໍາຫລັບປະຕິຍານ ຫລືເປັນເຄື່ອງບູ-
 ຊາຕາມໃຈສະໝັກ ໃຫ້ພວກເຂົາກິນໃນມື້ທີ່ເຮັດການຖວາຍບູຊາ ແລະໃນມື້ອື່ນເຊົ້າພວກເຂົາຍັງ
 ກິນສ່ວນທີ່ເຫລືອໄດ້ ¹⁷ສ່ວນຊີ້ນບູຊາທີ່ເຫລືອໃຫ້ເຜົາໄຟ ໃນມື້ທີສາມ ¹⁸ຖ້າຜູ້ໃດກິນຊີ້ນສັດໃນ
 ມື້ທີສາມ ຜູ້ຖວາຍນັ້ນຈະບໍ່ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ ແລະບໍ່ໄດ້ຖືວ່າເຄື່ອງບູຊານັ້ນເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ
 ແຕ່ເປັນການກະທໍາທີ່ໜ້າກງຸດຊັງ ແລະຜູ້ທີ່ກິນກໍຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດຕາມຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງ
 ລາວ ¹⁹ຊີ້ນທີ່ໄປຖືກຂອງທີ່ເປັນມົນທົນໃດໆ ຢ່າກິນ ຈົ່ງເຜົາໄຟຖິ້ມ ບຸກຄົນທີ່ບໍລິສຸດທຸກຄົນກິນ

ຊິ້ນໄດ້ ²⁰ ແລະຖ້າບຸກຄົນໃດຫາກກິນຊິ້ນສັດບູຊາອັນເປັນເຄື່ອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍທີ່ຕົນຍັງມີມົນທົນຕິດໂຕຢູ່ ຕ້ອງຕັດຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຊຸມຊົນຂອງຕົນ ²¹ ແລະຖ້າຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດແຕະຕ້ອງສິ່ງທີ່ເປັນມົນທົນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນມົນທົນຂອງຄົນ ຫລືເປັນສັດທີ່ມົນທົນ ຫລືເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງອັນເປັນມົນທົນ ແລະຜູ້ນັ້ນມາກິນຊິ້ນທີ່ຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຕັດຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຊຸມຊົນຂອງຕົນ”

²²ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ, ²³“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າກິນໄຂມັນຂອງງົວ ຂອງແກະ ຫລືຂອງແບ້ຈັກຢ່າງ ²⁴ໄຂມັນຂອງສັດທີ່ຕາຍເອງ ແລະໄຂມັນຂອງສັດທີ່ກັດກັນຕາຍ ຈະເອົາໄປເຮັດຢ່າງອື່ນກໍໄດ້ ແຕ່ຢ່າກິນເດັດຂາດ ²⁵ຖ້າບຸກຄົນໃດຄົນໜຶ່ງກິນໄຂມັນສັດອັນເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຕັດຜູ້ທີ່ກິນນັ້ນອອກຈາກຊຸມຊົນຂອງຕົນ ²⁶ແລະເຈົ້າຢ່າກິນເລືອດຈັກຢ່າງ ບໍ່ວ່າເລືອດຂອງສັດປົກຫລືເລືອດສັດໃນທີ່ໃດໆທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ ²⁷ຜູ້ໃດກິນເລືອດຢ່າງໜຶ່ງຢ່າງໃດ ໃຫ້ຕັດຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຊຸມຊົນຂອງຕົນ”

ສ່ວນສຳລັບພວກປະໂລທິດ

²⁸ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ, ²⁹“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ຜູ້ໃດຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາອັນເປັນສາມັກຄີທຳແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາເຄື່ອງບູຊາຂອງຕົນມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³⁰ໃຫ້ລາວເອົາເຄື່ອງຖວາຍບູຊາດ້ວຍໄຟແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງ ໃຫ້ລາວເອົາໄຂມັນມາພ້ອມກັບຊິ້ນໜ້າເອິກ ເພື່ອເອົາຊິ້ນໜ້າເອິກນັ້ນມາເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³¹ໃຫ້ປະໂລທິດເອົາໄຂມັນມາເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາ ແຕ່ຊິ້ນໜ້າເອິກນັ້ນຈະຕົກເປັນຂອງອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ³²ແຕ່ຂາໜ້າເບື້ອງຂວາຂອງສັດນັ້ນເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ປະໂລທິດເປັນສ່ວນຖວາຍຈາກເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳ ³³ໃນພວກລູກຊາຍອາໂຣນຜູ້ຖວາຍເລືອດແຫ່ງການສາມັກຄີທຳ ຈະໄດ້ຮັບຂາໜ້າເບື້ອງຂວາເປັນສ່ວນຂອງລາວ ³⁴ເພາະວ່າຊິ້ນໜ້າເອິກທີ່ເປັນຂອງຖວາຍ ແລະຊິ້ນຂາທີ່ຖວາຍນັ້ນເອົາໄດ້ເອົາຈາກຄົນອິສຣາເອນ ຈາກເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳ ແລະເອົາໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ອາໂຣນປະໂລທິດ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວເປັນກົດເກນອັນຖາວອນຈາກຄົນອິສຣາເອນ

³⁵ນີ້ເປັນສ່ວນຈາກການເຈີມອາໂຣນ ແລະການເຈີມລູກຊາຍຂອງລາວຈາກເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍໃນມື້ທີ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍຖືກຖວາຍໃຫ້ບໍລິລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຕຳແໜ່ງປະໂລທິດ ³⁶ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບັນຊາຄົນອິສຣາເອນໃຫ້ມອບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍໃນມື້ທີ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຮັບການເຈີມເປັນປະໂລທິດ ເປັນກົດເກນອັນຖາວອນຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງພວກເຂົາ”

³⁷ທັງໝົດນີ້ເປັນພຣະບັນຍັດເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ເຄື່ອງພິດຜົນເປັນເມັດ ເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ບາບ ເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ຄວາມຜິດ ເຄື່ອງບູຊາສະຖາປານາ ແລະເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທຳ ³⁸ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາ ໂມເຊ ເທິງພູເຂົາຊິນາຍ ໃນມື້ທີ່ພຣະອົງສັ່ງໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນເອົາເຄື່ອງບູຊາມາຖວາຍ ແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານຊິນາຍ

ບົດທີ 8

ການແຕ່ງຕັ້ງພວກປະໂລທິດ

1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²“ຈົ່ງເອົາອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວມາພ້ອມກັບ ເສື້ອຜ້າທັງຫລາຍກັບ ນ້ຳມັນເຈີມ ງົວອັນເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ປາບ ແກະຜູ້ສອງໂຕ ກະຕ່າເຂົ້າຈີ່ ບໍ່ມີເຊື້ອແບ້ງ ³ແລະຈົ່ງບອກຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດໃຫ້ປະຊຸມກັນຢູ່ປະຕູທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ” ⁴ແລະ ໂມເຊກໍເຮັດດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຊາແກ່ທ່ານ ແລະຊຸມນຸມຊົນກໍປະຊຸມກັນຢູ່ປະຕູທີ່ເຕັ້ນ ແຫ່ງຊຸມນຸມ ⁵ໂມເຊກ່າວແກ່ຊຸມນຸມຊົນວ່າ “ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສິ່ງຊົ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໃຫ້ ເຮັດ”

⁶ໂມເຊກໍເອົາອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວມາຊຳລະຮ່າງກາຍດ້ວຍນ້ຳ ⁷ແລ້ວ ໃຫ້ນຸ່ງເສື້ອຊັ້ນໃນ ແລະສາຍຄາດແອວ ແລ້ວໃຫ້ ນຸ່ງເສື້ອຄຸມຊັ້ນນອກ ແລະນຸ່ງເອໂຟດໃຫ້ ພວກເຂົາ ເອົາສາຍຮັດເອໂຟດຜູກເອໂຟດໃຫ້ຕິດໄວ້

ການນຸ່ງເຄື່ອງ ແລະການເຈີມມະຫາປະໂລທິດ

⁸ແລະໂມເຊໄດ້ນຸ່ງທັບຂວງໃຫ້ອາໂຣນ ແລະໃສ່ ອູຣິມກັບທູມມິມ^[1] ໄວ້ໃນທັບຂວງນັ້ນ ⁹ແລະໄດ້ເອົາແພຄຽນມາຄຽນເທິງຫົວລາວ ແລະມົງກຸດທອງຄຳ ອັນບໍລິສຸດມາວາງໄວ້ເທິງແພ ຄຽນຫົວດ້ານໜ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ໂມເຊໄວ້ນັ້ນ

¹⁰ແລ້ວໂມເຊເອົານ້ຳມັນເຈີມມາເຈີມທໍເຕັ້ນ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ ຊຳລະໃຫ້ເປັນຂອງບໍລິສຸດ ¹¹ລາວເອົານ້ຳມັນເຈີມຊິດໃສ່ເທິງແທ່ນບູຊາເຈັດເທື່ອເຈີມແທ່ນບູຊາ ແລະເຈີມເຄື່ອງໃຊ້ ປະຈຳແທ່ນບູຊາທັງໝົດ ເຈີມຂັ້ນ ແລະພານຮອງຂັ້ນເພື່ອຊຳລະໃຫ້ເປັນຂອງບໍລິສຸດ ¹²ລາວ ຖອກນ້ຳມັນເຈີມລົງເທິງຫົວຂອງອາໂຣນ ແລ້ວເຈີມລາວໄວ້ເພື່ອຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ¹³ໂມເຊກໍ ເອົາລູກຊາຍອາໂຣນເຂົ້າມານຸ່ງເສື້ອແລ້ວຄາດແອວໃຫ້ ແລະເອົາໝວກໃສ່ໄວ້ເທິງຫົວຂອງພວກ ເຂົາ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ໂມເຊ ໄວ້

ເຄື່ອງຖວາຍສຳລັບການແຕ່ງຕັ້ງພວກປະໂລທິດ

¹⁴ແລ້ວທ່ານຈົ່ງເອົາງົວໂຕຜູ້ອັນເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ປາບເຂົ້າມາອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍທັງ- ຫລາຍຂອງລາວກໍເອົາມືຂອງຕົນວາງໄວ້ເທິງຫົວງົວອັນເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ປາບນັ້ນ ¹⁵ໂມເຊກໍ ຂ້າງົວໂຕນັ້ນ ເອົານິ້ວມືຈຸ່ມເລືອດໄປເຈີມທີ່ຈອມຮອບແທ່ນບູຊາ ຊຳລະແທ່ນບູຊາໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລ້ວຖອກເລືອດໃສ່ຕີນ ຂອງແທ່ນ ຖວາຍແທ່ນບູຊາໄວ້ເປັນສິ່ງບໍລິສຸດ ເພື່ອເຮັດການຊຳລະ ແທ່ນບູຊານັ້ນ ¹⁶ລາວເອົາໄຂມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບເຄື່ອງໃນ ແລະໜັງບາງໆເທິງຕັບ ແລະໝາກ ໄຂ່ຫລັງສອງໜ່ວຍພ້ອມກັບໄຂມັນແລ້ວ ໂມເຊກໍເຜົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເທິງແທ່ນບູຊາ ¹⁷ແຕ່ງົວ ແລະ ໜັງງົວ ກັບຊີ້ນ ແລະອາຈົມຂອງມັນລາວເອົາໄປເຜົາໄຟຢູ່ນອກຄ້າຍດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ໂມເຊ ໄວ້

[1]ພາສາອັງກິດ Urim ແລະ Thummim

¹⁸ແລ້ວລາວກໍເອົາແກະຜູ້ອັນເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາເຂົ້າມາ ອາໂຣນກັບລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວກໍວາງມືໄວ້ເທິງຫົວຂອງແກະໂຕນັ້ນ ¹⁹ໂມເຊກໍຂ້າແກະນັ້ນ ເອົາເລືອດມາຊິດໃສ່ເທິງແທ່ນແລະຮອບແທ່ນບູຊາ ²⁰ລາວໄດ້ພັນແກະອອກເປັນຕ່ອນໆ ໂມເຊກໍເຜົາທົວແລະຕ່ອນແກະທັງຫລາຍກັບໄຂມັນ ²¹ແລະເອົານໍ້າລ້າງເຄື່ອງໃນ ແລະຂາແລ້ວ ໂມເຊກໍເອົາແກະທັງໝົດມາເຜົາເທິງແທ່ນເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທ ເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊໄວ້

²²ລາວຈຶ່ງເອົາແກະຜູ້ອີກໂຕໜຶ່ງເຂົ້າມາຄືແກະໂຕຜູ້ທີ່ເປັນເຄື່ອງບູຊາສໍາລັບແຕ່ງຕັ້ງ ແລະອາໂຣນກັບລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວກໍເອົາມືຂອງຕົນວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງແກະໂຕນັ້ນ ²³ໂມເຊກໍຂ້າແກະນັ້ນ ເອົາເລືອດເຈີມໃສ່ປາຍທູເບື້ອງຂວາຂອງອາໂຣນ ແລະໃສ່ນິ້ວໄປມືຂວາຂອງລາວ ແລະໃສ່ນິ້ວໄປຕີນຂວາຂອງລາວດ້ວຍ ²⁴ແລ້ວເອົາລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງອາໂຣນເຂົ້າມາ ໂມເຊເອົາເລືອດເຈີມໃສ່ປາຍທູເບື້ອງຂວາ ໃສ່ນິ້ວໄປມືເບື້ອງຂວາ ໃສ່ນິ້ວໄປຕີນເບື້ອງຂວາຂອງພວກເຂົາ ແລະໂມເຊເອົາເລືອດມາຊິດໃສ່ເທິງແທ່ນ ແລະຮອບແທ່ນບູຊາ

²⁵ແລ້ວລາວຈຶ່ງເອົາໄຂມັນ ແລະຫາງທີ່ເປັນໄຂມັນ ແລະໄຂມັນທັງໝົດທີ່ຢູ່ກັບເຄື່ອງໃນ ແລະໜັງບາງໆເທິງຕັບ ແລະໝາກໄຂ່ຫລັງສອງໜ່ວຍກັບໄຂມັນທີ່ຕິດຢູ່ ແລະຂາເບື້ອງຂວາ ²⁶ລາວເອົາເຂົ້າໜົມບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງໜຶ່ງກ້ອນຈາກກະຕ່າເຂົ້າໜົມບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເອົາເຂົ້າໜົມນວດດ້ວຍນໍ້າມັນກ້ອນໜຶ່ງ ແລະເຂົ້າໜົມແຜ່ນໜຶ່ງ ວາງຂອງເຫລົ່ານີ້ໄວ້ເທິງໄຂມັນແລະ ເທິງຂາໜ້າເບື້ອງຂວາ ²⁷ລາວເອົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ວາງໄວ້ໃນມືຂອງອາໂຣນ ແລະມືຂອງລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວ ແລະເອົານໍ້າມາເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁸ແລ້ວ ໂມເຊກໍຮັບຂອງເຫລົ່ານັ້ນມາຈາກມືຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ແລະເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາ ເທິງເຄື່ອງເຜົາບູຊາເປັນເຄື່ອງບູຊາສໍາລັບການແຕ່ງຕັ້ງ ເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທ ເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁹ໂມເຊເອົາຊີ້ນໜ້າເອິກມາເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແກະບູຊາສໍາລັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນສ່ວນຂອງໂມເຊ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊ

³⁰ແລ້ວ ໂມເຊກໍເອົານໍ້າມັນເຈີມ ແລະເລືອດຊຶ່ງຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ ຊິດໃສ່ເທິງອາໂຣນ ແລະເຄື່ອງປະຈໍາຕໍາແໜ່ງຂອງລາວ ແລະເທິງລູກຊາຍທັງຫລາຍ ກັບເທິງເຄື່ອງປະຈໍາຕໍາແໜ່ງຂອງລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ໂມເຊກໍຂໍາລະອາໂຣນກັບເຄື່ອງປະຈໍາຕໍາແໜ່ງຂອງລາວໃຫ້ບໍລິສຸດລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວກັບເຄື່ອງປະຈໍາຕໍາແໜ່ງຂອງລູກຊາຍດ້ວຍ ³¹ໂມເຊສັ່ງອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວວ່າ “ຈົ່ງຕື່ມຊີ້ນທີ່ປະຕູທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະກິນໃນບ່ອນນັ້ນກັບເຂົ້າຈີ່ຊຶ່ງຢູ່ໃນກະຕ່າເຄື່ອງບູຊາສໍາລັບການແຕ່ງຕັ້ງ ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງທ່ານວ່າ ອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວຈົ່ງກິນສິ່ງທັງຫລາຍນັ້ນ ³²ຊີ້ນ ແລະເຂົ້າຈີ່ທີ່ເຫລືອນັ້ນທ່ານຈົ່ງເຜົາໄຟເສຍ ³³ແລະທ່ານທັງຫລາຍຢ່າອອກໄປນອກປະຕູທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ຕະຫລອດເຈັດມື້ ຈົນກວ່າຮອດມື້ກໍານົດການແຕ່ງຕັ້ງຈະສໍາເລັດ ເພາະວ່າການແຕ່ງຕັ້ງທ່ານທັງຫລາຍໄວ້ເປັນປະໂລຫິດນັ້ນກໍກິນເວລາເຈັດມື້ ³⁴ສິ່ງທີ່ໄດ້ເຮັດໃນມື້ນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ

ໃຫ້ເຮັດເພື່ອເປັນການໄຖ່ໂທດຂອງທ່ານ ³⁵ທ່ານຈົ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມທັງກາງວັນ ແລະກາງຄືນຕະຫລອດເຈັດມື້ເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ ໃຫ້ພວກທ່ານຖືຮັກສາ ຈົ່ງຖືຮັກສາເພື່ອຈະບໍ່ຕາຍ ເພາະນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາມາ” ³⁶ອາໂຣນກັບລູກຊາຍທັງ-ຫລາຍຂອງລາວໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງທາງ ໂມເຊທຸກປະການ

ບົດທີ 9

ການເລີ່ມຕົ້ນບົວລະບັດຂອງພວກປະໂລຫິດ

¹ຕໍ່ມາໃນມື້ທີ່ແປດ ໂມເຊໄດ້ບອກອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງລາວ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ຂອງອິສຣາເອນມາ ²ແລະລາວໄດ້ກ່າວແກ່ອາໂຣນວ່າ “ຈົ່ງເອົາລູກງົວໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ທັງສອງໂຕໃຫ້ເລືອກເອົາໂຕທີ່ດີທີ່ສຸດ ຈົ່ງຖວາຍບູຊາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³ແລະກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ‘ຈົ່ງເອົາລູກແບ້ຜູ້ໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະລູກງົວໂຕໜຶ່ງກັບລູກແກະໂຕໜຶ່ງ ທັງສອງໃຫ້ມີອາຍຸໜຶ່ງປີ ຄືໂຕທີ່ດີທີ່ສຸດເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ⁴ແລະເອົາງົວເຖົ້າໜຶ່ງໂຕ ແລະແກະຜູ້ໜຶ່ງໂຕເປັນເຄື່ອງບູຊາຂອບພຣະຄຸນຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເອົາພືດຜົນເປັນເມັດນວດດ້ວຍນໍ້າມັນມາຖວາຍ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະໄດ້ປະກົດແກ່ທ່ານໃນມື້ນີ້” ⁵ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍເອົາສິ່ງທີ່ໂມເຊສັ່ງມັນມາທີ່ໜ້າທີ່ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດກໍເຂົ້າມາໃກ້ ຍືນຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁶ໂມເຊກ່າວວ່າ “ອັນນີ້ແມ່ນສິ່ງຂົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍເຮັດ ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະປະກົດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ” ⁷ແລ້ວ ໂມເຊຈຶ່ງສັ່ງອາໂຣນວ່າ “ຈົ່ງຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ແທ່ນບູຊາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງທ່ານເອງ ແລະເຮັດການໄຖ່ໂທດບາບຂອງຕົວທ່ານກັບໄພ່ພົນທັງຫລາຍ ແລະຈົ່ງເອົາເຄື່ອງຖວາຍບູຊາຂອງໄພ່ພົນມາ ແລະເຮັດການໄຖ່ບາບຂອງພວກເຂົາ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້”

⁸ອາໂຣນ ຈຶ່ງຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ແທ່ນບູຊາ ແລະຂ້າລູກງົວເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບຂອງຕົນ ⁹ແລະລູກຊາຍອາໂຣນກໍເອົາເລືອດມາໃຫ້ລາວ ລາວກໍເອົານົມມີຈຸ່ມເລືອດໄປເຈີນຈອມຂອງແທ່ນບູຊາ ແລະຖອກເລືອດລົງໃສ່ຕີນແທ່ນບູຊາ ¹⁰ສ່ວນໄຂມັນ ແລະໝາກໄຂ່ຫລັງ ກັບໜັງບາງໆເທິງຕັບຈາກເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບນັ້ນ ພວກເຂົາເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂມເຊໄວ້ ¹¹ລາວກໍເຜົາຊີ້ນ ແລະໜັງ ດ້ວຍໄພ່ຢູ່ພາຍນອກຄ້າຍ

¹²ພວກເຂົາຂ້າສັດເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລ້ວລູກຊາຍອາໂຣນກໍເອົາເລືອດມາໃຫ້ລາວ ລາວຈຶ່ງເອົາເລືອດນັ້ນມາຊິດໃສ່ແທ່ນ ແລະຮອບແທ່ນບູຊາ ¹³ລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງອາໂຣນກໍສົ່ງເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທື່ອລະຕ່ອນກັບຫົວມາໃຫ້ອາໂຣນ. ອາໂຣນ ເຜົາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເທິງແທ່ນບູຊາ ¹⁴ອາໂຣນໄດ້ລ້າງເຄື່ອງໃນ ຂາສັດ ແລະເຜົາເຄື່ອງເຜົາບູຊາເທິງແທ່ນບູຊາ

¹⁵ແລ້ວອາໂຣນກໍເອົາເຄື່ອງບູຊາຂອງໄພ່ພົນມາຖວາຍຄືເອົາແບ້ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບຊຶ່ງເປັນຂອງໄພ່ພົນມາຂ້າບູຊາໄຖ່ບາບ ດັ່ງເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບເທື່ອກ່ອນນັ້ນ ¹⁶ແລະລາວກໍ

ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາອີກຕາມກົດລະບຽບທຸກຢ່າງ ¹⁷ລາວຖວາຍພຶດຕິນິເບັນເມັດ ໂດຍຈັບມາກຳມີໜຶ່ງເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາ ນອກຈາກເຄື່ອງເຜົາ ບູຊາປະຈຳຕອນເຂົ້າ ¹⁸ລາວຂ້າງົວເຖິກແລະແກະຜູ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາເພື່ອສາມັກຄີທຳສຳລັບໄພ່ພົນ ແລະລູກຊາຍອາໂຮນເອົາເລືອດມາໃຫ້ອາໂຮນ ອາໂຮນກໍເອົາເລືອດມາຂີດໃສ່ແທ່ນແລະຮອບແທ່ນບູຊາ ¹⁹ລາວເອົາໄຂມັນງົວແລະໄຂມັນແກະ ກັບທາງທີ່ເປັນໄຂມັນ ແລະໄຂມັນທີ່ຫຸ້ມເຄື່ອງໃນ ແລະໝາກໄຂ່ຫລັງກັບໜັງບາງໆເທິງຕັບມາໃຫ້ ²⁰ພວກເຂົາທັງຫລາຍວາງໄຂມັນໄວ້ເທິງຊີ້ນເອິກ ແລະອາໂຮນກໍເຜົາໄຂມັນເທິງແທ່ນບູຊາ ²¹ສ່ວນຊີ້ນໜ້າເອິກ ແລະຊີ້ນຂາເບື້ອງຂວານັ້ນ ອາໂຮນນຳມາເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ໂມເຊສັ່ງໄວ້

²²ແລ້ວອາໂຮນຍົກມືຂຶ້ນອວຍພອນໄພ່ພົນ ແລະອາໂຮນກໍລົງມາຈາກການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະພຶດຕິນິເບັນເມັດ ²³ໂມເຊກັບອາໂຮນຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ ເມື່ອເຂົາທັງສອງອອກມາ ເຂົາກໍອວຍພອນໄພ່ພົນ ແລະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍປະກົດແກ່ໄພ່ພົນທັງປວງ ²⁴ມີແປວໄຟພຸ່ງອອກມາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຜົາເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະໄຂມັນຊຶ່ງຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ ເມື່ອໄພ່ພົນທັງຫລາຍເຫັນກໍໄຫຮ້ອງ ແລະກົມໜ້າລົງເຖິງດິນ

ບົດທີ 10

ນາດາບກັບອາບິຮູຖືກຂ້າເນື່ອງດ້ວຍໄຟທີ່ຕ້ອງຫ້າມ

¹ຝ່າຍນາດາບກັບອາບິຮູລູກຊາຍຂອງອາໂຮນໄດ້ເອົາພິ່ນຂາງໄຟຂອງພວກເຂົາມາແລະເອົາໄຟໃສ່ໃນນັ້ນ ແລ້ວໃສ່ເຄື່ອງຫອມລົງ ແລະເອົາໄຟທີ່ຕ້ອງຫ້າມມາເຜົາຖວາຍບູຊາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ²ໄຟກໍພຸ່ງຂຶ້ນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄໝ້ພວກເຂົາທັງສອງ ເຂົາກໍຕາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³ໂມເຊຈຶ່ງບອກອາໂຮນວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ‘ເຮົາຈະສະແດງຄວາມບໍລິສຸດຂອງເຮົາທ່າມກາງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ເຮົາ ເຂົາຈະຖວາຍສະຫງ່າລາສີແດ່ເຮົາຕໍ່ໜ້າໄພ່ພົນທັງປວງ’” ແລະອາໂຮນກໍມີດົງບຽຢູ່ ⁴ໂມເຊໄດ້ບອກມິຊາເອນ ແລະເອນຊາຟັນ ລູກຊາຍຂອງອຸດຊິເອນ ລຸງຂອງອາໂຮນວ່າ “ຈຶ່ງຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ ຫາມເອົາພິ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າອອກໄປນອກຄ້າຍຈາກໜ້າສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ” ⁵ພວກເຂົາກໍເຂົ້າມາໃກ້ ຫາມສົບ ທັງເສື້ອອອກໄປໄວ້ນອກຄ້າຍຕາມທີ່ໂມເຊສັ່ງ ⁶ໂມເຊກ່າວແກ່ອາໂຮນ ແລະເອເລອາຊາ ແລະອີທາມາ ລູກຊາຍອາໂຮນວ່າ “ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າປິດໝວກ ຫລືຈີກເສື້ອຜ້າຂອງທ່ານ ຍ້ານວ່າທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ ແລະເພື່ອວ່າພຣະພິໂລດຈະບໍ່ຕົກໃສ່ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດ ແຕ່ພິ່ນ້ອງຂອງທ່ານຄືເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນທັງປວງ ຈະໄວ້ທຸກ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ບັງເກີດການເຜົາໄໝ້ ⁷ແລະຢ່າອອກໄປຈາກປະຕູຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມຍ້ານວ່າທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ ເພາະວ່ານ້ຳມັນເຈີມແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງທ່ານທັງຫລາຍ” ພວກເຂົາທັງຫລາຍກໍເຮັດຕາມຄຳເວົ້າຂອງໂມເຊ

ກົດລະບຽບສຳລັບພວກປະໂລຫິດ

⁸ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ, ⁹“ເມື່ອເຈົ້າ ຫລືລູກຊາຍຂອງເຈົ້າຈະເຂົ້າໄປໃນຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ຢ່າຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນ ຫລືເຫລົ້າ ຍ້ານວ່າເຈົ້າຈະຕ້ອງຕາຍ ທັງນີ້ໃຫ້ເປັນກົດເກນຖາວອນຢູ່ຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງພວກເຈົ້າ ¹⁰ເຈົ້າຈົ່ງແຍກຂອງບໍລິສຸດຈາກຂອງບໍ່ບໍລິສຸດແລະຂອງທີ່ມີມົນທົນຈາກຂອງທີ່ບໍ່ມີມົນທົນ ¹¹ເຈົ້າຈະຕ້ອງສອນໄພ່ພົນອິສຣາເອນໃຫ້ຮູ້ເຖິງກົດເກນທັງປວງ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍທາງ ໂມເຊ”

¹²ໂມເຊກ່າວແກ່ອາໂຣນ ແລະເອເລອາຊາ ແລະອິທາມາລູກຊາຍຂອງລາວຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ວ່າ “ຈົ່ງເອົາພືດຜົນເປັນເມັດຊຶ່ງເຫລືອຈາກການບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ມາກິນຢູ່ຂ້າງແທ່ນບູຊາ ເປັນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບ້ງ ເພາະເປັນຂອງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ¹³ທ່ານຈົ່ງກິນໃນບ່ອນບໍລິສຸດເພາະເປັນສ່ວນຂອງທ່ານ ແລະສ່ວນຂອງລູກຊາຍຂອງທ່ານຈາກເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບບັນຊາດັ່ງນີ້ ¹⁴ແຕ່ຊີ້ນໜ້າເອິກທີ່ແກ່ວ່າຖວາຍແລະຊີ້ນຂາທີ່ຖວາຍແລ້ວນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງກິນໃນບ່ອນທີ່ສະອາດ ທັງຕົວທ່ານແລະລູກຊາຍລູກສາວຂອງທ່ານກໍກິນໄດ້ ເພາະເປັນສ່ວນທີ່ໄດ້ມາຈາກເຄື່ອງບູຊາຂອບພຣະຄຸນຂອງຄົນອິສຣາເອນອັນຕົກເປັນຂອງທ່ານ ທັງລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງທ່ານດ້ວຍ ¹⁵ຊີ້ນຂາ ແລະຊີ້ນໜ້າເອິກທີ່ຖວາຍ ພວກເຂົາຈະເອົາມາບູຊາພ້ອມກັບເຄື່ອງໄຂມັນທີ່ບູຊາດ້ວຍໄຟ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງທ່ານແລະລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນກົດເກນອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໄວ້”

¹⁶ຝ່າຍ ໂມເຊ ໄດ້ພະຍາຍາມຖາມເຖິງເລື່ອງແບ້ງຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະເບິ່ງແມ ແບ້ໂຕນັ້ນຖືກເຜົາແລ້ວ ໂມເຊຈຶ່ງຮ້າຍ ເອເລອາຊາ ແລະອິທາມາລູກຊາຍຂອງອາໂຣນທີ່ເຫລືອຢູ່ໂດຍເວົ້າກັບພວກເຂົາວ່າ ¹⁷“ເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກິນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບໃນບ່ອນບໍລິສຸດ ໃນເມື່ອເປັນຂອງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຂອງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຍົກຄວາມບາບຂອງຊຸມນຸມຊົນ ເພື່ອເຮັດການໄຖ່ໂຫດບາບຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁸ເບິ່ງແມ ເລືອດສັດນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເອົາເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ຫ້ອງຊີ້ນໃນທ່ານຄວນຈະກິນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນບ່ອນບໍລິສຸດ ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ແລ້ວນັ້ນ” ¹⁹ອາໂຣນຈຶ່ງກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ “ເບິ່ງແມ ມື້ນີ້ພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ແລະເຫດການເຫລົ່ານີ້ ກໍຕົກຖືກຂ້າພະເຈົ້າ ຖ້າມື້ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກິນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ຈະເປັນທີ່ພໍພຣະໂທໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫລື” ²⁰ເມື່ອໂມເຊໄດ້ຟັງດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກໍພໍໃຈ

ບົດທີ 11

ບັນຍັດຕ່າງໆ ເລື່ອງອາຫານ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊ ແລະອາໂຣນວ່າ ²“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສັດທີ່ມີຊີວິດໃນບັນດາສັດໃນໂລກຊຶ່ງເຈົ້າຈະກິນໄດ້ ³ບັນດາສັດທີ່ຄູ່ວເອື້ອງ ແລະມີເລັບ

ແຍກກົບ ແລະຕີນແຍກເປັນສອງກົບ ເຈົ້າກິນໄດ້ ⁴ຢ່າງໃດກໍຕາມ ສັດຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ຄົງເອື້ອງ ຫລື ທີ່ມີເລັບແຍກກົບ ເຈົ້າຢ່າກິນ ອູດ ເພາະມັນຄົງເອື້ອງແຕ່ບໍ່ແຍກກົບ ເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ເຈົ້າ ⁵ໂຕຕຸ່ນ ເພາະວ່າມັນເປັນສັດຄົງເອື້ອງແຕ່ບໍ່ແຍກກົບ ເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ເຈົ້າ ⁶ແລະ ໂຕກະຕ່າຍ ເພາະວ່າມັນເປັນສັດຄົງເອື້ອງແຕ່ບໍ່ແຍກກົບ ເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ເຈົ້າ ⁷ແລະ ໂຕໝູ ເພາະມັນເປັນສັດແຍກກົບ ແລະມີກົບຜ່າແຕ່ບໍ່ຄົງເອື້ອງ ຈຶ່ງເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ເຈົ້າ ⁸ຢ່າກິນຊີ້ນຂອງສັດເຫລົ່ານີ້ ແລະເຈົ້າຢ່າແຕະຕ້ອງຊາກຂອງມັນ ມັນເປັນຂອງທີ່ມີມົນທົນແກ່ເຈົ້າ

⁹ສັດທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ເຈົ້າກິນໄດ້ ຂອງທຸກຢ່າງຊຶ່ງຢູ່ໃນນ້ຳທີ່ມີຄື ແລະມີເກັດ ຈະຢູ່ ໃນທະເລ ຫລືໃນແມ່ນ້ຳກໍຕາມ ເຈົ້າກິນໄດ້ ¹⁰ແຕ່ຂອງທຸກຢ່າງຊຶ່ງຢູ່ໃນທະເລ ແມ່ນ້ຳ ຂອງທຸກ ຢ່າງທີ່ເຄື່ອນໄຫວໃນນ້ຳ ແລະສິ່ງມີຊີວິດທຸກຢ່າງຊຶ່ງຢູ່ໃນນ້ຳ ບໍ່ມີຄືປາ ແລະເກັດ ເປັນສັດທີ່ ໜ້າກຽດຊັງແກ່ເຈົ້າ ¹¹ໃຫ້ເປັນສັດທີ່ໜ້າກຽດຊັງແກ່ເຈົ້າ ຊື່ນມັນກໍຄືເຈົ້າຢ່າກິນ ແລະຊາກສົບ ຂອງມັນກໍເປັນໜ້າກຽດຊັງສຳລັບເຈົ້າ ¹²ຂອງທຸກຢ່າງຊຶ່ງຢູ່ໃນນ້ຳບໍ່ມີຄື ແລະເກັດ ເປັນໜ້າກຽດ ຊັງແກ່ເຈົ້າ

¹³ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນນົກຊຶ່ງເຈົ້າຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ ເຈົ້າຢ່າກິນ ຄືນົກອິນຊີ ນົກແຮງ ນົກກາ ດຳ ¹⁴ນົກອິນຊີທາງຍາວ ນົກອິນຊີດຳຕາມຊະນິດຂອງມັນ ¹⁵ນົກແຫລວຕາມຊະນິດຂອງມັນ ¹⁶ນົກເຄົ້າແມວ ນົກເຄົ້າໂມງ ນົກນາງນວນ ນົກອິນຊີ ນົກເຂົາຕາມຊະນິດຂອງມັນ ¹⁷ນົກເຄົ້າ ນ້ອຍ ນົກການ້ຳ ນົກເຄົ້າໃຫຍ່ ¹⁸ນົກອໍຫລໍ ນົກກະທຸງ ນົກແລ້ງ ¹⁹ນົກກະສາດຳ ນົກກະສາ ຕາມຊະນິດຂອງມັນ ນົກທົວຂວານ ແລະເຈຍ

²⁰ແມງໄມ້ມີປີກຊຶ່ງຄານສີຂາ ເປັນສັດທີ່ໜ້າກຽດຊັງສຳລັບເຈົ້າ ²¹ແຕ່ໃນບັນດາແມງໄມ້ມີປີກ ທີ່ຄານສີຂານີ້ ເຈົ້າຈະກິນຈຳພວກທີ່ມີຂາພັບໃຊ້ເຕັ້ນໄປເທິງດິນໄດ້ ²²ໃນຈຳພວກແມງໄມ້ຕໍ່ໄປ ນີ້ເຈົ້າກິນໄດ້ ຕັກແຕນຕາມຊະນິດຂອງມັນ ຈິຫລໍ່ຕາມຊະນິດຂອງມັນ ຈັກຈິ່ນຕາມຊະນິດຂອງ ມັນ ²³ແຕ່ແມງໄມ້ມີປີກບິນໄດ້ຊຶ່ງມີສີຂາ ເປັນສັດທີ່ໜ້າກຽດຊັງແກ່ເຈົ້າ

²⁴ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີມົນທົນໄດ້ຄືຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດແຕະຕ້ອງຊາກສົບຂອງມັນຈະຕ້ອງມີ ມົນທົນໄປຮອດຕອນແລງ ²⁵ຜູ້ໃດຖືຊາກສັດສ່ວນໃດໆໄປ ຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະເປັນ ມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ

²⁶ຊາກສົບຂອງສັດທັງປວງທີ່ແຍກກົບ ແລະບໍ່ມີກົບຜ່າ ບໍ່ຄົງເອື້ອງເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ ເຈົ້າ ຜູ້ໃດແຕະຕ້ອງສັດເຫລົ່ານີ້ຈະມີມົນທົນ ²⁷ໃນບັນດາສັດສີ່ຕີນທຸກຢ່າງຊຶ່ງໄຕ່ໄປດ້ວຍຝາຕີນ ເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ເຈົ້າ ຜູ້ໃດແຕະຕ້ອງຊາກສັດນີ້ຈະຕ້ອງເປັນມົນທົນໄປຮອດຕອນແລງ ²⁸ຜູ້ ໃດເອົາຊາກສົບໄປຈະຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະມີມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ

²⁹ໃນບັນດາສັດທີ່ເລືອຄານໄປເທິງດິນ ຊະນິດຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນແກ່ເຈົ້າ ຄື ເຫງັນ ໝູ ກັບແກ່ຕາມຊະນິດຂອງມັນ ³⁰ຂີ້ກຸ້ມ ເຕົາ ກົບ ແຍ້ ແມງລື້ນໝາ ແລະກະປອມ ³¹ໃນ ບັນດາສັດເລືອຄານ ຊະນິດເຫລົ່ານີ້ເປັນມົນທົນແກ່ເຈົ້າ ຜູ້ໃດແຕະຕ້ອງເມື່ອມັນຕາຍແລ້ວ ຜູ້ ນັ້ນຈະເປັນມົນທົນໄປຮອດຕອນແລງ ³²ແລະເມື່ອມັນຕາຍຕົກຖືກສິ່ງໃດ ສິ່ງນັ້ນກໍເປັນມົນທົນ

ບໍ່ວ່າຈະເປັນໄມ້ ຫລືເສື້ອຜ້າ ຫລືໜັງສື ຫລືກະສອບ ຫລືພາຊະນະໃດໆທີ່ໃຊ້ເພື່ອປະໂຫຍດ ຢ່າງໃດ ຈະຕ້ອງແຊ່ນ້ຳ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ຕໍ່ໄປກໍຖືວ່າສະອາດໄດ້ ³³ແລະຖ້າມັນຕົກລົງໄປໃນພາຊະນະດິນ ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນພາຊະນະນັ້ນຈະເປັນມົນທົນ ຈົ່ງຕີພາຊະນະນັ້ນຖິ້ມເສຍ ³⁴ຖ້ານ້ຳຖືກອາຫານໃດໜຶ່ງ ອາຫານໃນພາຊະນະນັ້ນກໍເປັນມົນທົນ ແລະນ້ຳຕື່ມພົດທຸກຢ່າງຊຶ່ງຈະຕື່ມໄດ້ຈາກພາຊະນະນີ້ກໍຈະເປັນມົນທົນດ້ວຍ ³⁵ຖ້າສ່ວນໃດຂອງຊາກສັດຕົກໃສ່ສິ່ງໃດໆ ສິ່ງນັ້ນ ກໍເປັນມົນທົນ ບໍ່ວ່າເປັນເຕົາອົບ ຫລືເຕົາໄຟ ຕ້ອງມ້າງຖິ້ມ ³⁶ຢ່າງໃດກໍຕາມ ນ້ຳພູ ຫລືນ້ຳໃນອ່າງເກັບນ້ຳເປັນຂອງສະອາດ ແຕ່ສິ່ງໃດທີ່ແຕະຕ້ອງຊາກສັດນັ້ນຈະເປັນມົນທົນ ³⁷ຖ້າສ່ວນໃດຂອງຊາກສັດຕົກໃສ່ເມັດພືດທີ່ໃຊ້ຫວ່ານ ພືດນັ້ນຖືວ່າສະອາດ ³⁸ຖ້າເອົາເມັດພືດນັ້ນແຊ່ນ້ຳໄວ້ ແລະຊາກສັດສ່ວນໃດຕົກໃສ່ ນ້ຳນັ້ນກໍເປັນມົນທົນແກ່ເຈົ້າ

³⁹ຖ້າສັດຊຶ່ງເຈົ້າຈະກິນໄດ້ນັ້ນຕາຍເອງ ຜູ້ທີ່ແຕະຕ້ອງຊາກສັດນັ້ນຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ⁴⁰ແລະຜູ້ໃດທີ່ກິນຊາກສັດນັ້ນຈະຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງລາວ ແລະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ຜູ້ໃດທີ່ຈັບຖືຊາກສັດນັ້ນໄປກໍຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ⁴¹ບັນດາສັດເລືອຄານທີ່ເລືອໄປເທິງໜ້າດິນເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງ ຢ່າກິນ ⁴²ສິ່ງໃດທີ່ເລືອໄປດ້ວຍທ້ອງ ຫລືສິ່ງທີ່ຢ່າງສີ່ຂາ ຫລືສິ່ງທີ່ມີຫລາຍຂາ ທຸກສິ່ງທີ່ຄານໄປເທິງໜ້າດິນ ເຈົ້າຢ່າກິນ ເພາະເປັນສິ່ງໜ້າກຽດຊັງ ⁴³ເຈົ້າຢ່າເຮັດໃຫ້ຕົວເອງເປັນທີ່ກຽດຊັງດ້ວຍສັດເລືອຄານໃດໆ ຢ່າເຮັດຕົວໃຫ້ເປັນມົນທົນໄປດ້ວຍສັດເຫລົ່ານີ້ຢ່າງວ່າເຈົ້າຈະເປັນມົນທົນໄປນາ ⁴⁴ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງຊຳລະຕົວໄວ້ໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພາະເຮົາບໍລິສຸດ ເຈົ້າຢ່າເຮັດຕົວໃຫ້ເປັນມົນທົນໄປດ້ວຍສັດຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຊຶ່ງຄານໄປເທິງໜ້າດິນ ⁴⁵ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ເອົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຍົບ ເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເພາະສະນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງບໍລິສຸດ ເພາະເຮົາບໍລິສຸດ” ⁴⁶ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນພຣະບັນຍັດກ່າວເຖິງເລື່ອງສັດ ແລະນົກ ແລະສິ່ງມີຊີວິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວໄປມາໃນນ້ຳ ແລະສັດທຸກຊະນິດທີ່ເລືອຄານເທິງໜ້າດິນ ⁴⁷ເພື່ອໃຫ້ສັງເກດຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເປັນມົນທົນ ແລະສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນມົນທົນ ແລະລະຫວ່າງສັດມີຊີວິດທີ່ກິນໄດ້ ແລະສັດມີຊີວິດທີ່ກິນບໍ່ໄດ້

ບົດທີ 12

ການເກີດລູກ ແລະການເປັນມົນທົນ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ຖ້າຍິງຄົນໃດເປັນແມ່ມານເກີດລູກເປັນຊາຍ ນາງຕ້ອງເປັນມົນທົນເຈັດມື້ ນາງຈະເປັນມົນທົນຢ່າງດຽວກັບເປັນມົນທົນເວລາທີ່ນາງມີປະຈຳເດືອນ ³ໃນມື້ທີ່ແປດໃຫ້ຕັດໜັງປາຍຂອງອະໄວຍະວະເພດຂອງເດັກນ້ອຍເພື່ອເປັນການເຂົ້າພິທີຕັດ ⁴ໃຫ້ນາງລໍຖ້າຢູ່ອີກສາມສິບສາມມື້ດ້ວຍເລື່ອງເລືອດຊຳລະຂອງນາງ ຢ່າໃຫ້ນາງແຕະຕ້ອງຂອງບໍລິສຸດອັນໃດ ຫລືເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ຈົນກວ່າຈະຄົບມື້ຊຳລະຂອງນາງ ⁵ແຕ່ຖ້ານາງເກີດລູກເປັນຍິງ ນາງຈະເປັນມົນທົນໄປສອງອາທິດ ແບບດຽວ

ກັນກັບການມີປະຈຳເດືອນ ແລະນາງຈະຕ້ອງລໍຖ້າຢູ່ທີ່ກາສິບທຶກມີ້ ດ້ວຍເລື່ອງເລືອດຊຳລະຂອງນາງ

⁶ເມື່ອມີຊຳລະຕົວຂອງນາງຄົບແລ້ວ ບໍ່ວ່າກຳລຸກຊາຍຫລືລູກສາວ ໃຫ້ນາງໄປຫາປະໂລຫິດທີ່ປະຕູຫໍເຕັນ ແຫ່ງຊຸມນຸມເອົາລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີໂຕໜຶ່ງໄປເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະນົກກາງແກໝູ່ໂຕໜຶ່ງ ຫລືນົກເຂົາໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ປາບ ⁷ໃຫ້ປະໂລຫິດເອົາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຮັດການໂຖ່ປາບໃຫ້ນາງ ແລ້ວນາງຈະສະອາດເລື່ອງເລືອດຕົກຂອງນາງ ນີ້ແມ່ນພຣະບັນຍັດວ່າດ້ວຍເລື່ອງການເກີດລູກ ບໍ່ວ່າເປັນຊາຍ ຫລືຍິງ ⁸ແລະຖ້ານາງບໍ່ສາມາດຫາລູກແກະໂຕໜຶ່ງໄດ້ກໍໃຫ້ນາງເອົານົກເຂົາສອງໂຕ ຫລືນົກກາງແກໝູ່ສອງໂຕໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະອີກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ປາບ ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດເຮັດການໂຖ່ປາບໃຫ້ນາງ ແລ້ວນາງຈະສະອາດ”

ບົດທີ 13

ພະຍາດຂີ້ທູດ ແບບຢ່າງຂອງຄວາມບາບ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊ ແລະອາໂຣນວ່າ ²“ຖ້າຜູ້ໃດເກີດຕຸ່ມ ຫລືຂີ້ກຽນ ຫລືດ່າງຂຶ້ນທີ່ຜິວໜັງ ແລ້ວຜິວໜັງຂອງລາວເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ ກໍໃຫ້ພາຜູ້ນັ້ນມາຫາອາໂຣນຜູ້ເປັນປະໂລຫິດ ຫລືມາຫາລູກຊາຍຄົນໜຶ່ງຄົນໃດຂອງລາວທີ່ເປັນປະໂລຫິດ ³ໃຫ້ປະໂລຫິດກວດຜິວໜັງບ່ອນທີ່ເປັນພະຍາດ ຖ້າຂົນໃນທີ່ນັ້ນປ່ຽນເປັນສີຂາວ ແລະເຫັນວ່າພະຍາດນັ້ນຢູ່ເລິກກວ່າຜິວໜັງລົງໄປ ນັບວ່າເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ ເມື່ອປະໂລຫິດກວດລາວສຳເລັດແລ້ວໃຫ້ປະກາດວ່າລາວເປັນມົນທົນ

⁴ຖ້າຜິວໜັງບ່ອນທີ່ດ່າງຂຶ້ນນັ້ນຂາວ ແລະປະກົດວ່າກິນບໍ່ເລິກໄປກວ່າຜິວໜັງ ແລະຂົນໃນບໍລິເວນນັ້ນກໍປ່ຽນເປັນສີຂາວ ໃຫ້ປະໂລຫິດກັກຕົວຜູ້ປ່ວຍໄວ້ເຈັດມື້ ⁵ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດກວດລາວອີກໃນມື້ທີ່ເຈັດ ຖ້າຕາມສາຍຕາຂອງລາວເຫັນວ່າ ພະຍາດຍັງມີຢູ່ ແຕ່ບໍ່ລາມອອກໄປໃນຜິວໜັງ ກໍໃຫ້ປະໂລຫິດກັກຕົວລາວຕໍ່ໄປອີກເຈັດມື້ ⁶ເມື່ອຮອດມື້ທີ່ເຈັດໃຫ້ປະໂລຫິດກວດລາວອີກເທື່ອໜຶ່ງ ຖ້າບໍລິເວນທີ່ປ່ວຍນັ້ນຈາງລົງ ແລະພະຍາດບໍ່ໄດ້ລາມອອກໄປໃນຜິວໜັງ ກໍໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າ ລາວສະອາດແລ້ວ ລາວເປັນພະຍາດຂີ້ກຽນເທົ່ານັ້ນ ໃຫ້ລາວຊັກເສື້ອຜ້າແລ້ວລາວກໍຈະສະອາດໄດ້ ⁷ຖ້າຫາກວ່າຫລັງຈາກທີ່ລາວສະແດງຕົວແກ່ປະໂລຫິດເພື່ອຮັບການຊຳລະແລ້ວປະກົດວ່າ ບໍລິເວນທີ່ເປັນຂີ້ກຽນລາມອອກໄປໃນຜິວໜັງ ລາວຕ້ອງກັບໄປຫາປະໂລຫິດອີກເປັນເທື່ອທີສອງ ⁸ໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງ ຖ້າບໍລິເວນຂີ້ກຽນນັ້ນລາມອອກໄປໃນຜິວໜັງກໍໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າ ລາວເປັນມົນທົນ ລາວເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ

⁹ຖ້າຜູ້ໃດເປັນພະຍາດຂີ້ທູດກໍໃຫ້ພາຜູ້ນັ້ນມາຫາປະໂລຫິດ ¹⁰ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງຮ່າງກາຍລາວ ຖ້າມີບໍລິເວນຕຸ່ມສີຂາວເກີດຂຶ້ນທີ່ຜິວໜັງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂົນບ່ອນນັ້ນປ່ຽນເປັນສີຂາວ ແລະມີຊີ້ນແຕກໃນຕຸ່ມນັ້ນ ¹¹ສະແດງວ່າເປັນພະຍາດຂີ້ທູດຊຳເຮື້ອທີ່ຜິວໜັງ ໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າລາວເປັນມົນທົນ ຢ່າກັກຕົວລາວໄວ້ ເພາະວ່າລາວເປັນມົນທົນ ¹²ຖ້າພະຍາດຂີ້-

ທູດນັ້ນລາມໄປຕາມຜິວໜັງຕາມທີ່ປະໂລຫິດເຜັນຄືປະກົດວ່າ ລາມໄປຕາມຜິວໜັງທີ່ວ່າຮ່າງກາຍ ຜູ້ປ່ວຍຕັ້ງແຕ່ ຫົວຈົນຮອດຕີນ ¹³ປະໂລຫິດຕ້ອງກວດເບິ່ງ ແລະຖ້າຂີ້ທູດນັ້ນແຜ່ໄປທົ່ວຮ່າງກາຍໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າລາວສະອາດດ້ວຍພະຍາດຂອງລາວແລ້ວຕົວຂອງລາວຂາວສະອາດ ¹⁴ຖ້າມີຊີ້ນແຕກເປັນບາດປາກົດຂຶ້ນມາເມື່ອໃດ ລາວກໍເປັນມົນທົນເມື່ອນັ້ນ ¹⁵ໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງບ່ອນຊີ້ນທີ່ແຕກເປັນບາດ ແລະປະກາດວ່າລາວເປັນມົນທົນ ເພາະຊີ້ນທີ່ແຕກເປັນບາດນັ້ນເຮັດໃຫ້ເປັນມົນທົນ ລາວເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ ¹⁶ຫລືຖ້າຊີ້ນທີ່ແຕກເປັນບາດນັ້ນປ່ຽນໄປອີກກາຍເປັນສີຂາວ ໃຫ້ລາວມາຫາປະໂລຫິດ ¹⁷ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງລາວ ແລະຖ້າພະຍາດນັ້ນກາຍເປັນສີຂາວ ໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າ ຄົນທີ່ເປັນພະຍາດນັ້ນສະອາດ ລາວກໍສະອາດ

¹⁸ຖ້າຢູ່ຮ່າງກາຍຄືຜິວໜັງຂອງຄົນໃດມີບາດຊຶ່ງຫາຍດີແລ້ວ ¹⁹ຖ້າບາດແຜນັ້ນມີຕຸ່ມສີຂາວຂຶ້ນມາ ຫລືມີບ່ອນດ່າງຂຶ້ນເປັນສີແດງອ່ອນໆ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໄປສະແດງຕົວຕໍ່ປະໂລຫິດ ²⁰ແລະປະໂລຫິດຈະກວດເບິ່ງ ຖ້າບ່ອນເປັນນັ້ນເລິກກວ່າຜິວໜັງ ແລະຂົນຢູ່ບໍລິເວນນັ້ນປ່ຽນເປັນສີຂາວ ໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າລາວເປັນມົນທົນ ພະຍາດນັ້ນເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນບາດເກົ່າ ²¹ແຕ່ຖ້າປະໂລຫິດກວດເບິ່ງ ແລະຂົນບ່ອນນັ້ນກໍບໍ່ປ່ຽນເປັນສີຂາວ ແລະເປັນບໍ່ເລິກກວ່າຜິວໜັງ ແຕ່ຈາງໆ ໃຫ້ປະໂລຫິດກັກຕົວລາວໄວ້ເຈັດມື້ ²²ຖ້າພະຍາດນັ້ນລາມອອກໄປໃນຜິວໜັງ ກໍໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າລາວເປັນມົນທົນ ລາວເປັນພະຍາດແລ້ວ ²³ແຕ່ຖ້າບ່ອນດ່າງຂຶ້ນນັ້ນບໍ່ແຜ່ລາມອອກໄປ ກໍເປັນແຕ່ພຽງບາດຂອງຜິວ ໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າລາວສະອາດ

²⁴ຫລືສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຄືຜິວໜັງຖືກໄຟໄໝ້ ແລະບາດບ່ອນນັ້ນເປັນບ່ອນດ່າງຂຶ້ນສີແດງອ່ອນໆ ຫລືສີຂາວ ²⁵ໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງ ແລະ ຖ້າຂົນໃນບໍລິເວນນັ້ນປ່ຽນເປັນສີຂາວ ແລະປະກົດວ່າເປັນເລິກກວ່າຜິວໜັງ ກໍເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ ທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນມາບ່ອນບາດໄຟໄໝ້ ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າລາວເປັນມົນທົນ ລາວເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ ²⁶ແຕ່ຖ້າປະໂລຫິດກວດເບິ່ງ ແລະ ຂົນໃນບ່ອນດ່າງຂຶ້ນນັ້ນບໍ່ປ່ຽນເປັນສີຂາວ ແລະເປັນບໍ່ເລິກກວ່າຜິວໜັງ ແຕ່ຈາງໆ ໃຫ້ປະໂລຫິດກັກຕົວລາວໄວ້ເຈັດມື້ ²⁷ເມື່ອຮອດມື້ທີ່ເຈັດກໍໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງລາວ ຖ້າບ່ອນທີ່ເປັນນັ້ນລາມອອກໄປໃນຜິວໜັງ ກໍໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າລາວເປັນມົນທົນ ລາວເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ ²⁸ຖ້າບ່ອນທີ່ດ່າງຂຶ້ນນັ້ນ ບໍ່ແຜ່ລາມອອກໄປໃນຜິວໜັງ ແຕ່ເປັນຕຸ່ມຈາງໆ ເພາະໄຟໄໝ້ ໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າລາວສະອາດ ເພາະມັນເປັນພຽງບາດຂອງໄຟໄໝ້

²⁹ຖ້າຊາຍ ຫລືຍິງຄົນໃດມີພະຍາດທີ່ຫົວ ຫລືໜວດ ³⁰ໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງພະຍາດນັ້ນ ແລະ ຖ້າເປັນເລິກກວ່າຜິວໜັງ ແລະຜົມທີ່ນັ້ນເຫລືອງ ແລະບາງ ໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າລາວເປັນມົນທົນ ລາວເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ ເປັນພະຍາດຂີ້ທູດທີ່ຫົວ ຫລືໜວດ ³¹ແລະຖ້າປະໂລຫິດກວດເບິ່ງພະຍາດຂີ້ທູດນັ້ນ ແລະ ເປັນບໍ່ເລິກກວ່າຜິວໜັງ ແລະບໍ່ມີຜົມຕໍ່ຢູ່ໃນບໍລິເວນນັ້ນ ໃຫ້ປະໂລຫິດກັກຕົວຄົນທີ່ເປັນພະຍາດຂີ້ທູດນັ້ນໄວ້ເຈັດມື້ ³²ເມື່ອຮອດມື້ທີ່ເຈັດກໍໃຫ້ປະໂລຫິດກວດພະຍາດນັ້ນ ຖ້າຂີ້ທູດບໍ່ລາມອອກໄປ ແລະບໍ່ມີຂົນເຫລືອງໃນບໍລິເວນນັ້ນ ແລະ

ປະກົດວ່າຂີ້ກາກບໍ່ເລິກກວ່າຜິວໜັງ ³³ກໍໃຫ້ຄົນນັ້ນແຖຜົມ ແຕ່ຢ່າແຖບໍລິເວນບ່ອນຂີ້ກາກ ໃຫ້ປະໂລຫິດກັກຕົວຄົນທີ່ເປັນພະຍາດຂີ້ກາກນັ້ນໄວ້ອີກເຈັດມື້ ³⁴ເມື່ອຮອດມື້ທີ່ເຈັດກໍໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງບ່ອນທີ່ເປັນຂີ້ກາກ ຖ້າບ່ອນເປັນຂີ້ກາກບໍ່ລາມອອກໄປໃນຜິວໜັງ ແລະປະກົດວ່າເປັນບໍ່ເລິກໄປກວ່າຜິວໜັງ ໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າລາວສະອາດ ໃຫ້ລາວຊັກເສື້ອຜ້າ ແລ້ວຈະສະອາດ ³⁵ແຕ່ຖ້າລາວຊ້າລະຕົວແລ້ວ ຍັງປະກົດວ່າພະຍາດຂີ້ກາກນັ້ນລາມອອກໄປໃນຜິວໜັງ ³⁶ກໍໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງລາວ ແລະ ຖ້າພະຍາດຂີ້ກາກລາມອອກໄປໃນຜິວໜັງແລ້ວ ປະໂລຫິດບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເບິ່ງຫາຂົນສີເຫລືອງ ລາວເປັນມົນທົນແລ້ວ ³⁷ແຕ່ຖ້າຕາມສາຍຕາຂອງລາວ ພະຍາດຂີ້ກາກນັ້ນເຊົາແລ້ວ ແລະມີຜົມດໍາເລິກຢູ່ໃນບໍລິເວນນັ້ນ ພະຍາດຂີ້ກາກກໍຫາຍແລ້ວ ລາວກໍສະອາດ ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດປະກາດວ່າ ລາວສະອາດ

³⁸ເມື່ອຜູ້ຊາຍ ຫລືຜູ້ຍິງມີບ່ອນດ່າງຂຶ້ນທີ່ຜິວໜັງ ຄືບ່ອນດ່າງຂຶ້ນສີຂາວ ³⁹ໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງລາວ ຖ້າບ່ອນດ່າງຂຶ້ນທີ່ຜິວກາຍນັ້ນເປັນສີຂາວໝົນ ນັ້ນແມ່ນຂີ້ກຽນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຜິວໜັງ ລາວກໍສະອາດ

⁴⁰ຖ້າຊາຍຄົນໃດມີຜົມຫລົ່ນຈາກຫົວ ລາວເປັນຄົນຫົວລ້ານ ແຕ່ລາວສະອາດ ⁴¹ຖ້າຊາຍຄົນໃດມີຜົມຫລົ່ນທີ່ໜ້າຜາກ ແລະບ່ອນຂະມັບຫລົ່ນ ໜ້າຜາກຂອງເຂົາລ້ານ ແຕ່ລາວສະອາດ ⁴²ແຕ່ຖ້າບໍລິເວນຫົວລ້ານ ຫລືໜ້າຜາກ ມີບໍລິເວນເປັນພະຍາດສີແດງອ່ອນໆ ລາວເປັນຂີ້ທູດຂຶ້ນທີ່ຫົວລ້ານ ຫລືທີ່ໜ້າຜາກ ⁴³ໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງລາວ ຖ້າພະຍາດຕຸ່ມສີແດງອ່ອນໆຢູ່ບ່ອນຫົວລ້ານ ຫລືທີ່ໜ້າຜາກຂອງລາວຄືກັບພະຍາດຂີ້ທູດທີ່ປະກົດຕາມຜິວໜັງ ⁴⁴ຊາຍຜູ້ນັ້ນເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ ລາວເປັນມົນທົນ ປະໂລຫິດຕ້ອງປະກາດວ່າ ລາວເປັນມົນທົນຍ້ອນພະຍາດຢູ່ຫົວຂອງລາວ

⁴⁵ໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ເປັນພະຍາດຂີ້ທູດນຸ່ງເສື້ອຜ້າທີ່ຂາດ ແລະໃຫ້ປ່ອຍຜົມ ແລະໃຫ້ລາວເອົາຜ້າປົກໜວດໄວ້ ແລ້ວຮ້ອງໄປວ່າ ‘ມົນທົນ ມົນທົນ’ ⁴⁶ລາວຈະເປັນມົນທົນຢູ່ຕະຫລອດເວລາທີ່ລາວເປັນພະຍາດ ລາວເປັນມົນທົນ ລາວຈະຕ້ອງຢູ່ນອກຄ້າຍແຕ່ຜູ້ດຽວ

⁴⁷ຫາກໃນເຄື່ອງແຕ່ງກາຍມີພະຍາດຂີ້ທູດ ບໍ່ວ່າຈະເປັນເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂົນສັດ ຫລືຜ້າປ່ານ ⁴⁸ຫລືຕິດຕາມຜ້າປ່ານຕ່ອນໃດຕ່ອນໜຶ່ງ ຫລືຜ້າຂົນສັດຫລືໜັງສັດ ຫລືສິ່ງໃດໆ ຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍໜັງສັດ ⁴⁹ຖ້າພະຍາດນັ້ນຫາກເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍມີສີຂຽວ ຫລືສີແດງ ກໍສະແດງວ່າແມ່ນຂີ້ເຮື້ອນທີ່ກຳລັງແຜ່ລາມອອກໄປ ແລະຕ້ອງນຳສິ່ງນັ້ນໄປສະແດງຕໍ່ປະໂລຫິດ ⁵⁰ປະໂລຫິດຈະກວດເບິ່ງພະຍາດ ແລະເອົາສິ່ງທີ່ເປັນພະຍາດນັ້ນໄປໄວ້ຕ່າງຫາກເຈັດມື້ ⁵¹ໃນມື້ທີ່ເຈັດ ເພິ່ນຈະກວດເບິ່ງອີກ ແລະຖ້າພະຍາດຂີ້ເຮື້ອນແຜ່ລາມອອກໄປ ສິ່ງນັ້ນກໍເປັນມົນທົນ ⁵²ປະໂລຫິດຈະຕ້ອງເຜົາສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ເພາະມັນມີຂີ້ເຮື້ອນທີ່ກຳລັງແຜ່ລາມອອກໄປ ຈຶ່ງໃຫ້ເຜົາໄຟຖິ້ມເສຍ ⁵³ແຕ່ເມື່ອກວດເບິ່ງແລ້ວ ຖ້າປະໂລຫິດຫາກເຫັນວ່າ ຂີ້ເຮື້ອນບໍ່ໄດ້ແຜ່ລາມອອກໄປເຖິງສິ່ງຂອງ ⁵⁴ເພິ່ນກໍຈະສັ່ງໃຫ້ເອົາໄປຊັກ ແລະປະໄວ້ຕ່າງຫາກອີກເຈັດມື້ ⁵⁵ເມື່ອຊັກແລ້ວປະໂລຫິດຈະກວດເບິ່ງ ແລະຖ້າບໍລິເວນບ່ອນເປັນຂີ້ເຮື້ອນຫາກບໍ່ປ່ຽນສີ ຫລືບໍ່ແຜ່ລາມອອກໄປກໍດີ ມັນກໍຍັງເປັນມົນທົນຢູ່; ເຈົ້າຈຶ່ງເຜົາສິ່ງຂອງນັ້ນເສຍ ບໍ່ວ່າບໍລິເວນທີ່ເປັນພະຍາດນັ້ນຈະຢູ່ຂ້າງໃນ ຫລືຢູ່

ຂ້າງນອກສິ່ງຂອງກໍຕາມ ⁵⁶ແຕ່ຫລັງຈາກທີ່ປະໂລຫິດໄດ້ກວດເບິ່ງແລ້ວ ຖ້າບໍລິເວນທີ່ເປັນຂີ້ເຮື້ອນຫາກມີສີຊືດໆລົງ ປະໂລຫິດຕ້ອງຈືກບໍລິເວນທີ່ຕິດພະຍາດນັ້ນອອກຈາກເຄື່ອງນຸ່ງ ຫລືອອກຈາກໜັງສັດ ⁵⁷ຕໍ່ມາ ຖ້າຂີ້ເຮື້ອນຫາກປະກົດຂຶ້ນມາອີກ ແລະແຜ່ລາມອອກໄປ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈະຕ້ອງເຜົາສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນເສຍ ⁵⁸ຖ້າລາວຫາກຊັກສິ່ງນັ້ນແລ້ວ ແລະຈຸດບໍລິເວນນັ້ນໝົດໄປຕ້ອງໃຫ້ລາວຊັກຕື່ມອີກ ແລະຈົ່ງຈະຖືວ່າເຄື່ອງນັ້ນບໍ່ເປັນມົນທົນຕາມພຣະບັນຍັດ

⁵⁹ອັນນີ້ແຫລະ ແມ່ນບັນຍັດກ່ຽວກັບພະຍາດຂີ້ເຮື້ອນ ບໍ່ວ່າເກີດນໍາຂົນສັດ ຫລືຜ້າປ່ານ ຫລືໃນຜ້າປ່ານ ຫລືໃນເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ເປັນຂົນສັດ ຫລືສິ່ງໃດໆ ກໍຕາມທີ່ເຮັດດ້ວຍໜັງສັດ; ອັນນັ້ນແຫລະຄືຄໍາຕັດສິນວ່າ ເປັນມົນທົນ ຫລືບໍ່ເປັນມົນທົນຕາມພຣະບັນຍັດ.

ບົດທີ 14

ການຊໍາລະຄົນທີ່ເຄີຍເປັນພະຍາດຂີ້ທູດ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໄມເຊວ່າ, ²ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນພຣະບັນຍັດເລື່ອງຄົນເປັນຂີ້ທູດໃນມື້ຊໍາລະຕົວຂອງລາວ ໃຫ້ພາລາວມາຫາປະໂລຫິດ ³ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດອອກໄປນອກຄ້າຍ ໃຫ້ປະໂລຫິດກວດເບິ່ງ ຖ້າຜູ້ປ່ວຍຫາຍຈາກພະຍາດຂີ້ທູດແລ້ວ ⁴ກໍໃຫ້ປະໂລຫິດສັ່ງລາວໃຫ້ຈັດຂອງສໍາລັບຜູ້ຈະຮັບການຊໍາລະ ຄືນົກສະອາດທີ່ມີຊີວິດສອງໂຕ ໄມ້ແປກ ກັບດ້າຍສີແດງ ແລະຕົ້ນຫູສົບ ⁵ໃຫ້ຂ້າມົກໂຕໜຶ່ງໃນພາຊະນະດິນທີ່ມີນໍ້າສະອາດ ⁶ສໍາລັບນົກໂຕທີ່ຍັງເປັນຢູ່ນັ້ນ ໃຫ້ປະໂລຫິດເອົານົກໂຕທີ່ຍັງເປັນຢູ່ກັບໄມ້ແປກ ດ້າຍສີແດງ ຕົ້ນຫູສົບ ຈຸມເຂົ້າໄປໃນເລືອດຂອງນົກທີ່ຖືກຂ້າໃນພາຊະນະດິນນັ້ນ ⁷ແລະໃຫ້ປະໂລຫິດຊິດໃສ່ຄົນທີ່ຈະຮັບການຊໍາລະຈາກພະຍາດຂີ້ທູດເຈັດເທື່ອ ແລ້ວປະກາດວ່າ ລາວສະອາດ ແລະໃຫ້ປ່ອຍນົກໂຕທີ່ຍັງມີຊີວິດນັ້ນໄປໃນທັງນາ

⁸ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮັບການຊໍາລະຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະໃຫ້ແຖຜົມກັບຂົນທັງໝົດ ແລະອາບນໍ້າລາວກໍຈະສະອາດ ຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ລາວເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍໄດ້ ແຕ່ໃຫ້ນອນຢູ່ນອກເຕັ້ນຂອງລາວເຈັດມື້ ⁹ເມື່ອຮອດມື້ທີ່ເຈັດ ໃຫ້ລາວແຖຜົມຈາກທົວຂອງລາວໃຫ້ໝົດ ໃຫ້ລາວແຖໜວດ ແລະແຖຂົນຄົ້ວ ຄືແຖໃຫ້ໝົດແລ້ວໃຫ້ຊັກເສື້ອຜ້າ ແລະອາບນໍ້າ ລາວກໍຈະສະອາດ

¹⁰ໃນມື້ທີ່ແປດ ໃຫ້ລາວເອົາລູກແກະຜູ້ສອງໂຕທີ່ດີທີ່ສຸດຄືບໍ່ມີຕໍາໜີ ແລະລູກແກະແມ່ອາຍຸໜຶ່ງປີໂຕໜຶ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ ຄືປາສະຈາກຕໍາໜີ ແລະຍອດແບ່ງນວດດ້ວຍນໍ້າມັນສາມໃນສິບເອຟາກັບນໍ້າມັນຈອກໜຶ່ງ ¹¹ໃຫ້ປະໂລຫິດຜູ້ເຮັດການຊໍາລະຕົວ ເອົາຜູ້ທີ່ຮັບການຊໍາລະກັບສິ່ງຂອງເຫລົ່ານີ້ມາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະຕູຫໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ

¹²ໃຫ້ປະໂລຫິດເອົາລູກແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງໄປຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດ ພ້ອມກັບນໍ້າມັນຈອກໜຶ່ງ ມາເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹³ໃຫ້ປະໂລຫິດຂ້າລູກແກະນັ້ນໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຂ້າສັດເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາໃນບ່ອນທີ່ບໍລິສຸດ ເພາະວ່າເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດກໍຄືເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ເປັນຂອງທີ່ຕົກແກ່ປະໂລຫິດເປັນຂອງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ¹⁴ປະໂລຫິດຈະເອົາເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດມາ ແລະປະໂລ-

ທິດຈະເຈີມປາຍຫຼືເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ທີ່ຮັບການຊໍາລະ ແລະເຈີມທີ່ນິ້ວໂປ້ມີຂວາ ແລະນິ້ວໂປ້ຕີນຂວາຂອງລາວ ¹⁵ປະໂລທິດຈະເອົານໍ້າມັນໜຶ່ງຈອກມາ ຖອກໃສ່ຝາມີຊ້າຍຂອງຕີນ ¹⁶ແລະເອົານິ້ວມືຂວາຈຸ່ມນໍ້າມັນ ທີ່ຢູ່ໃນມືຊ້າຍ ຊິດນໍ້າມັນດ້ວຍນິ້ວມືຂອງລາວເຈັດເທື່ອຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁷ສ່ວນນໍ້າມັນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນມືນັ້ນ ປະໂລທິດຈະເອົາມາ ເຈີມປາຍຫຼືຂວາຂອງຜູ້ທີ່ຮັບການຊໍາລະ ແລະນິ້ວໂປ້ມີຂວາ ແລະນິ້ວໂປ້ຕີນຂວາ ເທິງເລືອດເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ຄວາມຜິດ ¹⁸ສ່ວນນໍ້າມັນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ໃນມືຂອງປະໂລທິດນັ້ນ ລາວຈະເຈີມທົວຂອງຜູ້ທີ່ຮັບການຊໍາລະ ແລ້ວປະໂລທິດຈະເຮັດການໄຖ່ບາບຂອງລາວຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹⁹ປະໂລທິດຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ເພື່ອເຮັດການໄຖ່ບາບຂອງຜູ້ທີ່ຮັບການຊໍາລະ ໃຫ້ພົ້ນຈາກມົນທົນຂອງລາວ ຫລັງຈາກນັ້ນ ປະໂລທິດຈະຂ້າສັດເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ²⁰ແລະປະໂລທິດຈະຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະພືດຜົນເປັນເມັດເທິງແຫ່ນບູຊາ ປະໂລທິດຈະເຮັດການໄຖ່ບາບຂອງລາວຕາມນີ້ ແລະລາວກໍຈະສະອາດ

²¹ຖ້າຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນຍາກຈົນ ແລະບໍ່ສາມາດຈະຫາມາໄດ້ກໍໃຫ້ລາວເອົາລູກແກະໂຕໜຶ່ງມາເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ ຄວາມຜິດບາບຂອງລາວ ແລະເອົາຍອດແປ້ງໜຶ່ງໃນສີບເອຟານວດກັບນໍ້າມັນ ເປັນເຄື່ອງບູຊາ ²²ພ້ອມກັບນົກເຂົາສອງໂຕ ຫລືນົກກາງແກກໜຸ່ມສອງໂຕ ຕາມທີ່ລາວສາມາດຫາມາໄດ້ ນົກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ນົກອີກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ

²³ໃນມື້ທີ່ແປດໃຫ້ລາວເອົາມາມອບໃຫ້ແກ່ປະໂລທິດເພື່ອການຊໍາລະຕົນທີ່ປະຕູທໍາເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁴ແລະປະໂລທິດຈະເອົາລູກແກະທີ່ເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຄວາມຜິດ ແລະນໍ້າມັນຈອກໜຶ່ງນັ້ນ ປະໂລທິດຈະນໍາມາເປັນເຄື່ອງບູຊາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁵ພວກເຂົາຈະຂ້າລູກແກະເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ຄວາມຜິດ ແລະປະໂລທິດຈະເອົາເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ຄວາມ ຜິດມາເຈີມປາຍຫຼືເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ທີ່ຮັບການຊໍາລະ ແລະນິ້ວໂປ້ມີຂວາ ກັບທີ່ນິ້ວໂປ້ຕີນຂວາຂອງລາວ ²⁶ແລ້ວປະໂລທິດຈະຖອກນໍ້າມັນໃສ່ຝາມີຊ້າຍຂອງຕີນ ²⁷ແລະເອົານໍ້າມັນທີ່ຢູ່ໃນມືຊ້າຍນັ້ນມາຊິດດ້ວຍນິ້ວມືຂວາເຈັດເທື່ອຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁸ແລະປະໂລທິດຈະເອົານໍ້າມັນທີ່ຢູ່ໃນມືເຈີມປາຍຫຼືເບື້ອງຂວາຂອງຜູ້ທີ່ຮັບການຊໍາລະ ແລະໂປ້ມີຂວາກັບໂປ້ຕີນຂວາຂອງລາວ ບ່ອນທີ່ເຈີມດ້ວຍເລືອດຂອງເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ຄວາມຜິດ ²⁹ນໍ້າມັນທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນມືຂອງປະໂລທິດນັ້ນ ລາວຈະເຈີມທົວຂອງຜູ້ທີ່ຮັບການຊໍາລະ ເປັນການໄຖ່ໂທດຂອງລາວຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

³⁰ແລະລາວຈະຖວາຍນົກເຂົາ ຫລືນົກກາງແກກໜຸ່ມໂຕໜຶ່ງຕາມທີ່ລາວສາມາດຫາມາໄດ້ ³¹ຄືຕາມທີ່ລາວສາມາດຫາມາໄດ້ ໃຫ້ຖວາຍນົກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ນົກອີກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ພ້ອມກັບເຄື່ອງບູຊາພືດຜົນເປັນເມັດ ແລະປະໂລທິດຈະເຮັດການໄຖ່ບາບຂອງຜູ້ທີ່ຮັບການຊໍາລະຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³²ນີ້ແມ່ນພຣະບັນຍັດສໍາລັບຜູ້ທີ່ເປັນພະຍາດຂີ້ທູດທີ່ບໍ່ສາມາດຫາເຄື່ອງບູຊາເພື່ອການຊໍາລະຕົນໄດ້”

³³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊ ແລະ ອາໂຣນ ວ່າ ³⁴“ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ ການາອານ ຊຶ່ງເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເປັນກໍາມະສິດນັ້ນ ເຮົາຈະໃສ່ພະຍາດຂີ້ທູດເຂົ້າໃນເຮືອນຫລັງໜຶ່ງ

ຫລັງໃດໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຈະເປັນເຈົ້າຂອງ ³⁵ຜູ້ໃດທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນນັ້ນ ຈະຕ້ອງມາບອກແກ່ປະໂລຫິດວ່າ ‘ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນພະຍາດຢ່າງໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນເຮືອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ’ ³⁶ແລ້ວປະໂລຫິດຈະບອກໃຫ້ລາວຂົນສົ່ງຂອງອອກຈາກເຮືອນໃຫ້ໝົດ ກ່ອນທີ່ປະໂລຫິດຈະເຂົ້າໄປກວດພະຍາດ ຍ້ານວ່າຂອງທຸກຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນນັ້ນຈະຖືກປະກາດວ່າ ເປັນມົນທົນ ຕໍ່ຈາກນັ້ນປະໂລຫິດຈຶ່ງຈະເຂົ້າໄປກວດເບິ່ງເຮືອນ ³⁷ປະໂລຫິດຈະກວດເບິ່ງພະຍາດ ຖ້າພະຍາດນັ້ນຢູ່ທີ່ຝາເຮືອນ ເປັນຮອຍສີຂຽວໆແດງໆ ແລະປະກົດວ່າຢູ່ເລິກລົງໄປໃນຝາເຮືອນ ³⁸ແລ້ວປະໂລຫິດຈະອອກຈາກເຮືອນໄປຢູ່ທີ່ປະຕູເຮືອນແລ້ວປິດເຮືອນໄວ້ເຈັດມື້ ³⁹ເມື່ອຮອດມື້ທີ່ເຈັດ ປະໂລຫິດຈະກັບມາກວດເບິ່ງອີກ ເບິ່ງເຖິດ ຖ້າພະຍາດນັ້ນລາມໄປໃນຝາເຮືອນ ⁴⁰ແລ້ວປະໂລຫິດຈະໃຫ້ເອົາຫີນກ້ອນທີ່ຕິດພະຍາດນັ້ນອອກ ເອົາໄປໂຍນຖິ້ມໃນບ່ອນທີ່ເປັນມົນທົນຢູ່ນອກເມືອງ ⁴¹ແລະສົ່ງໃຫ້ຊຸດຝາເຮືອນ ຂີ້ປູນທີ່ຊຸດອອກມານັ້ນໃຫ້ເອົາໄປຖິ້ມໃນບ່ອນທີ່ເປັນມົນທົນຢູ່ນອກເມືອງ ⁴²ແລ້ວໃຫ້ຫາກ້ອນຫີນອື່ນມາແທນກ້ອນຫີນທີ່ເອົາອອກໄປ ແລະເອົາປູນອື່ນມາທາຝາເຮືອນນັ້ນ

⁴³ເມື່ອພວກເຂົາເອົາຫີນອອກ ຊຸດເຮືອນ ແລະທາປູນໃໝ່ແລ້ວ ຍັງເກີດພະຍາດຂຶ້ນໃນເຮືອນນັ້ນອີກ ⁴⁴ປະໂລຫິດຈະໄປກວດເບິ່ງ ຖ້າພະຍາດນັ້ນລາມໄປໃນເຮືອນ ເປັນພະຍາດຂີ້ທູດຢ່າງຮ້າຍແຮງໃນເຮືອນ ເຮືອນນັ້ນກໍເປັນມົນທົນ ⁴⁵ໃຫ້ລາວມາງເຮືອນນັ້ນລົງ ກ້ອນຫີນ ໄມ້ ແລະປູນທີ່ເຮັດເຮືອນນັ້ນ ໃຫ້ຂົນໄປຖິ້ມໃນບ່ອນທີ່ເປັນມົນທົນຢູ່ນອກເມືອງ ⁴⁶ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນອີກ ເມື່ອເຮືອນປິດຢູ່ ຖ້າມີຜູ້ໃດເຂົ້າໄປ ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນມົນທົນຈົນຮອດຕອນແລງ ⁴⁷ຜູ້ໃດທີ່ກິນອນລົງໃນເຮືອນນັ້ນຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງລາວ ແລະຜູ້ທີ່ກິນໃນເຮືອນນັ້ນຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງລາວດ້ວຍ

⁴⁸ແຕ່ປະໂລຫິດມາກວດກາ ເມື່ອທາປູນໃໝ່ແລ້ວ ພະຍາດນັ້ນບໍ່ໄດ້ລາມໄປໃນເຮືອນອີກ ປະໂລຫິດຈະປະກາດວ່າເຮືອນນັ້ນສະອາດ ເພາະພະຍາດຫາຍໄປແລ້ວ ⁴⁹ແລະເພື່ອຈະຊໍາລະເຮືອນນັ້ນ ໃຫ້ລາວເອົານົກສອງໂຕກັບໄມ້ແປກ ດ້າຍສີແດງ ແລະຕົ້ນຫູສົບມາເພື່ອຊໍາລະ ⁵⁰ໃຫ້ຂ້ານົກໂຕໜຶ່ງໃນພາຊະນະດິນທີ່ມີນໍ້າສະອາດ ⁵¹ເອົາໄມ້ແປກ ຕົ້ນຫູສົບ ແລະດ້າຍສີແດງ ພ້ອມກັບນົກໂຕທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ຈຸມລົງໃນເລືອດນົກທີ່ໄດ້ຂ້າໃນນໍ້າສະອາດ ແລ້ວຊິດໃສ່ເຮືອນນັ້ນເຈັດເທື່ອ ⁵²ລາວຈະໄດ້ຊໍາລະເຮືອນດ້ວຍເລືອດນົກ ດ້ວຍນໍ້າທີ່ສະອາດ ແລະດ້ວຍນົກທີ່ມີຊີວິດດ້ວຍໄມ້ແປກ ຕົ້ນຫູສົບ ແລະດ້າຍສີແດງ ⁵³ໃຫ້ລາວປ່ອຍນົກທີ່ມີຊີວິດອອກຈາກເມືອງໄປຫາທົ່ງນາ ດັ່ງນີ້ແຫລະ ລາວຈະໄດ້ເຮັດການໂຖ່ປາບຂອງເຮືອນ ແລະເຮືອນນັ້ນກໍສະອາດ”

⁵⁴ນີ້ແມ່ນພຣະບັນຍັດກ່ຽວກັບພະຍາດຂີ້ທູດຕ່າງໆ ພະຍາດຂີ້ທູດໃນເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ຫລືໃນເຮືອນ ⁵⁶ເປັນບວມ ຫລືໂພງຫລືດ່າງ ⁵⁷ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນມົນທົນ ແລະອັນໃດທີ່ສະອາດ ນີ້ແມ່ນພຣະບັນຍັດເລື່ອງພະຍາດຂີ້ທູດ

ບົດທີ 15

ເລື່ອງອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການເປັນມົນທົນ ແລະການຊໍາລະ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊ ແລະອາໂຣນວ່າ ²“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ເມື່ອຜູ້ໃດເປັນພະຍາດທີ່ມີນໍ້າໜອງໄຫລອອກຈາກຮ່າງກາຍ ເພາະສິ່ງທີ່ໄຫລອອກນັ້ນ ລາວເປັນມົນທົນ ³ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນພຣະບັນຍັດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນມົນທົນຂອງລາວຍ້ອນພະຍາດທີ່ມີນໍ້າໜອງໄຫລອອກມາຈາກຮ່າງກາຍຂອງລາວ ຫລືບໍ່ໄຫລອອກກໍດີ ເລື່ອງນີ້ກໍຍັງເປັນມົນທົນແກ່ລາວ

⁴ຕຽງນອນຊຶ່ງຜູ້ໃດທີ່ມີນໍ້າໜອງໄຫລອອກຂຶ້ນໄປນອນ ຕຽງນັ້ນກໍເປັນມົນທົນ ທຸກສິ່ງທີ່ລາວຮອງນັ່ງກໍເປັນມົນທົນ ⁵ຜູ້ໃດທີ່ແຕະຕ້ອງຕຽງຂອງລາວ ຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນແລະອາບນໍ້າ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ⁶ຜູ້ໃດໄປນັ່ງເທິງສິ່ງທີ່ຜູ້ມີນໍ້າໜອງໄຫລອອກໄດ້ນັ່ງກ່ອນ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະອາບນໍ້າ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ⁷ຜູ້ໃດໄປແຕະຕ້ອງຮ່າງກາຍຂອງຜູ້ທີ່ມີນໍ້າໜອງໄຫລອອກ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະອາບນໍ້າ ແລະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ⁸ແລະຖ້າຜູ້ໃດທີ່ມີນໍ້າໜອງໄຫລອອກຖິ້ມນໍ້າລາຍຖືກຜູ້ທີ່ສະອາດ ຜູ້ທີ່ຖືກນໍ້າລາຍ ຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າ ແລະອາບນໍ້າ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ⁹ແລະສິ່ງໃດໆຊຶ່ງຜູ້ມີນໍ້າໜອງໄຫລອອກນັ່ງຢູ່ ສິ່ງນັ້ນກໍເປັນມົນທົນ ¹⁰ຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດທີ່ແຕະຕ້ອງສິ່ງທີ່ຮອງລາວຢູ່ນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ແລະຜູ້ໃດທີ່ຈັບຖືສິ່ງນັ້ນຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະອາບນໍ້າ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ¹¹ທາກຜູ້ທີ່ມີນໍ້າໜອງໄຫລອອກໄປແຕະຕ້ອງຜູ້ໃດດ້ວຍມືທີ່ບໍ່ໄດ້ລ້າງ ຜູ້ຖືກແຕະຕ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນແລະອາບນໍ້າ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ¹²ພາຊະນະດິນຊຶ່ງຜູ້ທີ່ມີນໍ້າໜອງໄຫລອອກໄດ້ແຕະຕ້ອງນັ້ນໃຫ້ທໍາລາຍ ແລະພາຊະນະໄມ້ທຸກຢ່າງກໍໃຫ້ຊຸ່ມລະດ້ວຍນໍ້າ

¹³ເມື່ອລາວໄດ້ຊໍາລະນໍ້າໜອງທີ່ໄຫລອອກຂອງລາວແລ້ວ ລາວຕ້ອງນັບການຊໍາລະຂອງລາວໃຫ້ຄົບເຈັດມື້ ແລະລາວຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າ ແລະອາບນໍ້າໃນບ່ອນທີ່ນໍ້າໄຫລ ລາວຈຶ່ງຈະສະອາດ ¹⁴ໃນມື້ທີ່ແປດ ໃຫ້ລາວເອົານົກເຂົາສອງໂຕ ຫລືນົກກາງແກຫຸ່ມສອງໂຕມາຕັ້ງພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະຕູທີ່ແຕ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະມອບຂອງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດ ¹⁵ໃຫ້ປະໂລຫິດຖວາຍບູຊາ ຄືຖວາຍນົກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງຖວາຍບູຊາໂຖ່ປາບ ແລະນົກອີກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະປະໂລຫິດຈະເຮັດການໂຖ່ປາບຂອງລາວຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່ຽວກັບເລື່ອງນໍ້າໜອງໄຫລອອກຂອງລາວ

¹⁶ຊາຍຄົນໃດທີ່ມີນໍ້າກາມໄຫລອອກ ໃຫ້ລາວອາບນໍ້າ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ¹⁷ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທຸກຢ່າງ ແລະຜິວໜັງທຸກສ່ວນທີ່ນໍ້າກາມໄຫລຖືກ ຕ້ອງຊໍາລະໃນນໍ້າ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ¹⁸ຊາຍຄົນໃດທີ່ໄດ້ສົມສູ່ກັບຍິງ ແລະມີນໍ້າກາມໄຫລອອກທັງສອງຈະຕ້ອງອາບນໍ້າ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ

¹⁹ເມື່ອຜູ້ຍິງມີເລືອດໄຫລອອກເປັນເລືອດປະຈໍາເດືອນ ນາງຈະຕ້ອງຢູ່ຕ່າງຫາກເຈັດມື້ ແລະຜູ້ໃດແຕະຕ້ອງນາງ ຈະຕ້ອງເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ²⁰ແລະທຸກສິ່ງທີ່ນາງນອນທັບ

ໃນເວລາທີ່ນາງຕ້ອງແຍກອອກນັ້ນກໍເປັນມົນທົນ ສິ່ງໃດທີ່ນາງໄປນັ່ງທັບ ສິ່ງນັ້ນກໍເປັນມົນທົນ ²¹ຜູ້ໃດໄປແຕະຕ້ອງບ່ອນນອນຂອງນາງ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າ ແລະອາບນ້ຳ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດແລງ ²²ແລະຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ໃດທີ່ແຕະຕ້ອງສິ່ງທີ່ນາງໄດ້ນັ່ງ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າ ແລະອາບນ້ຳ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ²³ສິ່ງທີ່ນາງນັ່ງທັບຈະເປັນບ່ອນນອນ ຫລືສິ່ງໃດກໍດີ ເມື່ອຜູ້ໃດໄປແຕະຕ້ອງ ຜູ້ນັ້ນຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ²⁴ຖ້າຊາຍໃດໄປສົມສູ່ກັບນາງ ແລະມົນທົນຂອງນາງມາຕິດທີ່ຊາຍນັ້ນ ຊາຍນັ້ນຈະເປັນມົນທົນໄປເຈັດມື້ ລາວໄປນອນທີ່ຕຽງໃດ ຕຽງນັ້ນກໍເປັນມົນທົນ

²⁵ຖ້າຜູ້ຍິງຄົນໃດມີເລືອດໄຫລອອກຫລາຍມື້ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເປັນເວລາທີ່ນາງຕ້ອງຢູ່ຕ່າງຫາກ ຫລືຖ້ານາງມີເລືອດໄຫລອອກດົນກວ່າກຳນົດທີ່ນາງຕ້ອງຢູ່ຕ່າງຫາກນັ້ນ ທຸກມື້ທີ່ມີເລືອດໄຫລອອກນາງຈະເປັນມົນທົນ ນາງຈະເປັນມົນທົນແບບດຽວກັນກັບເວລາທີ່ນາງຕ້ອງຢູ່ຕ່າງຫາກ ²⁶ຕຽງທຸກໜ່ວຍທີ່ນາງໃຊ້ນອນ ແລະບ່ອນນັ່ງທຸກບ່ອນທີ່ນາງໃຊ້ນັ່ງ ແມ່ນເປັນມົນທົນໝົດ ²⁷ຜູ້ໃດທີ່ແຕະຕ້ອງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນມົນທົນດ້ວຍ ລາວຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າ ແລະອາບນ້ຳ ແລະຈະເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ

²⁸ຖ້ານາງຊຳລະເລືອດທີ່ໄຫລອອກຂອງນາງແລ້ວ ໃຫ້ນາງນັບເອງໃຫ້ຄົບເຈັດມື້ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ນາງຈຶ່ງຈະສະອາດ ²⁹ແລະໃນມື້ທີ່ແປດ ໃຫ້ນາງເອົານົກເຂົາສອງໂຕ ຫລືນົກກາງແກໝູ່ມສອງໂຕໄປໃຫ້ປະໂລຫິດທີ່ປະຕູທໍເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ³⁰ແລະປະໂລຫິດຈະຖວາຍນົກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ປາບ ແລະນົກອີກໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ປະໂລຫິດຈະເຮັດການໂຖ່ປາບໃຫ້ນາງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກ່ຽວກັບເລື່ອງເລືອດໄຫລອອກທີ່ເປັນມົນທົນຂອງນາງ

³¹ດັ່ງນີ້ແຫລະ ພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນ ແຍກຈາກມົນທົນຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ຍ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍດ້ວຍມົນທົນຂອງຕົນເອງ ຫາກພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ທໍເຕັ້ນຂອງເຮົາທີ່ຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາເປັນມົນທົນໄປນຳ” ³²ນີ້ແມ່ນພຣະບັນຍັດເລື່ອງຜູ້ທີ່ມີນ້ຳໜອງໄຫລອອກ ແລະຊາຍທີ່ມີນ້ຳກາມໄຫລອອກ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕົນເປັນມົນທົນ ³³ກ່ຽວກັບຜູ້ຍິງທີ່ບໍ່ວ່າດ້ວຍມົນທົນຂອງນາງ ກໍຄືກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ມີເລືອດໄຫລອອກ ບໍ່ວ່າຊາຍ ຫລືຍິງ ແລະກ່ຽວກັບຊາຍຜູ້ສົມສູ່ກັບຍິງທີ່ມີມົນທົນ

ບົດທີ 16

ມີລິບລ້າງບາບ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊ ຫລັງຈາກທີ່ລູກຊາຍທັງສອງຂອງ ອາໂຣນ ເສຍຊີວິດຍ້ອນພວກເຂົາຖວາຍບູຊາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຖືງແກ່ຄວາມຕາຍ ²ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ “ເຈົ້າຈຶ່ງບອກອາໂຣນອ້າຍຂອງເຈົ້າວ່າ ຢ່າເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດທີ່ຢູ່ໃນຜ້າກັງຕໍ່ໜ້າພຣະທີ່ນັ່ງແຫ່ງພຣະຄຸນຊຶ່ງຢູ່ເທິງຫລັງຫົບ ຕະຫລອດເວລາ ເພື່ອລາວຈະບໍ່ຕາຍ ເພາະວ່າເຮົາຈະປະກົດໃນເມກເໜືອພຣະທີ່ນັ່ງແຫ່ງພຣະຄຸນ

³ແຕ່ອາໂຣນ ຈະເຂົ້າມາໃນບ່ອນບໍລິສຸດໄດ້ດັ່ງນີ້ ຄືໃຫ້ເອົາງົວໝູ່ມໂຕໜຶ່ງໄປເປັນເຄື່ອງບູຊາ

ໄຖ່ບາບ ແລະແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ⁴ໃຫ້ລາວນຸ່ງເສື້ອປານບໍລິສຸດ ແລະນຸ່ງໂສ້ງ ຜ້າປ່ານ ຄາດສາຍຮັດແອວຜ້າປ່ານ ແລະເອົາປ່ານຄຽນຫົວ ນີ້ເປັນເຄື່ອງແຕ່ງກາຍບໍລິສຸດ ລາວຈະຕ້ອງອາບນ້ຳແລ້ວຈຶ່ງນຸ່ງ ⁵ແລະໃຫ້ລາວເອົາແບ້ຜູ້ສອງໂຕເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບກັບ ແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຈາກຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນ ⁶ແລະອາໂຣນຈະຖວາຍງົວເປັນ ເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບຂອງຕົນເອງ ແລະຈະເຮັດການໄຖ່ບາບຂອງຕົນເອງແລະຄອບຄົວຂອງຕົນ ⁷ແລ້ວລາວຈະເອົາແບ້ສອງໂຕນັ້ນໄປຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະຕູທໍ້ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ⁸ແລະອາໂຣນຈະຈັບສະຫລາກແບ້ສອງໂຕນັ້ນ ສະຫລາກໜຶ່ງຕົກເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະອີກສະຫລາກໜຶ່ງເພື່ອແບ້ທີ່ຮັບບາບນັ້ນ ⁹ແບ້ໂຕທີ່ສະຫລາກຕົກໃສ່ຕ້ອງເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອາໂຣນຈະເອົາມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ¹⁰ແຕ່ແບ້ອີກໂຕໜຶ່ງທີ່ຖືກສະຫລາກ ຕົກໃສ່ໃຫ້ເປັນແບ້ທີ່ຮັບບາບນັ້ນ ໃຫ້ເອົາມາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທັງເປັນ ເພື່ອເຮັດ ການໄຖ່ໂທດບາບໃຫ້ຕົກໃສ່ມັນ ແລ້ວໃຫ້ເອົາມັນໄປປ່ອຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານເປັນແບ້ທີ່ ຮັບບາບ

¹¹ອາໂຣນຈະຖວາຍງົວເປັນເຄື່ອງໄຖ່ບາບຂອງຕົນ ແລະຈະເຮັດການໄຖ່ໂທດບາບຕົນເອງ ກັບຄອບຄົວຂອງຕົນ ລາວຈະຂ້າງົວເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບຂອງລາວເອງ ¹²ອາໂຣນຈະເອົາ ກະຖາງໄຟທີ່ມີຖ່ານລຸກຢູ່ເຕັມມາຈາກແທ່ນບູຊາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຄື່ອງຫອມຕໍ່າ ລະອຽດສອງກຳມີເອົາເຂົ້າໄປພາຍໃນຜ້າກັງ ¹³ແລ້ວເອົາເຄື່ອງຫອມນັ້ນໃສ່ໄຟຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຄວັນເຄື່ອງຫອມຂຶ້ນຄຸມພຣະທີ່ນັ່ງແຫ່ງພຣະຄຸນຊຶ່ງຢູ່ເທິງຫີບພຣະບັນຍັດ ເພື່ອລາວຈະບໍ່ຕາຍ ¹⁴ລາວຈະເອົາເລືອດງົວມາຊິດດ້ວຍນິ້ວມືຂອງຕົນ ເທິງພຣະທີ່ນັ່ງແຫ່ງ ພຣະຄຸນທາງຕາເວັນອອກແລ້ວຈະຊິດເລືອດທີ່ໜ້າພຣະທີ່ນັ່ງແຫ່ງພຣະຄຸນເຈັດເທື່ອດ້ວຍນິ້ວມື ຂອງລາວ

¹⁵ແລ້ວອາໂຣນຈະຂ້າແບ້ອັນເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບສຳລັບປະຊາຊົນ ແລະເອົາເລືອດແບ້ ເຂົ້າໄປພາຍໃນຜ້າກັງ ແລະເອົາເລືອດແບ້ໄປເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຮັດເລືອດງົວ ຄືຊິດໃສ່ເທິງ ພຣະທີ່ນັ່ງແຫ່ງພຣະຄຸນ ແລະຕໍ່ໜ້າພຣະທີ່ນັ່ງແຫ່ງພຣະຄຸນນັ້ນ ¹⁶ດັ່ງນີ້ແຫລະ ລາວຈະເຮັດ ການໄຖ່ໂທດຂອງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດນັ້ນເພາະມົນທົນຂອງຄົນອິສຣາເອນ ແລະເພາະຄວາມຜິດ ເພາະບາບທັງໝົດຂອງລາວ ແລະອາໂຣນຈະເຮັດຕໍ່ທໍ້ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມຊຶ່ງຢູ່ກັບພວກເຂົາ ທ່າມກາງມົນທົນຂອງປະຊາຊົນ ¹⁷ຢ່າໃຫ້ມີຜູ້ໃດຢູ່ໃນທໍ້ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມເມື່ອອາໂຣນເຂົ້າໄປ ເຮັດການໄຖ່ໂທດໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດນັ້ນ ຈົນກວ່າລາວຈະອອກມາ ແລະເຮັດການໄຖ່ໂທດ ສຳລັບຕົວລາວ ແລະສຳລັບຄອບຄົວຂອງລາວແລະສຳລັບບັນດາຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນ

¹⁸ແລະອາໂຣນຈະອອກໄປຍັງແທ່ນບູຊາຊຶ່ງຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຮັດການໄຖ່ ໂທດແທ່ນບູຊານັ້ນ ລາວຈະເອົາເລືອດງົວເລືອດແບ້ເຈີມໃສ່ຈອມຂອງແທ່ນບູຊາໃຫ້ທົ່ວ ¹⁹ແລະ ເອົານິ້ວມືຈຸມເລືອດມາຊິດໃສ່ເທິງແທ່ນບູຊານັ້ນເຈັດເທື່ອ ແລະຂ້າລະລ້າງ ແລະຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ແທ່ນ ບູຊາອັນບໍລິສຸດພື້ນຈາກມົນທົນຂອງຄົນອິສຣາເອນ

²⁰ເມື່ອອາໂຣນສຳເລັດການໄຖ່ບາບຂອງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ແລະທໍ້ເຕັ້ນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະ

ແທ່ນບູຊາບູຊາແລ້ວລາວຈະເອົາແບ້ໂຕທີ່ເປັນຢູ່ອອກມາ ²¹ແລະອາໂຣນຈະເອົາມີທັງສອງວາງໄວ້ເທິງຫົວແບ້ທີ່ມີຊີວິດນັ້ນ ແລະກ່າວຄຳສາລະພາບບັນດາຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຄົນ ອິສຣາເອນ ແລະຄວາມຜິດທັງໝົດ ແລະບາບ ທັງ ໝົດໃຫ້ຕົກລົງເທິງຫົວແບ້ນັ້ນ ແລະໃຫ້ຄົນທີ່ຕຽມພ້ອມໄວ້ແລ້ວໃຫ້ເອົາແບ້ໄປປ່ອຍໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ ²²ແບ້ນັ້ນຈະແບກຄວາມຊົ່ວຊ້າທັງໝົດໄປໃນກາງປ່າ ແລ້ວລາວກໍປ່ອຍໃຫ້ແບ້ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນແຫ່ງແລ້ງກັນດານ

²³ແລ້ວອາໂຣນຈະເຂົ້າມາໃນທໍ່ເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມລາວຈະຖອດເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຜ້າປ່ານຊຸດທີ່ແຕ່ງເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດອອກເກັບໄວ້ບ່ອນນັ້ນ ²⁴ແລະລາວຈະຊຳລະຕົວໃນນໍ້າບ່ອນທີ່ບໍລິສຸດແລ້ວນຸ່ງເຄື່ອງແຕ່ງກາຍຂອງຕົນ ແລະຍ່າງອອກມາຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາຂອງຕົນ ແລະ ເຜົາເຄື່ອງບູຊາຂອງປະຊາຊົນ ແລະເຮັດການໄຖ່ບາບຂອງຕົນເອງກັບປະຊາຊົນທັງ-ຫລາຍ

²⁵ລາວຈະເອົາໄຂມັນຂອງເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບໄປເຜົາເທິງແທ່ນບູຊາ ²⁶ຜູ້ທີ່ປ່ອຍແບ້ໃຫ້ອາຊາເຊັນນັ້ນຈະຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະອາບນໍ້າ ແລ້ວຕໍ່ມາຈິ່ງຈະເຂົ້າໃນຄ້າຍໄດ້ ²⁷ລາວຈະເອົາງົວຊິ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະແບ້ຊິ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບທີ່ອາໂຣນເອົາເລືອດໄປເຮັດການໄຖ່ບາບສະຖານທີ່ບໍລິສຸດນັ້ນອອກໄປນອກຄ້າຍ ແລະລາວຈະເຜົາຊິ້ນໜັງ ແລະອາຈົມດ້ວຍໄຟ ²⁸ຜູ້ທີ່ເຜົາກໍຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ແລະອາບນໍ້າ ຫລັງຈາກນັ້ນ ລາວຈິ່ງຈະກັບເຂົ້າຄ້າຍໄດ້

²⁹ໃຫ້ເປັນກົດເກນຖາວອນແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ໃນວັນທີສິບເດືອນທີເຈັດ ເຈົ້າຕ້ອງຖ່ອມໃຈລົງ ບໍ່ເຮັດການງານສິ່ງໃດ ທັງຕົວຊາວເມືອງເອງ ຫລືຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ ³⁰ເພາະວ່າໃນມື້ນັ້ນ ປະໂລຫິດຈະເຮັດການໄຖ່ໂທດບາບຂອງພວກເຈົ້າ ແລະຊຳລະລ້າງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະສະອາດຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພົ້ນຈາກບາບທັງໝົດຂອງເຈົ້າ ³¹ວັນສະບາໂຕ ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຢຸດພັກສະຫງົບ ແລະເຈົ້າຕ້ອງຖ່ອມໃຈລົງ ໂດຍໃຫ້ເປັນກົດເກນຖາວອນຕະຫລອດໄປ

³²ປະໂລຫິດຜູ້ທີ່ຖືກເຈີມ ແລະຖືກສະຖາປະນາໃຫ້ບົວລະບັດໃນຕໍາແໜ່ງປະໂລຫິດແທນພໍ່ຂອງຕົນ ຈະຕ້ອງເຮັດການໄຖ່ບາບໂດຍນຸ່ງເສື້ອຜ້າປ່ານ ຄືເຄື່ອງປະຈຳຕໍາແໜ່ງອັນບໍລິສຸດ ³³ໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດການໄຖ່ບາບແກ່ສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ແລະລາວຈະເຮັດການໄຖ່ບາບໃຫ້ແກ່ທໍ່ເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະໃຫ້ແກ່ແທ່ນບູຊາ ແລະລາວຈະເຮັດການໄຖ່ບາບໃຫ້ແກ່ປະໂລຫິດ ແລະປະຊາຊົນທັງໝົດໃນຊຸມນຸມຊົນນັ້ນ ³⁴ໂດຍໃຫ້ເປັນກົດເກນຖາວອນແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ໃຫ້ເຮັດການໄຖ່ບາບເພື່ອຄົນອິສຣາເອນປິລະເທື່ອ ເພາະບາບ ທັງໝົດຂອງພວກເຂົາ” ແລະລາວກໍເຮັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ກັບ ໂມເຊ

ບົດທີ 17

ເລືອດແມ່ນຊີວິດ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ, ²“ຈົ່ງກ່າວແກ່ອາໂຣນ ແລະພວກລູກຊາຍທັງຫລາຍຂອງ

ລາວ ແລະແກ່ບັນດາຄົນອິສຣາເອນວ່າ ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສິ່ງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ວ່າ, ³ຖ້າຄົນໃດໃນເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນຂ້າງໄວ ຫລືລູກແກະ ຫລືແບ້ໃນຄ້າຍ ຫລືຂ້າຢູ່ນອກຄ້າຍ ⁴ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາມາທີ່ປະຕູຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມເພື່ອຖວາຍເປັນຂອງບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ໜ້າຫໍເຕັນແຫ່ງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງມີໂທດດ້ວຍມີບາບເລື່ອງເລືອດ ຄືລາວເຮັດໃຫ້ເລືອດຕົກ ໃຫ້ຕັດຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຊົນຊາດຂອງຕົນ ⁵ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນເອົາເຄື່ອງຖວາຍຊຶ່ງລາວຂ້າທີ່ພື້ນທີ່ງາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງປະໂລ ທິດທີ່ປະຕູຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະເອົາສັດນັ້ນຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁶ແລະປະໂລທິດຈະເອົາເລືອດສັດນັ້ນມາຊິດໃສ່ເທິງແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະຕູຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມ ແລະເຜົາໄຂມັນໃຫ້ເປັນກິ່ນຫອມທີ່ພໍພຣະໂທດຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁷ລາວຈະບໍ່ຖວາຍບູຊາແກ່ຜີອີກຕໍ່ໄປ ຊຶ່ງພວກເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຫລິ້ນຊູ້ນັ້ນ ໃຫ້ເລື່ອງນີ້ເປັນກົດເກນແກ່ພວກເຂົາຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງພວກເຂົາ

⁸ແລະເຈົ້າຈິ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ ເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນຄົນໃດ ຫລືຄົນຕ່າງດ້າວຄົນໃດຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໝູ່ພວກເຈົ້າ ຜູ້ຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ຫລືເຄື່ອງສັດບູຊາ ⁹ແລະບໍ່ໄດ້ເອົາເຄື່ອງບູຊານັ້ນມາທີ່ປະຕູຫໍເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມເພື່ອຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໃຫ້ຕັດຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຊົນຊາດຂອງຕົນ

¹⁰ຖ້າເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນຄົນໃດ ຫລືຄົນຕ່າງດ້າວຄົນໃດຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າກິນເລືອດຢ່າງໜຶ່ງຢ່າງໃດ ເຮົາຈະຕັ້ງໜ້າຂອງເຮົາຕໍ່ສູ້ຜູ້ກິນເລືອດນັ້ນ ແລະຈະຕັດຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຊົນຊາດຂອງຕົນ ¹¹ເພາະວ່າຊີວິດກໍມີຢູ່ໃນເລືອດ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເລືອດແກ່ເຈົ້າເພື່ອໃຊ້ເທິງແທ່ນບູຊາ ເພື່ອເຮັດການໄຖ່ບາບແຫ່ງຈິດວິນຍານຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າເລືອດເປັນໂຕທີ່ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານໄດ້ຫລຸດຈາກບາບ ¹²ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາຈິ່ງໄດ້ເວົ້າກັບຄົນອິສຣາເອນວ່າ ໃນພວກເຈົ້າຢ່າໃຫ້ຄົນໃດກິນເລືອດເລີຍ ຫລືຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າກໍຢ່າໄດ້ກິນເລືອດ

¹³ຄົນອິສຣາເອນຄົນໃດ ຫລືຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ທ່າມກາງພວກເຈົ້າ ທີ່ໄປຈັບສັດ ຫລືນົກເພື່ອເອົາມາກິນກໍໃຫ້ເອົາເລືອດອອກແລ້ວເອົາດິນຝັງໄວ້ ¹⁴ເພາະວ່າຊີວິດກໍມີຢູ່ໃນເລືອດ ຄືຊີວິດຂອງສິ່ງໃດໆກໍມີຢູ່ໃນເລືອດຂອງສິ່ງນັ້ນເອງ ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາຈິ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອນວ່າ ເຈົ້າຢ່າກິນເລືອດຂອງເນື້ອໜັງໃດໆເລີຍ ເພາະວ່າຊີວິດຂອງເນື້ອໜັງກໍຄືເລືອດນັ້ນເອງ ຖ້າຜູ້ໃດກິນກໍຕ້ອງຖືກຕັດອອກເສຍ

¹⁵ແລະທຸກຄົນ ບໍ່ວ່າຂາວເມືອງ ຫລືຄົນຕ່າງດ້າວ ຜູ້ທີ່ກິນສັດທີ່ຕາຍເອງ ຫລືສັດທີ່ຖືກສັດອື່ນກັດຕາຍຕ້ອງຊັກເສື້ອຜ້າ ແລະອາບນ້ຳ ແລະຈະເປັນມົນທົນຢູ່ຈົນຮອດຕອນແລງ ແລ້ວຈິ່ງຈະສະອາດດີ ¹⁶ຖ້າລາວບໍ່ຊັກເສື້ອຜ້າ ຫລືອາບນ້ຳ ລາວຕ້ອງຮັບໂທດຕາມຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນ”

ບົດທີ 18

ຊົງຫ້າມຄວາມຜິດຝ່າຍສິນລະທຳທຸກຢ່າງ

1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ³ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າເຮັດຕາມປະເພນີທີ່ພວກເຂົາເຮັດກັນໃນແຜ່ນດິນ ເອຍໂບຊິ່ງເຈົ້າເຄີຍອາໄສຢູ່ນັ້ນ ແລະເຈົ້າຢ່າເຮັດຕາມປະເພນີທີ່ເຂົາເຮັດກັນໃນແຜ່ນດິນ ການາອານຊິ່ງເຮົາກຳລັງຈະພາເຈົ້າໄປນັ້ນ ເຈົ້າຢ່າປະພຶດຕາມກົດຂອງພວກເຂົາ ⁴ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະປະພຶດຕາມ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ⁵ເພາະສະນັ້ນ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງຕ້ອງຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະຄຳສັ່ງຂອງເຮົາ ດ້ວຍການເຮັດຕາມ ນັ້ນແຫລະ ມະນຸດຈົ່ງຈະມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

⁶ຢ່າໃຫ້ຜູ້ຊາຍຄົນໃດຫຍັບເຂົ້າໄກ້ຜູ້ຍິງ ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນເພື່ອມີເພດສຳພັນກັບເຂົາເຈົ້າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁷ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງພໍ່ເຈົ້າ ຫລືຂອງແມ່ເຈົ້າ ແມ່ກໍເປັນແມ່ຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງແມ່ເຈົ້າ ⁸ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງເມຍຂອງພໍ່ເຈົ້າ ເພາະເປັນຂອງລັບຂອງພໍ່ເຈົ້າ ⁹ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງເອື້ອຍ ຫລືນ້ອງສາວຂອງເຈົ້າ ຄືຂອງລູກສາວຂອງພໍ່ເຈົ້າ ຫລືຂອງລູກສາວຂອງແມ່ເຈົ້າ ບໍ່ວ່າທີ່ເກີດໃນເຮືອນ ຫລືທີ່ເກີດຢູ່ຕ່າງຖິ່ນ ¹⁰ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງລູກສາວຂອງລູກຊາຍເຈົ້າ ຫລືຂອງລູກສາວຂອງລູກສາວເຈົ້າ ເພາະວ່າຂອງລັບຂອງພວກເຂົາກໍເປັນຂອງລັບຂອງເຈົ້າເອງ ¹¹ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງລູກສາວຂອງເມຍຂອງພໍ່ເຈົ້າ ຊຶ່ງເກີດຈາກພໍ່ເຈົ້າເອງເພາະວ່ານາງເປັນນ້ອງສາວ ຫລືເອື້ອຍຂອງເຈົ້າ ¹²ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງອາຍິງ ຫລືຂອງບ້າ ເພາະນາງເປັນພີ່ນ້ອງຜູ້ຍິງທີ່ສະນິດຂອງພໍ່ເຈົ້າ ¹³ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງບ້າ ຫລືນ້າສາວຂອງເຈົ້າ ເພາະນາງເປັນພີ່ນ້ອງຜູ້ຍິງທີ່ສະນິດຂອງແມ່ເຈົ້າ ¹⁴ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງລູງ ຫລືອາວຜູ້ຊາຍຂອງເຈົ້າ ຄືເຈົ້າຢ່າສົມສູ່ກັບເມຍຂອງລາວ ເພາະນາງເປັນບ້າສະໃພ້ຫລືອາສະໃພ້ຂອງເຈົ້າ ¹⁵ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງລູກສະໃພ້ຂອງເຈົ້າ ນາງເປັນເມຍລູກຊາຍເຈົ້າ ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງນາງເລີຍ ¹⁶ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງເມຍຂອງອ້າຍ ຫລືນ້ອງຊາຍຂອງເຈົ້າ ເພາະເປັນຂອງລັບຂອງພີ່ນ້ອງຜູ້ຊາຍຂອງເຈົ້າ ¹⁷ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງສະຕິຄົນໃດ ແລະຂອງລູກສາວຂອງນາງ ແລະເຈົ້າຢ່າເອົາລູກສາວຂອງລູກຊາຍຂອງນາງ ຫລືລູກສາວຂອງລູກສາວຂອງນາງໄປເປີດຂອງລັບ ເພາະວ່າລາວເປັນພີ່ນ້ອງຜູ້ຍິງທີ່ສະນິດ ການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນກໍເປັນການຊົ່ວຮ້າຍຫລາຍ ¹⁸ແລະເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງເອື້ອຍ ຫລືນ້ອງສາວຂອງເມຍມາເປັນຄູ່ແຂ່ງກັບເມຍ ເມື່ອເມຍຍັງມີຊີວິດຢູ່

¹⁹ຢ່າໃຫ້ໃຜເຂົ້າໄກ້ຜູ້ຍິງຄົນໃດໜຶ່ງເພື່ອເປີດທີ່ລັບຂອງນາງ ເມື່ອເປັນປະຈຳເດືອນ ກໍໃຫ້ນາງຢູ່ຕ່າງຫາກເພາະຈະເປັນມົນທົນແກ່ລາວ ²⁰ເຈົ້າຢ່າສົມສູ່ກັບເມຍຂອງເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເຈົ້າເປັນມົນທົນກັບນາງ ²¹ເຈົ້າຢ່າຖວາຍເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າໃຫ້ພະ ໂມເລັກ ໂດຍໃຫ້ລຸຍໄຟ ແລະຢ່າເຮັດໃຫ້ພຣະນາມພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເສື່ອມເສຍກຽດ, ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ²²ຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຊາຍເຈົ້າຢ່າສົມສູ່ກັນຄືເຮັດກັບຜູ້ຍິງ ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຫລາຍ ²³ແລະເຈົ້າຢ່າສົມສູ່ກັບສັດເດຍລະສານ ການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນຂອງຕົນຕ້ອງເປັນມົນທົນ ຫລືຢ່າໃຫ້

ຍິງຄົນໃດຍອມຕົວສົມສູ່ກັບສັດເດຍລະສານ ເພາະເປັນເລື່ອງກາມທີ່ບ້າຕັ້ງ

²⁴ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າເຮັດຕົວໃຫ້ເປັນມົນທົນດ້ວຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເລີຍ ເພາະວ່າບັນດາປະຊາຊາດທີ່ເຮົາໄດ້ໄລ່ໄປຕໍ່ໜ້າເຈົ້ານັ້ນ ກໍເປັນມົນທົນດ້ວຍສິ່ງທັງຫລາຍນີ້ແທລະ ²⁵ແລະແຜ່ນດິນນັ້ນກໍເປັນມົນທົນ ເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງລົງໂທດຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລ້ວແຜ່ນດິນກໍຮາກເອົາພົນລະເມືອງຂອງຕົນອອກ ²⁶ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຕ້ອງຮັກສາກົດເກນຂອງເຮົາ ແລະຄຳຕັດສິນຂອງເຮົາ ແລະຢ່າເຮັດສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ວ່າເປັນຊາວເມືອງ ຫລືຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນໝູ່ພວກເຈົ້າ ²⁷(ປະຊາຊົນໃນແຜ່ນດິນຜູ້ຢູ່ກ່ອນເຈົ້າໄດ້ເຮັດບັນດາສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງເຫລົ່ານີ້ດັ່ງນັ້ນ ແຜ່ນດິນຈຶ່ງເປັນມົນທົນ) ²⁸ຍ້ານວ່າເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນເປັນມົນທົນແຜ່ນດິນກໍຈະຮາກເຈົ້າອອກ ດັ່ງທີ່ແຜ່ນດິນໄດ້ຮາກປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ກ່ອນເຈົ້າອອກໄປນັ້ນ ²⁹ເພາະຜູ້ໃດເຮັດສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ຕັດຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຊົນຊາດຂອງຕົນ ³⁰ເຫດສະນັ້ນ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາ ຢ່າປະພຶດຕາມທຳນຽມອັນໜ້າກຽດຊັງ ຊຶ່ງພວກເຂົາປະພຶດກັນຢູ່ກ່ອນສະໄໝເຈົ້າ ແລະຢ່າເຮັດຕົວເຈົ້າໃຫ້ເປັນມົນທົນດ້ວຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ”

ບົດທີ 19

ບັນຍັດກ່ຽວກັບຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ ຄວາມຍຸດຕິທຳ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²“ຈົ່ງກ່າວແກ່ບັນດາຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນຄົນບໍລິສຸດ ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ³ເຈົ້າທຸກຄົນຕ້ອງເຄົາລົບແມ່ ແລະພໍ່ຂອງຕົນ ແລະເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາວັນສະບາໂຕຂອງເຮົາ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ⁴ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຄຳນັບຮູບເຄົາລົບ ຫລືຢ່າຫລໍ່ພະໄວ້ເປັນຮູບເຄົາລົບສຳລັບຕົນ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

⁵ເມື່ອເຈົ້າຖວາຍເໜືອຄວາມສາມັກຄີທຳແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງຖວາຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ⁶ເຈົ້າຈຶ່ງກິນເຄື່ອງບູຊານັ້ນໃນມື້ທີ່ເຈົ້າຖວາຍບູຊາ ຫລືໃນມື້ຮຸ່ງເຂົ້າ ຖ້າມີສ່ວນໃດເຫລືອຢູ່ຈົນຮອດມື້ທີສາມ ຈົ່ງເອົາໄປເຜົາໄຟເສຍ ⁷ຖ້າເອົາເຄື່ອງບູຊານັ້ນມາກິນໃນມື້ທີສາມກໍເປັນໜ້າກຽດຊັງ ບໍ່ເປັນທີ່ພຣະໄທ ⁸ແລະທຸກຄົນທີ່ກິນເຄື່ອງບູຊານັ້ນຕ້ອງຮັບໂທດຕາມຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງລາວ ເພາະລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງບໍລິສຸດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ເປັນມົນທົນ ໃຫ້ຕັດຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຊົນຊາດຂອງຕົນ

⁹ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍກ່ຽວເຂົ້າໃນນາ ຢ່າກ່ຽວເກັບເຂົ້າທີ່ຂອບນາໃຫ້ໝົດ ເມື່ອກ່ຽວແລ້ວກໍຢ່າເກັບເຂົ້າທີ່ຕົກນຳ ¹⁰ໃນສວນໝາກອະງຸ່ນຢ່າເກັບໝາກອະງຸ່ນໃຫ້ໝົດ ເຈົ້າຢ່າເກັບອະງຸ່ນທີ່ຕົກໃນສວນຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງເຫລືອໄວ້ໃຫ້ຄົນຍາກຈົນ ແລະຄົນຕ່າງດ້າວມາເກັບເອົາ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

¹¹ເຈົ້າຢ່າລັກຊັບ ຫລືສີ່ໂກງ ຫລືຂີ້ຕົວະຕໍ່ກັນແລະກັນ ¹²ຢ່າສາບານອອກນາມຂອງເຮົາເປັນຄວາມບໍ່ຈິງ ຫລືເຮັດໃຫ້ພຣະນາມພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນທີ່ໝິ່ນປະໝາດ ເຮົາຄືພຣະຜູ້-

ເປັນເຈົ້າ ¹³ເຈົ້າຢ່າສັ້ນໂກງເພື່ອນບ້ານ ຫລືບຸ້ນເຄື່ອງຂອງພວກເຂົາ ຢ່າໃຫ້ຄ່າຈ້າງຂອງລູກຈ້າງ ຄ້າງຢູ່ກັບເຈົ້າຈົນເຖິງຮຸ່ງເຮົາ ¹⁴ເຈົ້າຢ່າສາບແຂ່ງຄົນທູທວກ ຫລືວາງສິ່ງຂອງໃຫ້ຄົນຕາບອດ ເຕະສະດຸດ ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

¹⁵ເຈົ້າຢ່າພິພາກສາດ້ວຍຄວາມອະຍຸຕິທໍາ ເຈົ້າຢ່າເລືອກໜ້າຄົນຍາກຈົນ ຫລືເຫັນແກ່ໜ້າຜູ້ ຮັ່ງມີ ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງພິພາກສາເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊອບທໍາ ¹⁶ຢ່າທຽວຂຶ້ນທຽວລົງຄອຍ ຖ້າເວົ້ານິນທາໃນທ່າມກາງຊົນຊາດຂອງຕົນ ແລະຢ່າປອງຮ້າຍຕໍ່ເລືອດຂອງເພື່ອນບ້ານ ເຮົາຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁷ຢ່າກຽດຊັງພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນໃຈ ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຕັກເຕືອນເພື່ອນບ້ານຂອງ ເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ຕ້ອງຮັບໂທດເພາະພວກເຂົາ ¹⁸ເຈົ້າຢ່າແກ້ແຄ້ນ ຫລືກໍ່ເຫດໃຫ້ລູກຫລານ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າ ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເໝືອນຮັກຕົນເອງ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁹ເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາກົດເກນຂອງເຮົາ ເຈົ້າຢ່າປະສົມສັດຂອງເຈົ້າກັບສັດປະເພດອື່ນ ເຈົ້າຢ່າຫວ່ານ ພຶດປົນກັນສອງຊະນິດໃນນາຂອງເຈົ້າ ຢ່າໃຊ້ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນສັດປົນດ້ວຍຜ້າ ປ່ານ

²⁰ຖ້າຊາຍຜູ້ໃດນອນກັບຜູ້ຍິງທີ່ເປັນຂ້າທາດທີ່ຊາຍອີກຄົນໜຶ່ງສູ່ຂໍ້ໄວ້ແລ້ວແຕ່ຍັງບໍ່ໄດ້ໄຕ່ ຖອນ ຫລືບ່ອຍເປັນອິດສະຫລະ ຕ້ອງລົງໂທດນາງ ແຕ່ຢ່າໃຫ້ເຖິງຕາຍ ເພາະວ່າທາດນັ້ນຍັງ ບໍ່ເປັນອິດສະຫລະ ²¹ແຕ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ຄວາມຜິດສໍາລັບຕົວຂອງລາວມາຖວາຍແດ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ປະຕູທໍາເຕັມແຫ່ງຊຸມນຸມ ຄືແກະຜູ້ໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ຄວາມຜິດ ²²ແລະ ປະໂລຫິດ ຈະເຮັດການໂຖ່ບາບຂອງລາວດ້ວຍການຖວາຍ ແກະຜູ້ໂຕນັ້ນເປັນເຄື່ອງບູຊາໂຖ່ ຄວາມຜິດຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະບາບຊຶ່ງລາວໄດ້ເຮັດ ແລະໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບການອະໄພບາບຈາກສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ

²³ເມື່ອເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນ ແລະປູກຕົ້ນໄມ້ທຸກຊະນິດທີ່ມີຜົນເປັນອາຫານ ຜົນທີ່ໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງເປັນຜົນທີ່ຕ້ອງຫ້າມ ພາຍໃນສາມປີເປັນຜົນທີ່ຕ້ອງຫ້າມແກ່ເຈົ້າ ເຈົ້າຢ່າກິນເລີຍ ²⁴ແລະປີ ທີສີ່ ຜົນທີ່ໄດ້ທັງໝົດຈະເປັນຂອງບໍລິສຸດເພື່ອໃຊ້ໃນການສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁵ແຕ່ໃນປີ ທີຫ້າເຈົ້າຈົ່ງກິນໝາກໄມ້ນັ້ນໄດ້ ເພື່ອຈະບັງເກີດຜົນທະວີຂຶ້ນສໍາລັບເຈົ້າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

²⁶ເຈົ້າຢ່າກິນຊີ້ນສັດທີ່ມີເລືອດໃນຊີ້ນນັ້ນ ເຈົ້າຢ່າເປັນໝໍ້ຜີ ຫລືໝໍ້ມໍ້ ²⁷ເຈົ້າຢ່າຕັດຜົມທີ່ຈອນ ຫູ ຫລືແຖແຄມໜວດຂອງເຈົ້າ ²⁸ເຈົ້າຢ່າປາດຊີ້ນຂອງເຈົ້າເພາະເຫດມີຄົນຕາຍ ຫລືເຮັດເປັນ ເຄື່ອງໝາຍໃດໆລົງໃນຕົວເຈົ້າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁹ຢ່າເຮັດລູກສາວຂອງຕົນໃຫ້ເປັນມົນ- ທິນດ້ວຍໃຫ້ເປັນຍິງໂສເພນີ ຍ້ານວ່າແຜ່ນດິນນັ້ນຈະເປັນບ່ອນໂສເພນີ ແລະແຜ່ນດິນຈະເຕັມ ໄປດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອັນໜ້າອັບອາຍ

³⁰ເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາວັນສະບາໂຕທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະເຄົາລົບຕໍ່ສະຖານທີ່ບໍລິສຸດຂອງເຮົາ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³¹ຢ່າໄປຫາໝໍ້ເຍົາ ຫລືໝໍ້ມໍ້ ຢ່າທຽວຄົນຫາໃຫ້ຕົນເປັນມົນທິນໄປຍ້ອນ ພວກເຂົາ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ³²ເຈົ້າຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຄໍານັບຄົນຜົມທຽວກ ແລະ ເຄົາລົບຕໍ່ໜ້າຄົນເຖົ້າແກ່ ແລະຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³³ເມື່ອຄົນ

ຕ່າງດ້ວຍອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ຢ່າຂົ່ມເຫງພວກເຂົາ ³⁴ຄົນຕ່າງດ້ວຍທີ່ອາໄສຢູ່
ກັບເຈົ້ານັ້ນກໍເໝືອນກັບຊາວເມືອງຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງຮັກພວກເຂົາເໝືອນກັບຮັກຕົນເອງ ເພາະ-
ວ່າເຈົ້າເຄີຍເປັນຄົນຕ່າງດ້ວຍໃນແຜ່ນດິນ ເອຍົບ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
³⁵ເຈົ້າຢ່າເຮັດຜິດໃນການພິພາກສາ ໃນການວັດແທກລວງຍາວ ຫລືຊັ່ງນໍ້າໜັກ ຫລືນັບຈໍາ-
ນວນກໍດີ ³⁶ເຈົ້າຈົ່ງໃຊ້ຕາຊັ່ງຢ່າງທ່ຽງທໍາ ໝາກໂຕ້ນທ່ຽງທໍາ ເອຟາທ່ຽງທໍາ ແລະທະນາຍທ່ຽງ
ທໍາ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ພາເຈົ້າອອກມາຈາກແຜ່ນດິນ ເອຍົບ ³⁷ດັ່ງນີ້
ແຫລະ ເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາກົດເກນທັງໝົດຂອງເຮົາ ແລະຄໍາຕັດສິນຂອງເຮົາທັງໝົດ ຈົ່ງເຮັດຕາມ
ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

ບົດທີ 20

ໂທດສໍາລັບການຜິດສິນລະທໍາ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນ ຊື່ອີກວ່າ ຄົນອິສຣາເອນ
ຄົນໃດ ຫລືຄົນຕ່າງດ້ວຍຄົນໃດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນອິສຣາເອນ ຜູ້ທີ່ມອບເຊື້ອສາຍຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ພະ
ໂມເລັກ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ ໃຫ້ປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນເອົາຫີນຂວ່າງລາວໃຫ້ຕາຍ
³ແລະເຮົາຈະຕັ້ງໜ້າຂອງເຮົາຕໍ່ສູ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະຕັດລາວອອກຈາກທ່າມກາງຊົນຊາດຂອງຕົນ
ເພາະວ່າລາວໄດ້ໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງລາວແກ່ພະໂມເລັກ ເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ບໍລິສຸດຂອງເຮົາເປັນ
ມົນທົນ ແລະເຮັດໃຫ້ນາມອັນບໍລິສຸດຂອງເຮົາເປັນທີ່ໝົນປະໝາດ ⁴ແລະຖ້າປະຊາຊົນໃນແຜ່ນ-
ດິນນັ້ນບໍ່ສົນໃຈທີ່ຈະຂ້າຄົນທີ່ມອບເຊື້ອສາຍຂອງຕົນແກ່ພະໂມເລັກ ⁵ເຮົາຈະຕັ້ງໜ້າຂອງເຮົາ
ຕໍ່ສູ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະຕໍ່ສູ້ກັບຄອບຄົວຂອງຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະຕັດລາວອອກຈາກຊົນຊາດຂອງຕົນ ທັງຕົວ
ລາວກໍດີ ແລະຜູ້ໃດທີ່ເຮັດຕາມລາວໃນການຫລິ້ນຊູ້ກັບພະໂມເລັກກໍດີ

⁶ຜູ້ໃດໃຝ່ຫາໝໍ້ຜືຫລືໝໍ້ ຫລືນຊູ້ກັບພວກເຂົາ ເຮົາຈະຕັ້ງໜ້າຂອງເຮົາຕໍ່ສູ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະ
ຕັດຜູ້ນັ້ນອອກຈາກຊົນຊາດຂອງຕົນ

⁷ເຫດສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງຊໍາລະຕົວໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
⁸ຈົ່ງຮັກສາກົດເກນຂອງເຮົາ ແລະເຮັດຕາມ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ບໍລິສຸດ

⁹ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ສາບແຊ່ງພໍ່ ຫລືແມ່ຂອງຕົນຈະຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ ຫາກລາວໄດ້ສາບ
ແຊ່ງພໍ່ ຫລືແມ່ຂອງລາວ ກໍໃຫ້ເລືອດຂອງຜູ້ນັ້ນຕົກຢູ່ເທິງຜູ້ນັ້ນເອງ ¹⁰ຖ້າຜູ້ໃດຮ່ວມປະເວນີກັບ
ເມຍຂອງຜູ້ອື່ນ ຄືລາວໄດ້ຮ່ວມປະເວນີກັບເມຍຂອງເພື່ອນບ້ານ ຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ຮ່ວມປະເວນີທັງຊາຍ
ແລະຍິງນັ້ນມີໂທດເຖິງຕາຍ ¹¹ຜູ້ໃດນອນກັບເມຍຂອງພໍ່ຂອງຕົນ ຄືຜູ້ນັ້ນໄດ້ເປີດຂອງຂອງລັບ
ຂອງພໍ່ຂອງຕົນ ຕ້ອງໃຫ້ທັງສອງຄົນນັ້ນມີໂທດເຖິງຕາຍ ໃຫ້ເລືອດຂອງຜູ້ນັ້ນຕົກຢູ່ເທິງຜູ້ນັ້ນ
ເອງ ¹²ຖ້າຜູ້ໃດນອນກັບລູກສະໄໝ້ ຕ້ອງໃຫ້ທັງສອງຄົນນັ້ນມີໂທດເຖິງຕາຍ ເພາະພວກເຂົາໄດ້
ເຮັດກາມທີ່ບໍາຄັ່ງ ໃຫ້ເລືອດຂອງຜູ້ນັ້ນຕົກຢູ່ເທິງຜູ້ນັ້ນເອງ ¹³ຖ້າຊາຍຜູ້ໜຶ່ງນອນກັບຜູ້ຊາຍອີກ
ຜູ້ໜຶ່ງເຮັດຄືກັບຜູ້ຍິງທັງສອງຄົນເຮັດຜິດໃນສິ່ງອັນໜ້າກຽດຊັ່ງ ຕ້ອງໃຫ້ທັງສອງຄົນນັ້ນມີໂທດ
ເຖິງຕາຍ ໃຫ້ເລືອດຂອງຜູ້ນັ້ນຕົກຢູ່ເທິງຜູ້ນັ້ນເອງ ¹⁴ແລະຖ້າຊາຍໃດໄດ້ເມຍ ແລະໄດ້ແມ່ຂອງ

ນາງມາເປັນເມຍດ້ວຍ ຊຶ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ຊົ່ວຫລາຍ ໃຫ້ເຜົາທັງຜູ້ຊາຍແລະຍິງທັງສອງຄົນນັ້ນ ດ້ວຍໄພ ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນໝູ່ພວກເຈົ້າ ¹⁵ຖ້າຊາຍໃດສົມສູ່ກັບສັດເດຍລະສານ ຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ຊາຍຄົນນັ້ນມີໂທດເຖິງຕາຍ ແລະເຈົ້າຈົ່ງຂ້າສັດເດຍລະສານນັ້ນໃຫ້ຕາຍດ້ວຍ ¹⁶ຖ້າ ຍິງຄົນໃດເຂົ້າໄກ້ສັດເດຍລະສານ ແລະນອນກັບມັນ ເຈົ້າຈົ່ງຂ້າຜູ້ຍິງນັ້ນ ແລະສັດເດຍລະສານ ນັ້ນໃຫ້ຕາຍ ທັງສອງຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ ໃຫ້ເລືອດຂອງຜູ້ນັ້ນຕົກຢູ່ເທິງຜູ້ນັ້ນເອງ

¹⁷ຖ້າຊາຍໃດພາເອື້ອຍ ຫລືນ້ອງສາວຂອງຕົນ ຄືລູກສາວຂອງພໍ່ ຫລືລູກສາວຂອງແມ່ ແລະເບິ່ງຂອງລັບຂອງນາງ ແລະນາງກໍເບິ່ງຂອງລັບຂອງຕົນ ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າອັບອາຍຫລາຍ ຈະຕ້ອງຕັດພວກເຂົາອອກຈາກສາຍຕາຂອງຊົນຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພາະພວກເຂົາໄດ້ເປີດ ຂອງລັບຂອງເອື້ອຍນ້ອງສາວຂອງຕົນ ພວກເຂົາຕ້ອງຮັບໂທດຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເຂົາ ¹⁸ຖ້າ ຊາຍໃດນອນກັບຍິງຜູ້ມີປະຈຳເດືອນ ແລະເປີດຂອງລັບຂອງນາງ ລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລືອດຂອງ ນາງໄຫລ ສ່ວນນາງກໍປ່ອຍໃຫ້ເລືອດຂອງນາງໄຫລ ໃຫ້ຕັດພວກເຂົາທັງສອງຄົນອອກຈາກຊົນ ຊາດຂອງເຂົາເຈົ້າ ¹⁹ເຈົ້າຢ່າເປີດຂອງລັບຂອງເອື້ອຍ ຫລືນ້ອງສາວແມ່ເຈົ້າ ຫລືເອື້ອຍນ້ອງ ສາວຂອງພໍ່ເຈົ້າ ເພາະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນເຈົ້າໄດ້ເປີດຂອງລັບຂອງຍາດສະນິດ ເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດ ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເຈົ້າ ²⁰ຖ້າຊາຍໃດນອນກັບເມຍຂອງລູງ ລາວໄດ້ເປີດຂອງລັບຂອງລູງ ທັງ ສອງຈະຕ້ອງຮັບໂທດເພາະບາບຂອງພວກເຂົາ ເຂົາເຈົ້າຈະຕາຍໂດຍບໍ່ມີລູກ ²¹ຖ້າຊາຍໃດເອົາ ເມຍຂອງອ້າຍ ຫລືນ້ອງຊາຍໄປ ກໍເປັນການຊົ່ວລາມົກ ລາວໄດ້ເປີດຂອງລັບຂອງອ້າຍ ຫລື ນ້ອງຊາຍ ລາວຈະຕ້ອງບໍ່ມີລູກ

²²ເພາະສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາກົດເກນທັງໝົດຂອງເຮົາ ແລະຄຳຕັດສິນທັງໝົດຂອງເຮົາ ແລະເຮັດຕາມເພື່ອວ່າແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາເອົາໃຫ້ເຈົ້າຢູ່ນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ຄາຍເຈົ້າໃຫ້ອອກໄປ ²³ແລະ ເຈົ້າຢ່າປະພຶດຕາມທຳນຽມຂອງປະຊາຊາດທີ່ເຮົາໄລ່ໄປໃຫ້ພົ້ນໜ້າເຈົ້າ ດ້ວຍວ່າພວກເຂົາທັງ- ຫລາຍໄດ້ປະພຶດຜິດໃນສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ ເຮົາຈຶ່ງກຽດຊັງພວກເຂົາ

ແຜ່ນດິນທີ່ມີນ້ຳນົມ ແລະນ້ຳເຜິ້ງໄຫລບໍລິບູນ

²⁴ແຕ່ເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າແລ້ວວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນນີ້ເປັນມໍລະດົກ ເຮົາຈະໃຫ້ ແກ່ເຈົ້າເປັນກຳມະສິດ ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ມີນ້ຳນົມ ແລະນ້ຳເຜິ້ງໄຫລບໍລິບູນ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ແຍກເຈົ້າອອກຈາກຊົນຊາດທັງຫລາຍ ²⁵ເຫດສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງສັງເກດ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສັດສະອາດ ແລະສັດເປັນມົນທົນ ລະຫວ່າງນົກເປັນມົນທົນແລະນົກ ສະອາດ ເຈົ້າຢ່າເຮັດຕົວເຈົ້າໃຫ້ເປັນທີ່ກຽດຊັງດ້ວຍສັດ ຫລືນົກ ຫລືສິ່ງໃດໆທີ່ມີຊີວິດທີ່ເລືອ ຄານຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ແຍກໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າເປັນມົນທົນ ²⁶ເຈົ້າຕ້ອງບໍລິສຸດສຳລັບເຮົາ ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະໄດ້ແຍກເຈົ້າອອກຈາກຊົນຊາດທັງຫລາຍເພື່ອເຈົ້າຈະ ເປັນຂອງເຮົາ

²⁷ຊາຍ ຫລືຍິງຄົນໃດທີ່ເປັນໝໍເຢົາ ຫລືໝໍມໍ ຈົ່ງເອົາກ້ອນຫີນຂວ່າງໃຫ້ຕາຍ ໃຫ້ເລືອດຂອງ ຜູ້ນັ້ນຕົກຢູ່ເທິງຜູ້ນັ້ນເອງ”

ບົດທີ 21

ພຶດຕິກຳ ແລະຄຸນສົມບັດຂອງພວກປະໂລຫິດ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ “ຈົ່ງກ່າວແກ່ບັນດາປະໂລຫິດ ຄືລູກຫລານຂອງອາໂຣນ ແລະສັ່ງພວກເຂົາວ່າ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດເຮັດຕົວໃຫ້ເປັນມົນທົນດ້ວຍເລື່ອງສົບໃນໝູ່ປະຊາຊົນ ²ເວັ້ນ ແຕ່ພື້ນ້ອງສະນິດທີ່ສຸດຄື ແມ່ ພໍ່ ລູກຊາຍຍິງ ອ້າຍນ້ອງຊາຍ ³ຫລືເອື້ອຍນ້ອງສາວພົມມະຈາລີ ຜູ້ທີ່ຍັງສະນິດກັບພວກເຂົາ ເພາະນາງຍັງບໍ່ມີຜົວ ພວກເຂົາຈຶ່ງຍອມເປັນມົນທົນເພາະນາງໄດ້ ⁴ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາມີມົນທົນຄືເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົນທົນ ເພາະພວກເຂົາເປັນຜູ້ໃຫຍ່ໃນໝູ່ຊົນ ຊາດຂອງຕົນ ⁵ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາທັງຫລາຍແຖບົວ ຫລືແຖບໝວດ ຫລືປາດຊິນຕົວເອງ

⁶ພວກປະໂລຫິດຕ້ອງເປັນຄົນບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງຕົນ ແລະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະນາມຂອງ ພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ໝັ້ນປະໝາດ ເພາະພວກເຂົາທັງຫລາຍຖວາຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະອາຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງບໍລິສຸດ ⁷ປະໂລຫິດຈະແຕ່ງງານກັບຍິງໂສເພນີ ຫລືຍິງທີ່ມີມົນທົນບໍ່ໄດ້ ຫລືຈະແຕ່ງງານກັບຍິງທີ່ປະຮ້າງຈາກຜົວກໍບໍ່ໄດ້ ເພາະປະໂລຫິດຈະຕ້ອງບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ⁸ເຈົ້າຈຶ່ງຊຳລະພວກເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພາະພວກເຂົາຈະຖວາຍອາຫານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງບໍລິສຸດສຳລັບເຈົ້າ ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊຳລະເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ບໍລິສຸດ ເພາະເຮົາບໍລິສຸດ ⁹ລູກສາວຂອງປະໂລຫິດຄົນໃດ ຖ້ານາງເຮັດຕົວໃຫ້ເປັນມົນທົນໂດຍໄປເປັນຍິງໂສເພນີກໍຈະເຮັດໃຫ້ພໍເປັນມົນທົນ ຈະຕ້ອງເຜີນາງດ້ວຍໄຟ

¹⁰ແລະຜູ້ທີ່ເປັນມະຫາປະໂລຫິດໃນໝູ່ພວກພື້ນ້ອງ ຜູ້ຖືກເຈີມຫົວດ້ວຍນ້ຳມັນ ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາໃຫ້ນຸ່ງເສື້ອຍົດ ຢ່າປ່ອຍຜົມ ຫລືຈືກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນ ¹¹ຢ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປແຕະຕ້ອງສົບ ຫລືເຮັດຕົວໃຫ້ເປັນມົນທົນ ເຖິງວ່າສົບນັ້ນເປັນພໍ່ ຫລືແມ່ຂອງພວກເຂົາກໍຕາມ ¹²ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາອອກໄປຈາກສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ຫລືເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນມົນທົນ ເພາະການສະຖາປະນາດ້ວຍນ້ຳມັນ ເຈີມຂອງພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ເທິງຕົວເຂົາເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹³ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງມີເມຍເປັນຍິງພົມມະຈາລີ ¹⁴ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາແຕ່ງງານກັບແມ່ໝ້າຍ ແມ່ຮ້າງ ຍິງທີ່ມີມົນທົນ ຫລືຍິງໂສເພນີ ເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງຫາຍິງພົມມະຈາລີໃນຊົນຊາດຂອງຕົນມາເປັນເມຍ ¹⁵ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງຕົນໃນໝູ່ຊົນຊາດເປັນມົນທົນ ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ບໍລິສຸດ”

¹⁶ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ¹⁷“ຈົ່ງກ່າວແກ່ອາໂຣນວ່າ ໃນບັນດາເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕະຫລອດທຸກຊົ່ວອາຍຸຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ ຢ່າໃຫ້ຄົນພິການເຂົ້າໄປຖວາຍອາຫານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ ¹⁸ເພາະວ່າຜູ້ໃດທີ່ມີຕຳໜີຈະເຂົ້າໃກ້ບໍ່ໄດ້ ບໍ່ວ່າເປັນຄົນຕາບອດ ຫລືເປັນຄົນງ່ອຍ ຫລືຢູ່ໜ້າມີບາດແຜ ຫລືແຂນຂາຍາວບໍ່ເທົ່າກັນ ¹⁹ຫລືຕີນພິການ ຫລືມືພິການ ²⁰ຄົນຫລັງກ່ອມ ຄົນແຄະ ຄົນມີຕ່າງໃນຕາ ຄົນເປັນຂີ້ກາກຫລືຂີ້ທິດ ຫລືຊາຍເປັນຕອນ ²¹ໃນເຊື້ອສາຍຂອງອາໂຣນຜູ້ເປັນປະໂລຫິດທີ່ມີຕຳໜີ ຢ່າໃຫ້ເຂົ້າມາຖວາຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຄົນມີຕຳໜີ ຢ່າໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາຖວາຍອາຫານຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ຂອງເຂົາເລີຍ ²²ພວກເຂົາຈະກິນອາຫານແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໄດ້ ທັງຂອງທີ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ແລະຂອງບໍລິສຸດ ²³ແຕ່ຢ່າໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າມາໃກ້ຜ້າກັງ ຫລືໃກ້ແທ່ນບູຊາ ເພາະພວກເຂົາມີຕໍາຫິນ ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາເປັນມົນທົນ ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ບໍລິສຸດ”

²⁴ໂມເຊ ຈຶ່ງບອກອາໂຣນ ແລະລູກຫລານຂອງອາໂຣນ ແລະບັນດາຄົນອິສຣາເອນຕາມນັ້ນ

ບົດທີ 22

ຂອບເຂດຈຳກັດສຳລັບປະໂລຫິດ ແລະຄອບຄົວ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²ຈຶ່ງບອກອາໂຣນ ກັບລູກຫລານຂອງລາວໃຫ້ອອກຫ່າງຈາກສິ່ງບໍລິສຸດຂອງຄົນອິສຣາເອນ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາມອັນບໍລິສຸດຂອງເຮົາເປັນມົນທົນດ້ວຍສິ່ງທີ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍຖວາຍແດ່ເຮົາ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³ຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ‘ຖ້າຄົນໜຶ່ງຄົນໃດໃນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸ ເຂົາໃກ້ຂອງບໍລິສຸດ ຊຶ່ງຄົນອິສຣາເອນຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາມີມົນທົນຢູ່ຈະຕ້ອງຕັດຄົນນັ້ນອອກໄປໃຫ້ພົ້ນໜ້າເຮົາ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁴ຢ່າໃຫ້ເຊື້ອສາຍອາໂຣນຄົນໃດທີ່ເປັນພະຍາດຂີ້ທູດຫລືມີສິ່ງໄຫລອອກມາ ກິນຂອງບໍລິສຸດ ຢ່າໃຫ້ກິນຈົນກວ່າລາວຈະສະອາດແລ້ວ ຜູ້ໃດແຕະຕ້ອງສິ່ງທີ່ເປັນມົນທົນໂດຍແຕະຕ້ອງສົບ ຫລືຜູ້ທີ່ມີນ້ຳກາມໄຫລອອກ ⁵ຫລືຜູ້ໃດທີ່ແຕະຕ້ອງສັດເລືອຄານ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາວເປັນມົນທົນ ຫລືແຕະຕ້ອງຄົນທີ່ເປັນມົນທົນ ຊຶ່ງອາດເຮັດໃຫ້ຕົນເປັນມົນທົນນຳ ບໍ່ວ່າຈະເປັນມົນທົນຊະນິດໃດກໍຕາມ ⁶ບຸກຄົນຜູ້ແຕະຕ້ອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຕ້ອງເປັນມົນທົນໄປຈົນຮອດຕອນແລງ ແລະຈະກິນຂອງບໍລິສຸດບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກວ່າລາວຈະອາບນ້ຳຊຳລະຕົວກ່ອນ ⁷ເມື່ອຕາເວັນຕົກ ລາວກໍສະອາດ ຫລັງຈາກນັ້ນ ລາວຈຶ່ງກິນຂອງບໍລິສຸດໄດ້ ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນເປັນອາຫານຂອງເຂົາເຈົ້າ ⁸ສິ່ງໃດທີ່ຕາຍເອງ ຫລືຖືກສັດກັດຕາຍ ຢ່າກິນ ເພາະຈະເປັນມົນທົນດ້ວຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ’ ⁹ເພາະສະນັ້ນ ພວກເຂົາທັງຫລາຍຕ້ອງຮັກສາກົດຂອງເຮົາ ຢ້ານວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຮັບໂທດບາບເພາະສິ່ງນັ້ນ ແລະຈະຕ້ອງຕາຍ ເມື່ອພວກເຂົາເຮັດສິ່ງນັ້ນໃຫ້ເປັນມົນທົນ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງພວກເຂົາໄວ້ໃຫ້ບໍລິສຸດ

¹⁰ຢ່າໃຫ້ຄົນພາຍນອກກິນຂອງບໍລິສຸດ ຜູ້ທີ່ມາອາໄສຢູ່ກັບປະໂລຫິດ ຫລືລູກຈ້າງຢ່າໃຫ້ກິນຂອງບໍລິສຸດນັ້ນ ¹¹ແຕ່ຖ້າປະໂລຫິດຄົນໜຶ່ງຊື່ຂ້າທາດມາດ້ວຍເງິນເປັນຊັບຂອງຕົນ ຂ້າທາດນັ້ນຈະກິນກໍໄດ້ ແລະຜູ້ທີ່ເກີດໃນຄົວເຮືອນຂອງປະໂລຫິດກິນອາຫານນັ້ນໄດ້ ¹²ຖ້າລູກສາວຂອງປະໂລຫິດໄປແຕ່ງງານກັບຄົນນອກ ນາງກໍກິນຂອງຖວາຍທີ່ບໍລິສຸດນັ້ນບໍ່ໄດ້ ¹³ຖ້າລູກສາວຂອງປະໂລຫິດເປັນແມ່ໜ້າຍ ຫລືແມ່ຮ້າງແລະບໍ່ມີລູກ ແລະກັບມາຢູ່ທີ່ເຮືອນຂອງພໍ່ຄືຕອນທີ່ນາງຍັງເປັນສາວ ນາງກໍກິນອາຫານຂອງພໍ່ໄດ້ ແຕ່ຄົນນອກກິນບໍ່ໄດ້

¹⁴ຖ້າຄົນໃດກິນຂອງບໍລິສຸດໂດຍບໍ່ໄດ້ເຈດຕະນາ ລາວຈະຕ້ອງຈ່າຍເງິນເພີ່ມຄ່າຂອງນັ້ນໜຶ່ງໃນຫ້າ ແລະມອບແກ່ປະໂລຫິດພ້ອມກັບຂອງບໍລິສຸດນັ້ນ ¹⁵ຢ່າໃຫ້ປະໂລຫິດເຮັດໃຫ້ຂອງບໍລິ-

ສຸດຂອງຄົນ ອິສຣາເອນທີ່ເອົາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນມົນທົນ ¹⁶ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ລາວໄດ້ຮັບໂທດຕາມຄວາມຊົ່ວຊ້າຍອນການລະເມີດກິນຂອງບໍລິສຸດ ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຕັ້ງລາວໄວ້ໃຫ້ບໍລິສຸດ”

ເຄື່ອງບູຊາຕ້ອງປາສະຈາກຕໍາໜິ

¹⁷ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ¹⁸“ຈົ່ງກ່າວແກ່ອາໂຣນ ແລະລູກຫລານຂອງອາໂຣນ ແລະແກ່ຄົນ ອິສຣາເອນທັງໝົດວ່າເມື່ອຄົນໃນເຊື້ອສາຍອິສຣາເອນ ຫລືຄົນຕ່າງດ້າວໃນອິສຣາເອນ ຜູ້ໃດຖວາຍເຄື່ອງບູຊາບໍ່ວ່າຈະເປັນເຄື່ອງປະຕິຍານ ແລະບັນດາເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໃຈສະໝັກຂອງຕົນ ຊຶ່ງຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ¹⁹ເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ຄືສັດໂຕຜູ້ທີ່ປາດສະຈາກຕໍາໜິ ຄືງົວ ຫລືແກະ ຫລືແບ້ ²⁰ເຈົ້າຢ່າຖວາຍສິ່ງໃດໆທີ່ມີຕໍ່ໜີ້ ເພາະຈະບໍ່ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ ²¹ເມື່ອຄົນໃດນໍາເຄື່ອງຖວາຍເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອເຮັດຕາມຄໍາປະຕິຍານ ຫລືຖວາຍດ້ວຍໃຈສະໝັກ ເປັນສັດທີ່ໄດ້ມາຈາກຝູງງົວ ຫລືຝູງແບ້ແກະ ສັດນັ້ນຕ້ອງບໍ່ມີຕໍາໜິ ຈຶ່ງຈະເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ ຢ່າໃຫ້ສັດນັ້ນມີຕໍາໜິເລີຍ

²²ສັດທີ່ຕາບອດ ຫລືພິການ ຫລືມີບາດ ຫລືມີສິ່ງໄຫລອອກ ຫລືເປັນຂີ້ກາກ ຫລືເປັນຂີ້ຫິດ ເຈົ້າຢ່າເອົາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລືເອົາມາເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²³ງົວ ຫລືລູກແກະທີ່ມີຂາຍາວເກີນໄປ ຫລືສັ້ນເກີນໄປທ່ານຈະເອົາມາຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໃຈສະໝັກກໍໄດ້ ແຕ່ຖ້າເປັນເຄື່ອງບູຊາປະຕິຍານກໍບໍ່ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ ²⁴ສັດໂຕໃດທີ່ຊໍ້າ ຫລືຖືກຕີ ຫລືມີບາດ ຫລືຖືກຕອນ ເຈົ້າຢ່າເອົາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ²⁵ເຈົ້າຢ່າເອົາສັດຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກຄົນຕ່າງດ້າວຖວາຍເປັນອາຫານແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເພາະສັດນັ້ນມີຕໍາໜິດ້ວຍຖືກເຮັດໃຫ້ພິການ ຈຶ່ງບໍ່ເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ”

²⁶ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²⁷“ເມື່ອງົວ ຫລືແກະ ຫລືແບ້ເກີດມາ ໃຫ້ຢູ່ກັບແມ່ເຈັດມື້ ຕັ້ງແຕ່ມື້ທີ່ແປດເປັນຕົ້ນໄປຈະໃຊ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ ²⁸ເຖິງວ່າແມ່ສັດນັ້ນຈະເປັນງົວ ຫລືແກະກໍດີ ເຈົ້າຢ່າຂ້າມັນພ້ອມກັບລູກຂອງມັນໃນມື້ດຽວກັນ ²⁹ເມື່ອເຈົ້າຖວາຍສັດບູຊາເປັນເຄື່ອງບູຊາໂມທະນາພຣະຄຸນແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງສັດບູຊານັ້ນດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ³⁰ຈົ່ງກິນເຄື່ອງບູຊານັ້ນໃນມື້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຢ່າໃຫ້ສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດເຫລືອໄວ້ຈົນຮອດຮຸ່ງເຊົ້າເລີຍ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

³¹ເພາະສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະເຮັດຕາມ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³²ເຈົ້າຢ່າເຮັດໃຫ້ນາມບໍລິສຸດຂອງເຮົາເປັນທີ່ໝັ້ນປະໝາດ ແຕ່ໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ບໍລິສຸດໃນໝູ່ຄົນອິສຣາເອນ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ບໍລິສຸດ ³³ຜູ້ເອົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ກໍເພື່ອເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

ບົດທີ 23

ວັນສະບາໂຕ

1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ເທດສະການກິນລ້ຽງຕາມກຳນົດແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງເຈົ້າຈະຕ້ອງປະກາດວ່າເປັນການປະຊຸມບໍລິສຸດ ຄືເທດສະການກິນລ້ຽງຕາມກຳນົດຂອງເຮົານັ້ນມີດັ່ງນີ້

³ຈົ່ງເຮັດວຽກໃນທຶກມື້ ແຕ່ມື້ທີ່ເຈັດນັ້ນເປັນວັນສະບາໂຕແຫ່ງການຍຸດພັກ ເປັນມື້ປະຊຸມບໍລິສຸດ ເຈົ້າຢ່າເຮັດວຽກໃດໆ ເປັນວັນສະບາໂຕແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

ເທດສະການປັດສະຄາແລະເທດສະການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ

⁴ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນເທດສະການກິນລ້ຽງຕາມກຳນົດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນການປະຊຸມບໍລິສຸດຊຶ່ງເຈົ້າຈະຕ້ອງປະກາດຕາມເວລາກຳນົດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ ⁵ໃນຕອນແລງວັນທີສິບສີ່ເດືອນທີ່ໜຶ່ງເປັນວັນເທດສະການປັດສະຄາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁶ແລະໃນວັນທີສິບຫ້າເດືອນດຽວກັນ ເປັນເທດສະການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ເຈົ້າກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງເຈັດມື້ ⁷ໃນວັນຕົ້ນສັບປະດາ ເຈົ້າຈົ່ງມີການປະຊຸມບໍລິສຸດ ເຈົ້າຢ່າເຮັດວຽກໜັກ ⁸ແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ຄົບເຈັດມື້ ໃນມື້ທີ່ເຈັດເປັນວັນປະຊຸມບໍລິສຸດເຈົ້າຢ່າເຮັດວຽກໜັກ”

ຜົນລຸ້ນທຳອິດ

⁹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ¹⁰“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ເມື່ອເຈົ້າມາເຖິງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຮົາປະທານໃຫ້ເຈົ້າ ແລະເມື່ອໄດ້ກ່ຽວພົດຜົນຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເອົາຮວງເຂົ້າທີ່ກ່ຽວໃນລຸ້ນທຳອິດໄປໃຫ້ປະໂລຫິດ ¹¹ແລະປະໂລຫິດຈະເອົາຮວງເຂົ້ານັ້ນມາຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະເປັນທີ່ພໍພຣະໄທ ຫລັງຈາກວັນສະບາໂຕແລ້ວປະໂລຫິດຈະມອບຖວາຍ ¹²ໃນມື້ທີ່ເຈົ້າຖວາຍຮວງເຂົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍລູກແກະຜູ້ອາຍຸໜຶ່ງປີບໍ່ມີຕຳໜີເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹³ແລະເຄື່ອງບູຊາທີ່ຄູ່ກັນນັ້ນ ຄືຍອດແປ້ງສອງໃນສິບເອຟານວດດ້ວຍນ້ຳມັນ ເຜົາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທ ແລະເຄື່ອງດື່ມບູຊາທີ່ຄູ່ກັນຄືນ້ຳອະງຸ່ນໜຶ່ງໃນສິລິດ ¹⁴ເຈົ້າຢ່າກິນເຂົ້າຈີ່ ຫລືເຂົ້າຂົ້ວ ຢ່າກິນເມັດເຂົ້າໃນຮວງຈົນກວ່າຈະຮອດມື້ນັ້ນ ຄືເຈົ້າຈະເອົາເຄື່ອງບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ທັງນີ້ເປັນກົດເກນຖາວອນຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງເຈົ້າ

ເທດສະການເກັບກ່ຽວ

¹⁵ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງນັບແຕ່ມື້ຮຸ່ງຂຶ້ນ ຫລັງຈາກວັນສະບາໂຕ ຈາກມື້ທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເອົາຮວງເຂົ້າມາຖວາຍຄົບເຈັດວັນສະບາໂຕ ¹⁶ນັບໄປໃຫ້ໄດ້ຫ້າສິບມື້ ຈົນຮອດວັນສະບາໂຕທີ່ເຈັດແລ້ວ ເຈົ້າຈົ່ງນຳພືດຜົນເປັນເມັດທີ່ເກັບກ່ຽວໄດ້ໃໝ່ມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁷ຈົ່ງເອົາເຂົ້າ-ຈີ່ສອງກ້ອນເຮັດດ້ວຍແປ້ງສອງໃນສິບເອຟາຈາກບ່ອນອາໄສຂອງເຈົ້າມາມອບຖວາຍໃຫ້ເຮັດດ້ວຍຍອດແປ້ງໃສ່ເຊື້ອແປ້ງ ເປັນຜົນລຸ້ນທຳອິດຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁸ພ້ອມກັບເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ

ເຈົ້າຈົ່ງເອົາລູກແກະເຈັດໂຕອາຍຸໜຶ່ງປີປາດສະຈາກຕໍາໜີ ງົວໜຸ່ມໂຕໜຶ່ງ ແກະຜູ້ສອງໂຕມາ ເປັນເຄື່ອງເຜົາບູຊາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພ້ອມກັບພິດຜົນເປັນເມັດ ແລະເຄື່ອງດື່ມບູຊາ ອັນເປັນຄູ່ກັນໃຫ້ເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟ ເປັນກິນຫອມທີ່ພໍພຣະໄທຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ¹⁹ເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍລູກແບ່ໂຕໜຶ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ແລະລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີສອງໂຕເປັນ ເຄື່ອງບູຊາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີທໍາ ²⁰ໃຫ້ປະໂລຫິດນໍາມາຖວາຍພ້ອມກັບເຂົ້າຈີ່ ຊຶ່ງເປັນຜົນລຸ້ນ ທໍາອິດເປັນເຄື່ອງຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພ້ອມກັບລູກແກະສອງໂຕ ຈະເປັນຂອງບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສໍາລັບປະໂລຫິດ

²¹ແລະໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງປະກາດວ່າຈົ່ງມີການປະຊຸມບໍລິສຸດແກ່ເຈົ້າ ເຈົ້າຢ່າເຮັດວຽກ ໜັກ ໂດຍໃຫ້ເປັນກົດເກນຖາວອນສໍາລັບພວກເຈົ້າຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງເຈົ້າ ²²ແລະເມື່ອ ເຈົ້າກຽວເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຢ່າກຽວໄປບ່ອນຂອບນາໃຫ້ໝົດ ແລະຢ່າເກັບເຂົ້າທີ່ ກຽວຕົກ ເຈົ້າຈົ່ງຖິ້ມໄວ້ໃຫ້ຄົນຍາກຈົນ ແລະຄົນຕ່າງດ້າວ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງ ເຈົ້າ”

ເທດສະການສຽງແກ

²³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²⁴ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ໃນວັນທີໜຶ່ງຂອງ ເດືອນທີເຈັດ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງຖືເປັນວັນສະບາໂຕເປັນວັນປະຊຸມບໍລິສຸດ ປະກາດເປັນທີ່ລະນຶກ ດ້ວຍສຽງແກ ²⁵ເຈົ້າຢ່າເຮັດວຽກໜັກ ແລະເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

ວັນມື້ລືບລ້າງບາບ

²⁶ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²⁷ໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນທີເຈັດນີ້ເປັນມື້ໄຖ່ບາບ ຈະ ເປັນວັນປະຊຸມບໍລິສຸດແກ່ເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຕ້ອງຖ່ອມໃຈລົງ ແລະເອົາເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟມາ ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ²⁸ໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນເຈົ້າຢ່າເຮັດວຽກໃດໆ ເພາະເປັນມື້ໄຖ່ບາບ ທີ່ຈະ ເຮັດການໄຖ່ບາບຂອງເຈົ້າຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ²⁹ໃນມື້ດຽວກັນນີ້ ຖ້າຜູ້ ໃດບໍ່ຖ່ອມໃຈລົງ ກໍໃຫ້ຕັດຜູ້ນັ້ນອອກຈາກທ່າມກາງຊົນຊາດຂອງຕົນ ³⁰ແລະໃນມື້ດຽວກັນນີ້ ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດວຽກໃດໆ ເຮົາຈະທໍາລາຍຜູ້ນັ້ນຈາກທ່າມກາງຊົນຊາດຂອງຕົນ ³¹ເຈົ້າຢ່າເຮັດວຽກ ໃດເລີຍ ໂດຍໃຫ້ເປັນກົດເກນຖາວອນຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງເຈົ້າ ³²ແຕ່ໃຫ້ເປັນວັນສະບາໂຕ ສໍາລັບຢຸດພັກແກ່ເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈົ່ງຖ່ອມໃຈລົງ ເລີ້ມແຕ່ຕອນແລງໃນວັນທີ່ເກົ່າຂອງເດືອນ ເຈົ້າ ຕ້ອງຮັກສາວັນສະບາໂຕຈາກຕອນແລງມື້ນີ້ເຖິງຕອນແລງມື້ອື່ນ”

ເທດສະການປຸກຕູບຢູ່

³³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ³⁴ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ໃນວັນທີສິບຫ້າເດືອນ ທີ່ເຈັດນີ້ ເປັນວັນເທດສະການປຸກຕູບຢູ່ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໝົດເຈັດມື້ ³⁵ຈະມີການປະຊຸມ ບໍລິສຸດໃນມື້ທໍາອິດ ເຈົ້າຢ່າເຮັດວຽກໜັກ ³⁶ໃນເຈັດມື້ເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟແດ່ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃນມື້ທີ່ແປດຈະເປັນມື້ປະຊຸມອັນບໍລິສຸດແກ່ເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງ ບູຊາດ້ວຍໄຟແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນການປະຊຸມອັນສັກສິດ ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າເຮັດວຽກ

ໜັກ

³⁷ນີ້ແຫລະ ເປັນເທດສະການກິນລ້ຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງເຈົ້າຕ້ອງປະກາດໃຫ້ເປັນມື້ປະຊຸມອັນບໍລິສຸດເພື່ອຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟ ເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະພຶດຜົນເປັນເມັດ ທັງເຄື່ອງສັດບູຊາ ແລະເຄື່ອງດື່ມບູຊາຕາມມື້ກຳນົດນັ້ນໆ ³⁸ເທດສະການເຫລົ່ານີ້ຖືກຈັດເຂົ້າກັບມື້ຕາມປົກກະຕິ ຄືວັນສະບາໂຕແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຄື່ອງຖວາຍຂອງເຈົ້າ ເຄື່ອງປະຕິຍານທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ ແລະເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໃຈສະໝັກທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງເຈົ້າເຄີຍເອົາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

³⁹ແລ້ວໃນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນທີ່ເຈັດ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ເກັບພຶດຜົນທີ່ໄດ້ຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນເຂົ້າມາແລ້ວ ເຈົ້າຈົ່ງມີເທດສະການກິນລ້ຽງແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຈັດມື້ ໃນມື້ທຳອິດຈະເປັນວັນສະບາໂຕ ແລະໃນມື້ທີ່ແປດຈະເປັນວັນສະບາໂຕ ⁴⁰ໃນມື້ທຳອິດ ເຈົ້າຈົ່ງເອົາໝາກໄມ້ຈາກຕົ້ນໄມ້ອັນງາມ ໃບຕານ ກິ່ງໄມ້ທີ່ມີໃບຫລາຍ ໆຕົ້ນພ້າວ ແລະເຈົ້າຈົ່ງຊົມຊື່ນຍົນດີຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ລະຫວ່າງເຈັດມື້ ⁴¹ເຈົ້າຈົ່ງຖືເປັນເທດສະການກິນລ້ຽງປີລະເຈັດມື້ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍໃຫ້ເປັນກົດເກນຖາວອນຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງຖືເທດສະການກິນລ້ຽງນີ້ໃນເດືອນທີ່ເຈັດ ⁴²ເຈົ້າຈົ່ງຢູ່ໃນຕູບເຈັດມື້ ທຸກຄົນທີ່ເກີດໃນເຊື້ອສາຍພວກອິສຣາເອນ ໃຫ້ເຂົ້າຢູ່ໃນຕູບ ⁴³ເພື່ອຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເມື່ອເຮົາພາຄົນອິສຣາເອນອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບນັ້ນເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາຢູ່ໃນຕູບ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ”

⁴⁴ດັ່ງນີ້ແຫລະ ໂມເຊ ຈຶ່ງໄດ້ປະກາດໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນຮູ້ເຖິງເທດສະການກິນລ້ຽງຕາມກຳນົດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ບົດທີ 24

ໃຫ້ເອົານ້ຳມັນບໍລິສຸດເພື່ອໃຫ້ຕະກຽງ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²“ເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງແກ່ຄົນອິສຣາເອນໃຫ້ເອົານ້ຳມັນບໍລິສຸດສະກັດຈາກໝາກກອກເທດເພື່ອໃສ່ຕະກຽງ ເພື່ອໃຫ້ຕະກຽງຮຸ່ງຢູ່ສະເໝີ ³ພາຍໃນທໍ່ເຕັນແຫ່ງຊຸມນຸມຂ້າງນອກຜ້າກັ້ງຫົບພຣະສັນຍານັ້ນ ໃຫ້ອາໂຣນຈັດຕະກຽງໃຫ້ເປັນລະບຽບ ຕັ້ງແຕ່ຕອນແລງຈົນຮອດຕອນເຊົ້າສະເໝີຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍໃຫ້ເປັນກົດເກນຖາວອນຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງເຈົ້າ ⁴ໃຫ້ອາໂຣນຈັດຕະກຽງໃຫ້ເປັນລະບຽບຢູ່ເທິງຕະກຽງບໍລິສຸດຢູ່ສະເໝີຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ເຂົ້າຈີ່ຕໍ່ໜ້າພຣະພັກສິບສອງກ້ອນ

⁵ແລະເຈົ້າຈົ່ງເອົາຍອດແບ້ງ ປັ້ງເຂົ້າຈີ່ສິບສອງກ້ອນ ແຕ່ລະກ້ອນໃຊ້ແບ້ງສອງໃນສິບເອຟາ ⁶ເຈົ້າຈົ່ງຈັດເຂົ້າຈີ່ນັ້ນວາງເທິງໂຕະບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສອງແຖວໆລະຫົກກ້ອນ ⁷ແລະເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຄື່ອງກຳຍານບໍລິສຸດໃສ່ໄວ້ແຕ່ລະແຖວ ເພື່ອຈະຄູ່ກັບເຂົ້າຈີ່ ເປັນສ່ວນທີ່ລະນຶກ ເປັນເຄື່ອງບູຊາດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ⁸ທຸກໆວັນສະບາໂຕ ໃຫ້ອາໂຣນ

ຈັດໄວ້ໃຫ້ເປັນລະບຽບຖວາຍຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເໝີ ໃນນາມຂອງຄົນອິສຣາເອນ ໃຫ້ເປັນຄຳພັນສັນຍາຕະຫລອດໄປເປັນນິດ ⁹ເຂົາຈຶ່ງມີຕົກເປັນຂອງອາໂຣນ ແລະລູກຊາຍຂອງລາວ ໃຫ້ລາວກິນໄດ້ໃນບ່ອນບໍລິສຸດ ເພາະເປັນສ່ວນບໍລິສຸດທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ຈາກເຄື່ອງບູຊາເຮັດດ້ວຍໄຟຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຫ້ເປັນກົດເກນຖາວອນ”

ໂທດສຳລັບການໝົ່ນປະມາດ ແລະອາດຊະຍາກອນຄົນອື່ນໆ

¹⁰ຕອນນັ້ນ ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງເປັນລູກຊາຍຂອງຍິງຄົນອິສຣາເອນ ຊຶ່ງພໍ່ເປັນຊາວເອຢິບ ອອກໄປທ່າມກາງ ຄົນອິສຣາເອນ ແລະລູກຊາຍຂອງຍິງອິສຣາເອນ ໄດ້ຖຽງກັນກັບຊາຍອິສຣາເອນຄົນໜຶ່ງໃນຄ້າຍ ¹¹ແລະລູກຊາຍຍິງອິສຣາເອນຄົນນັ້ນ ໄດ້ໝົ່ນປະໝາດພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໄດ້ສາບແຊ່ງປ້ອຍດ່າ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາຕົວມາໃຫ້ໂມເຊ ແມ່ຂອງລາວຊື່ ເຊໂລ-ມິດ ລູກສາວຂອງດິບຣິຄົນຕະກູນດານ ¹²ເພິ່ນຈຶ່ງຈອງຈຳຊາຍຄົນນັ້ນໄວ້ຈົນກວ່ານ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເປັນທີ່ກະຈ່າງແຈ້ງຕໍ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍ

¹³ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ¹⁴“ຈົ່ງເອົາຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງປ້ອຍດ່ານັ້ນອອກມາຈາກຄ້າຍໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຄຳສາບແຊ່ງປ້ອຍດ່າເອົາມືຂອງຕົນວາງໄວ້ເທິງຫົວຂອງລາວ ແລະໃຫ້ບັນດາຊຸມນຸມຊົນເອົາຫີນຂວ່າງລາວໃຫ້ຕາຍ ¹⁵ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ຜູ້ໃດດ່າພຣະເຈົ້າຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໂທດບາບ ¹⁶ຜູ້ໃດທີ່ໝົ່ນປະໝາດພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ແລະໃຫ້ຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດເອົາຫີນຂວ່າງລາວ ຄົນຕ່າງດ້າວຫລືຊາວເມືອງກິດີ ເມື່ອລາວໝົ່ນປະໝາດພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະຕ້ອງຖືກໂທດເຖິງຕາຍ

¹⁷ຜູ້ທີ່ຂ້າຄົນຕາຍ ຈະຕ້ອງຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ¹⁸ຜູ້ໃດທີ່ຂ້າສັດຕ້ອງໃຊ້ ສັດແທນສັດ ¹⁹ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດໃຫ້ເພື່ອນບ້ານບາດເຈັບ ລາວເຮັດໃຫ້ບາດເຈັບຢ່າງໃດ ກໍເຮັດໃຫ້ແກ່ລາວຄືກັນ ²⁰ຫັກກະດູກແທນກະດູກຫັກ ຕາແທນຕາ ແຂ້ວແທນແຂ້ວ ລາວເຮັດໃຫ້ບາດເຈັບຢ່າງໃດ ລາວກໍຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ບາດເຈັບຢ່າງນັ້ນ ²¹ຜູ້ໃດທີ່ຂ້າສັດຕ້ອງເສຍຄ່າຊີດໃຊ້ ແລະຜູ້ໃດທີ່ຂ້າຄົນໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ²²ເຈົ້າຈຶ່ງມີກົດໝາຍຢ່າງດຽວກັນສຳລັບຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະສຳລັບຊາວເມືອງ ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ”

²³ໂມເຊກໍບອກແກ່ຄົນອິສຣາເອນ ໃຫ້ພວກເຂົາພາຄົນທີ່ປ້ອຍດ່າສາບແຊ່ງນັ້ນອອກມາຈາກຄ້າຍ ແລະເອົາຫີນຂວ່າງຜູ້ນັ້ນຕາຍ ຄົນອິສຣາເອນເຮັດດັ່ງນີ້ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງ ໂມເຊໄວ້

ບົດທີ 25

ປີສະບາໂຕ ປີແຫ່ງການຢຸດພັກຜ່ອນ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊທີ່ພູເຂົາຊິນາຍວ່າ ²“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໃຫ້ເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ແຜ່ນດິນນັ້ນຖືວັນສະບາໂຕແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³ເຈົ້າຈຶ່ງຫວ່ານພືດໃນນາຂອງເຈົ້າໃນລະຫວ່າງຫົກປີ ແລະຈົ່ງຕອນເຄືອອະງຸ່ນຂອງ

ເຈົ້າ ແລະ ເກັບຜົນລະປູກນັ້ນໄວ້ໃນທຶກປີ ⁴ ແຕ່ໃນປີທີ່ເຈັດນັ້ນເປັນປີສະບາໂຕແຫ່ງການຍຸດທະສາດ ຜ່ອນສຳລັບແຜ່ນດິນ ເປັນປີສະບາໂຕແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຈົ້າຢ່າຫວ່ານພຶດໃນນາ ຫລືຕອນ ເຄືອອະງຸ່ນຂອງເຈົ້າ ⁵ ສິ່ງໃດທີ່ເກີດຂຶ້ນມາເອງໃນນາ ເຈົ້າຢ່າເກັບກຽວ ແລະພວງອະງຸ່ນເກີດຢູ່ ເຄືອທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຕອນ ກໍຢ່າເກັບ ໃຫ້ເປັນປີທີ່ແຜ່ນດິນຍຸດທະສາດຜ່ອນ ⁶ ແຜ່ນດິນໃນປີສະບາໂຕນັ້ນ ຈະຍັງມີພຶດຜົນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄືແກ່ຕົວເຈົ້າເອງ ແກ່ຂ້າທາດຊາຍຂ້າທາດຍິງຂອງເຈົ້າ ແກ່ລູກຈ້າງຂອງເຈົ້າ ແລະແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ຢູ່ກັບເຈົ້າ ⁷ ພຶດຜົນແຫ່ງແຜ່ນດິນທັງໝົດຈະເປັນ ອາຫານຂອງສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ ແລະຂອງສັດປ່າທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ

ທຸກໆປີທີ່ຫ້າສິບຄືປີສຽງເຂົາສັດ

⁸ ເຈົ້າຈົ່ງນັບປີສະບາໂຕເຈັດປີຄືເອົາເຈັດຄູນເຈັດປີ ປີສະບາໂຕເຈັດປີຈິ່ງເປັນສີ່ສິບເກົ້າປີແກ່ ເຈົ້າ ⁹ ເຈົ້າຈົ່ງເປົ່າເຂົາສັດດັງສະໝັ່ນໃນວັນທີສິບເດືອນທີ່ເຈັດ ເຈົ້າຈົ່ງເປົ່າເຂົາສັດທົ່ວແຜ່ນດິນ ໃນມື້ສິບລ້າງບາບ ¹⁰ ເຈົ້າຈົ່ງຖືປີທີ່ຫ້າສິບໄວ້ເປັນປີບໍລິສຸດ ແລະປະກາດອິດສະຫລະພາບແກ່ ບັນດາຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດແກ່ເຈົ້າ ໃຫ້ທຸກຄົນກັບໄປ ຍັງພູມລຳເນົາອັນເປັນຊັບສິນຂອງຕົນ ແລະກັບໄປສູ່ຄອບຄົວຂອງຕົນ ¹¹ ປີທີ່ຫ້າສິບນັ້ນເປັນປີ ແຫ່ງສຽງເຂົາສັດຂອງເຈົ້າ ໃນປີນັ້ນເຈົ້າຢ່າຫວ່ານພຶດ ຫລືກຽວເກັບຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນມາເອງ ຫລື ເກັບໝາກອະງຸ່ນຈາກເຄືອທີ່ບໍ່ໄດ້ຕົກແຕ່ງ ¹² ເພາະເປັນປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ຈະເປັນປີບໍລິສຸດແກ່ ເຈົ້າ ເຈົ້າຈົ່ງກິນພຶດຜົນທີ່ເກີດມາຈາກນາໃນປີນັ້ນ

¹³ ໃນປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດນີ້ໃຫ້ທຸກຄົນກັບໄປສູ່ພູມລຳເນົາອັນເປັນຊັບສິນຂອງຕົນ ¹⁴ ຖ້າເຈົ້າ ຂາຍນາໃຫ້ເພື່ອນບ້ານກໍດີ ຫລືຊື້ຈາກເພື່ອນບ້ານກໍດີ ເຈົ້າຢ່າສົ່ໂກງກັນ ¹⁵ ຕາມຈຳນວນປີຫລັງ ຈາກປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ເຈົ້າຈົ່ງຊື້ນາຈາກເພື່ອນບ້ານຂອງເຈົ້າ ແລະໃຫ້ລາວຂາຍແກ່ເຈົ້າຕາມ ຈຳນວນປີທີ່ປູກພຶດໄດ້ ¹⁶ ຖ້າຫລາຍປີກໍຕ້ອງເພີ່ມລາຄາສູງຂຶ້ນ ຖ້າໜ້ອຍປີເຈົ້າຈົ່ງລຸດລາຄາໃຫ້ ຕ່ຳລົງ ເພາະທີ່ລາວຂາຍນັ້ນ ລາວກໍຂາຍຕາມຈຳນວນປີທີ່ປູກພຶດ ¹⁷ ເຈົ້າຢ່າສົ່ໂກງກັນ ແຕ່ເຈົ້າ ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ¹⁸ ເພາະສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດຕາມກົດເກນຂອງເຮົາ ແລະຮັກສາຄຳຕັດສິນຂອງເຮົາ ແລະປະຕິບັດຕາມ ເພື່ອ ເຈົ້າຈະອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນໄດ້ຢ່າງປອດໄພ

¹⁹ ແຜ່ນດິນຈະອຳນວຍຜົນໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ກິນຢ່າງອົມໜຳສຳລານ ແລະອາໄສຢູ່ຢ່າງປອດໄພ ²⁰ ຖ້າເຈົ້າຈະເວົ້າວ່າ ‘ເບິ່ງແມ່ ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍຫວ່ານ ຫລືກຽວພຶດຜົນຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ ໃນປີທີ່ ເຈັດເຮົາຈະເອົາຫຍັງກິນ’ ²¹ ເຮົາຈະບັນຊາພອນຂອງເຮົາໃຫ້ມີເໜືອເຈົ້າໃນປີທີ່ທຶກ ເພື່ອເຈົ້າຈະ ມີພຶດຜົນພໍສຳລັບສາມປີ ²² ເມື່ອເຈົ້າຫວ່ານໃນປີທີ່ແປດ ເຈົ້າຈະກິນຂອງເກົ່າຂອງເຈົ້າຈົນປີທີ່ ເກົ່າ ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ພຶດຜົນໃໝ່ເຂົ້າມາ ເຈົ້າກໍຍັງກິນພຶດຜົນເກົ່າຂອງເຈົ້າຢູ່ ²³ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະ ຂາຍທີ່ດິນຂອງເຈົ້າໃຫ້ຂາດບໍ່ໄດ້ເພາະວ່າດິນນັ້ນເປັນຂອງເຮົາ ເພາະເຈົ້າເປັນແຂກເມືອງແລະ ເປັນຄົນອາໄສຢູ່ກັບເຮົາ ²⁴ ທົ່ວໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຈົ້າຍຶດຖືຢູ່ ເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ມີການໄຖ່ຖອນທີ່ດິນຄືນ

ການໄຖ່ຖອນທີ່ດິນ

²⁵ ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຍາກຈົນລົງ ແລະຂາຍທີ່ດິນສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາວ ຫາກວ່າມີຜູ້ໃດໃນພີ່-

ນ້ອງຂອງລາວມາໄຖ່ຖອນດິນນັ້ນ ກໍຈົ່ງໃຫ້ລາວໄຖ່ຖອນດິນຊຶ່ງພີ່ນ້ອງຂອງລາວຂາຍໄປນັ້ນ ²⁶ຖ້າຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ມີພີ່ນ້ອງມາໄຖ່ຖອນໃຫ້ ແລະຕົວລາວສາມາດຈະໄຖ່ຖອນເອງ ²⁷ກໍຈົ່ງໃຫ້ຄົນທີ່ຈະໄຖ່ນັບປີທັງຫລາຍທີ່ລາວຂາຍໄປ ແລະເງິນທີ່ເຫລືອນັ້ນຈົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ລາວຂາຍໃຫ້ ແລະຄົນໄຖ່ກໍເຂົ້າຢູ່ໃນທີ່ດິນຂອງລາວໄດ້ ²⁸ແຕ່ຖ້າລາວບໍ່ສາມາດທີ່ຈະໄຖ່ຄືນມາ ທີ່ດິນທີ່ລາວໄດ້ຂາຍໄປຢູ່ໃນມືຂອງຜູ້ຊື້ຈົນຮອດປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ແລະໃນປີສຽງເຂົາສັດນີ້ ທີ່ດິນຈະອອກໄປ ແລະລາວຈະໄດ້ທີ່ດິນຂອງລາວກັບຄືນມາ

²⁹ຖ້າຜູ້ໃດຂາຍເຮືອນຊຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງທີ່ມີກຳແພງ ເມື່ອຂາຍໄປແລ້ວໃຫ້ລາວໄຖ່ຖອນຄືນໄດ້ ພາຍໃນໜຶ່ງປີທຳອິດ ໃຫ້ລາວມີສິດໃນການໄຖ່ຖອນຄືນໄດ້ໜຶ່ງປີເຜັມ ³⁰ຖ້າໃນເວລາໜຶ່ງປີເຜັມລາວບໍ່ເຮັດການໄຖ່ຖອນ ກໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ຊື້ໄປຈະມີສິດເໜືອເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງທີ່ມີກຳແພງນັ້ນ ຕະຫລອດຊົ່ວອາຍຸຂອງລາວ ໃນປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ລາວກໍບໍ່ຕ້ອງຄືນໃຫ້ ³¹ແຕ່ເຮືອນໃນຊົນນະບົດທີ່ບໍ່ມີກຳແພງອ້ອມໃຫ້ນັບເຂົ້າເປັນພວກດຽວກັບທົ່ງນາໃນປະເທດນັ້ນ ຄືໄຖ່ຖອນຄືນໄດ້ ແລະຈະຕ້ອງຄືນໃຫ້ເຈົ້າຂອງເດີມໃນປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ³²ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເມືອງຂອງຄົນເລວີ ຫລືເຮືອນໃນເມືອງທີ່ລາວຖືກຳມະສິດ ຄົນເລວີຈະໄຖ່ຖອນຄືນໄດ້ທຸກເວລາ ³³ຖ້າຜູ້ໃດຊື້ສິ່ງຂອງຈາກຄົນເລວີ ເຮືອນຊຶ່ງຖືກຂາຍໄປນັ້ນກັບເມືອງທີ່ລາວຖືກຳມະສິດຕ້ອງກັບຄືນໃນປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ເພາະເຮືອນທັງຫລາຍໃນທົ່ວເມືອງຂອງພວກເລວີກໍເປັນກຳມະສິດຂອງລາວທ່າມກາງພວກອິສຣາເອນ ³⁴ແຕ່ທົ່ງນາທີ່ອ້ອມຮອບທົ່ວເມືອງທັງຫລາຍຂອງພວກເຂົານັ້ນຈະຂາຍບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າເປັນກຳມະສິດຖາວອນຂອງພວກເຂົາທັງຫລາຍ

ຂໍ້ຍົກເວັ້ນຕ່າງໆ ເລື່ອງການໄຖ່ຖອນທີ່ດິນ

³⁵ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຍາກຈົນລົງ ແລະລ້ຽງຕົວເອງຢູ່ກັບເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຊຸກກຳລັງລາວເຖິງລາວຈະເປັນແຂກເມືອງ ຫລືຄືນອາໄສ ເພື່ອລາວຈະອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າ ³⁶ຢ່າເອົາດອກເບ້ຍຫລືເງິນເພີ່ມຫຍັງຈາກລາວ ແຕ່ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າຈະຢູ່ໃກ້ຊິດກັບເຈົ້າໄດ້ ³⁷ເຈົ້າຢ່າໃຫ້ລາວຍືມເງິນດ້ວຍຄິດດອກເບ້ຍ ຫລືຢ່າໃຫ້ອາຫານເພື່ອເອົາກຳໄລຈາກລາວ ³⁸ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງເອົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ເພື່ອຍົກແຜ່ນດິນການາອານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ແລະເພື່ອຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

³⁹ຖ້າພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ໃກ້ຊິດກັບເຈົ້າຍາກຈົນລົງ ແລະຂາຍຕົວໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ເຈົ້າຢ່າໃຫ້ລາວເຮັດວຽກເໝືອນຂ້າທາດ ⁴⁰ໃຫ້ລາວຢູ່ກັບເຈົ້າຄືລູກຈ້າງ ຫລືຄືນທີ່ອາໄສຢູ່ດ້ວຍ ໃຫ້ລາວບົວລະບັດເຈົ້າໄປຮອດປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ⁴¹ແລ້ວລາວ ແລະລູກຫລານຂອງລາວຈະອອກໄປຈາກເຈົ້າກັບໄປສູ່ຄອບຄົວຂອງລາວ ແລະກັບໄປຢູ່ໃນທີ່ດິນຂອງພໍ່ຂອງລາວ ⁴²ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງຫລາຍເປັນຂ້າທາດຂອງເຮົາທີ່ເຮົາພາອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ລາວຈະຂາຍຕົວເປັນຂ້າທາດບໍ່ໄດ້ ⁴³ເຈົ້າຢ່າຂົ່ມເຫງລາວໃຫ້ລຳບາກ ແຕ່ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ

⁴⁴ສ່ວນຂ້າທາດຊາຍຍິງຊຶ່ງຈະມີໄດ້ນັ້ນ ເຈົ້າຈະຊື້ຂ້າທາດຊາຍຍິງຈາກທ່າມກາງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ຢູ່ຂ້າງເຈົ້າກໍໄດ້ ⁴⁵ຍິ່ງກວ່ານັ້ນເຈົ້າຈະຊື້ຈາກຄົນຕ່າງດ້ວຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນໝູ່ພວກເຈົ້າທັງຄອບຄົວຂອງລາວຊຶ່ງເປັນຄົນເກີດໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ແລະລາວຈະຕົກເປັນຊັບສິນຂອງເຈົ້າ

ກໍໄດ້ ⁴⁶ເຈົ້າຈະມອບພວກເຂົາໃຫ້ເປັນມໍລະດົກແກ່ລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນມໍລະດົກແກ່ພວກເຂົາ ເປັນກໍາມະສິດ ເຈົ້າໃຊ້ພວກເຂົາໄດ້ເໝືອນຂ້າທາດເປັນນິດກໍໄດ້ ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າປົກຄອງພີ່ນ້ອງຄົນອິສຣາເອນດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງ

ການໄຖ່ຖອນຄົນອິສຣາເອນທີ່ເປັນຂ້າທາດ

⁴⁷ຖ້າຄົນຕ່າງດ້າວ ຫລືຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້າຮັ່ງມີຂຶ້ນ ແລະພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃກ້ຊິດກັບພວກເຂົາຍາກຈົນລົງແລະຂາຍຕົວໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫລືຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ກັບເຈົ້ານັ້ນ ຫລືຂາຍໃຫ້ແກ່ພີ່ນ້ອງຄົນໜຶ່ງຄົນໃດຂອງຄົນຕ່າງດ້າວນັ້ນ ⁴⁸ເມື່ອລາວຂາຍຕົວແລ້ວກໍໃຫ້ມີການໄຖ່ຖອນ ຄືພີ່ນ້ອງຄົນໜຶ່ງຄົນໃດຂອງລາວເຮັດການໄຖ່ຖອນລາວໄດ້ ⁴⁹ຫລືລູກ ຫລືລູກພີ່ລູກນ້ອງຈະເຮັດການໄຖ່ຖອນລາວກໍໄດ້ ຫລືພີ່ນ້ອງສະນິດຂອງຄອບຄົວຂອງລາວຈະໄຖ່ຖອນລາວກໍໄດ້ ຫລືຖ້າລາວມີຄວາມສາມາດ ລາວຈະໄຖ່ຖອນຕົວເອງກໍໄດ້ ⁵⁰ຈົ່ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຂາຍຕົວນັບປີທັງຫລາຍທີ່ຂາຍຕົວກັບຜູ້ທີ່ຊື້ຕົວລາວໄປວ່າ ລາວໄດ້ຂາຍຕົວຈັກປີຈົນຮອດປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ຄ່າຕົວຂອງລາວເປັນຄ່າຕາມຈຳນວນປີເຫລົ່ານັ້ນ ເວລາທີ່ລາວຢູ່ກັບເຈົ້າຂອງ ຕົວລາວນັ້ນຈະຄິດຕາມເວລາຂອງລູກຈ້າງ ⁵¹ຖ້າມີເວລາອີກຫລາຍປີ ລາວຕ້ອງຊໍາລະເງິນຄືນເທົ່າກັບເງິນທີ່ຖືກຊື້ມາ ນັບເປັນຄ່າໄຖ່ຖອນຕົວລາວ ⁵²ຖ້າຍັງເຫລືອໜ້ອຍປີຈະຮອດປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ກໍໃຫ້ຜູ້ຂາຍຕົວຄິດກັບຜູ້ຊື້ຕົວໄວ້ເປັນລາຄາຄ່າໄຖ່ຂອງລາວນັ້ນ ແລະຕາມຈຳນວນປີເຫລົ່ານັ້ນ ລາວຈະຄືນເງິນໃຫ້ກັບຜູ້ຊື້ຕົວ ⁵³ຜູ້ຂາຍຕົວນັ້ນຈະຢູ່ກັບຜູ້ຊື້ຕົວດັ່ງລູກຈ້າງທີ່ຈ້າງເປັນປີ ຢ່າໃຫ້ນາຍປົກຄອງຂົ່ມເຫງລາວໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າ ⁵⁴ຖ້າລາວບໍ່ໄຖ່ຖອນຕາມທີ່ກ່າວມານີ້ກໍໃຫ້ປ່ອຍລາວໃນປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ທັງລາວພ້ອມກັບລູກຂອງລາວ ⁵⁵ສໍາລັບເຮົາ ຄົນອິສຣາເອນເປັນຂ້າທາດຂອງເຮົາ ພວກເຂົາເປັນຂ້າທາດຂອງເຮົາທີ່ເຮົາພາອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ”

ບົດທີ 26

ພຣະບັນຍັດຕ່າງໆ ເລື່ອງວັນສະບາໂຕ ແລະຮູບເຄົາລົບ

¹ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າເຮັດຮູບເຄົາລົບ ຫລືຮູບແກະສະຫລັກສໍາລັບຕົວເຈົ້າ ຫລືຕັ້ງເສົາສັກສິດ ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າຕັ້ງສິ່ງໃດໆທີ່ເປັນຮູບຮ່າງສັນຖານໃດດ້ວຍສິລາໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ເພື່ອການຂາບໄຫວ້ເພາະເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ²ເຈົ້າຈົ່ງຖືຮັກສາວັນສະບາໂຕທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ແລະນັບຖືວິຫານອັນເປັນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດຂອງເຮົາ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ພຣະພອນສໍາລັບຄົນທີ່ປະພຶດຊອບທໍາ

³ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍດໍາເນີນຕາມກົດເກນຂອງເຮົາແລະຮັກສາບັນຍັດຂອງເຮົາ ແລະເຮັດຕາມບັນຍັດນັ້ນ ⁴ເຮົາຈະປະທານຝົນຕາມລະດູແກ່ເຈົ້າ ແລະແຜ່ນດິນຈະເກີດພືດຜົນ ແລະຕົ້ນໄມ້ໃນທົ່ງຈະເກີດໝາກ ⁵ແລະເວລາພາດເຂົ້າຈະເຍີ້ນດົນໄປຮອດລະດູເກັບໝາກອະງຸ່ນ ແລະລະດູເກັບໝາກອະງຸ່ນຈະເຍີ້ນດົນໄປຮອດລະດູຫວ່ານ ແລະເຈົ້າຈະກິນອາຫານຢ່າງອີ່ມໜ້າສໍາລານ

ແລະຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າຢ່າງປອດໄພ ⁶ເຮົາຈະໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບສຸກໃນແຜ່ນດິນ ເຈົ້າ ທັງຫລາຍຈະນອນຫລັບ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຍ້ານ ເຮົາຈະກຳຈັດສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນ- ດິນ ແລະດາບຈະບໍ່ຜ່ານແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າເລີຍ ⁷ເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ສັດຕູຂອງເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາ ທັງຫລາຍຈະຕໍ່ສູ້ຈົນລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າເຈົ້າດ້ວຍດາບ ⁸ພວກເຈົ້າທຳຄົນຈະຂັບໄລ່ສັດຕູຮ້ອຍຄົນ ແລະພວກເຈົ້າຮ້ອຍຄົນຈະຂັບໄລ່ສັດຕູໝື່ນຄົນໃຫ້ກະຈາຍໄປ ແລະສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະ ຕໍ່ສູ້ຈົນລົ້ມລົງດ້ວຍດາບຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ⁹ເພາະເຮົາຈະຄິດເຖິງເຈົ້າ ຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມີລູກດີກ ແລະ ທະວີຫລາຍຂຶ້ນ ແລະຕັ້ງຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາໄວ້ກັບເຈົ້າ ¹⁰ເຈົ້າຈະໄດ້ກິນຂອງທີ່ສະສົມໄວ້ ດິນ ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງເອົາຂອງເກົ່າອອກໄປເພາະເຫດຂອງໃໝ່ນັ້ນ

¹¹ແລະເຮົາຈະຕັ້ງຫໍເຕັ້ນຂອງເຮົາໄວ້ທຳມາກເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະຈິດໃຈຂອງເຮົາຈະບໍ່ກຽດ ຊັງເຈົ້າ ¹²ເຮົາຈະດຳເນີນໃນໝູ່ພວກເຈົ້າ ແລະຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະເປັນໄພ່ ພົນຂອງເຮົາ ¹³ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ຜູ້ເອົາເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຍໄປ ເພື່ອເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຂ້າທາດຂອງພວກເຂົາ ເຮົາໄດ້ຫັກໂສ້ທີລາມແອກຂອງເຈົ້າອອກ ເພື່ອໃຫ້ ເຈົ້າຢືນຕົວ ແລະທຽວໄປມາໄດ້

ໂທດຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຜົນຈາກຄວາມບາບ

¹⁴ຖ້າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງເຮົາ ແລະບໍ່ເຮັດຕາມບັນຍັດທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ ¹⁵ຖ້າເຈົ້າປະຕິເສດກົດ- ເກນຂອງເຮົາ ແລະໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ເຮັດຕາມຄຳຕັດສິນຂອງເຮົາ ເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເຮັດຕາມບັນຍັດ ທັງ ໝົດ ຂອງເຮົາ ແຕ່ທຳລາຍຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາ ¹⁶ເຮົາກໍຈະເຮັດດັ່ງນີ້ແກ່ເຈົ້າ ຄືເຮົາຈະຕັ້ງ ຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ ຄວາມອ່ອນແອ ແລະຄວາມເຈັບໄຂ້ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ໂນຕາຊຸດໂຊມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈເສົ້າໝອງ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຫວ່ານພຶດໄວ້ ແຕ່ພວກສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະມາກິນ ¹⁷ເຮົາຈະຕັ້ງໜ້າຂອງເຮົາຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຕໍ່ສູ້ຈົນຕາຍຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄົນທີ່ກຽດ ຊັງເຈົ້າຈະປົກຄອງຢູ່ເໜືອເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຫລົບໜີໄປ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີໃຜໄລ່ຕິດຕາມ

¹⁸ຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງບໍ່ເຊື່ອຟັງເຮົາ ເພາະສິ່ງທັງປວງເຫລົ່ານີ້ ເຮົາຈຶ່ງຈະລົງໂທດເຈົ້າທັງ- ຫລາຍໃຫ້ທະວີຂຶ້ນອີກເຈັດເທົ່າເພາະການບາບຂອງເຈົ້າ ¹⁹ເຮົາຈະທຳລາຍຄວາມຈອງຫອງຄື ກຳລັງອຳນາດຂອງເຈົ້າ ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຟ້າສະຫວັນຂອງເຈົ້າເໝືອນເຫລັກ ແລະພື້ນດິນຂອງ ເຈົ້າເໝືອນທອງເຫລືອງ ²⁰ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໝົດກຳລັງໄປລ້າໆ ເພາະວ່າແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າຈະ ບໍ່ມີພືດຜົນ ແລະຕົ້ນໄມ້ໃນແຜ່ນດິນກໍຈະບໍ່ບັງເກີດຜົນ

²¹ຖ້າເຈົ້າຍັງຂັດແຍ້ງກັບເຮົາຢູ່ ແລະບໍ່ເຊື່ອຟັງເຮົາ ເຮົາຈະນຳເອົາໄພພິບັດທີ່ທະວີອີກເຈັດ ເທົ່າມາຍັງເຈົ້າຕາມການບາບທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ ²²ເຮົາຈະປ່ອຍສັດປ່າໃຫ້ມາໃນໝູ່ພວກເຈົ້າ ດ້ວຍ ມັນຈະປຸ້ນເອົາລູກຫລານຂອງເຈົ້າ ແລະທຳລາຍສັດລ້ຽງຂອງເຈົ້າ ແລະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າ ເຫລືອໜ້ອຍ ແລະຖະໜົນຫົນທາງຂອງເຈົ້າຈະເປົ່າຮ້າງ

²³ແລະຖ້າດ້ວຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເຈົ້າຍັງບໍ່ຫັນມາຫາເຮົາ ແລະຍັງມີການປະພຶດທີ່ຂັດແຍ້ງກັບເຮົາ ຢູ່ ²⁴ແລ້ວເຮົາກໍຈະຂັດແຍ້ງກັບເຈົ້າທັງຫລາຍດ້ວຍ ແລະຈະລົງໂທດເຈົ້າໃຫ້ທະວີອີກເຈັດເທົ່າ ເພາະການບາບທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ ²⁵ເຮົາຈະເອົາດາບມາເໜືອເຈົ້າ ຊຶ່ງລົງໂທດເຈົ້າຕາມຄຳ

ໝັ້ນສັນຍາ ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າມາລວມກັນຢູ່ໃນເມືອງ ເຮົາຈະເອົາພະຍາດຮ້າຍມາໃນໝູ່ພວກເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະຕົກຢູ່ໃນມືຂອງສັດຕູ ²⁶ເມື່ອເຮົາທຳລາຍສະບຽງອາຫານຂອງເຈົ້າ ຜູ້ຍິງສືບຄົນຈະ ປັ້ງເຂົ້າຈີ່ຂອງເຈົ້າດ້ວຍເຕົາອົບອັນດຽວ ແລ້ວເອົາເຂົ້າຈີ່ມາຊັງໃຫ້ເຈົ້າ ເຈົ້າຈະກິນແຕ່ຈະບໍ່ອີ່ມ

²⁷ແລະຖ້າເປັນແບບນີ້ແລ້ວ ເຈົ້າຍັງບໍ່ເຊື່ອຟັງເຮົາ ແຕ່ຍັງປະພຶດຂັດແຍ້ງກັບເຮົາ ²⁸ເຮົາກໍ ຈະຂັດແຍ້ງກັບເຈົ້າຢ່າງຮຸນແຮງຂຶ້ນ ແລະເຮົາເອງຈະລົງໂທດເຈົ້າໃຫ້ທະວີອີກເຈັດເທົ່າເພາະ ການບາບທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ ²⁹ເຈົ້າຈະກິນຊີ້ນລູກຊາຍຂອງເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະກິນຊີ້ນລູກສາວ ຂອງເຈົ້າ ³⁰ເຮົາຈະທຳລາຍສະຖານທີ່ສູງທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ ແລະທຳລາຍຮູບເຄົາລົບທັງ- ຫລາຍຂອງເຈົ້າ ແລະໂຍນສົບຂອງເຈົ້າລົງເທິງຊາກຮູບເຄົາລົບຂອງເຈົ້າ ແລະຈິດໃຈຂອງເຮົາ ຈະກຽດຊັງເຈົ້າ ³¹ເຮົາຈະໃຫ້ເມືອງຂອງເຈົ້າຮ້າງ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ ວ່າງເປົ່າ ແລະເຮົາຈະບໍ່ດົມກິ່ນຫອມຫວານຂອງເຈົ້າ

ຄຳຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທຳເລື່ອງການເປັນຊະເລີຍ ແລະ ການກະຈັດກະຈາຍໄປ

³²ແລະເຮົາຈະໃຫ້ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າເປົ່າຮ້າງຈົນສັດຕູຂອງເຈົ້າຜູ້ຈະມາອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນປະ- ຫລາດໃຈ ³³ແລະເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ໃນບັນດາປະຊາຊາດ ແລະເຮົາຈະ ໃຫ້ດາບອອກຈາກຝັກໄລ່ຕິດຕາມເຈົ້າ ແລະແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າຈະເພຮ້າງ ແລະເມືອງຂອງເຈົ້າ ຈະວ່າງເປົ່າ

³⁴ເມື່ອເຈົ້າໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູ ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຊົມຊື່ນກັບວັນສະບາໂຕ ເທົ່າທີ່ວ່າງເປົ່າຢູ່ ແຜ່ນດິນກໍຈະໄດ້ຢຸດພັກ ແລະຊົມຊື່ນກັບວັນສະບາໂຕເຫລົ່ານັ້ນ ³⁵ຕາບໃດທີ່ ແຜ່ນດິນວ່າງເປົ່າຢູ່ ແຜ່ນດິນກໍຈະໄດ້ຢຸດພັກ ເພາະບໍ່ເຄີຍໄດ້ຢຸດພັກໃນວັນສະບາໂຕເລີຍ ຕອນທີ່ເຈົ້າອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ

³⁶ສ່ວນພວກເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ເຮົາຈະໃຫ້ພວກເຂົາມີໃຈອ່ອນແອລົງໃນແຜ່ນດິນ ຂອງສັດຕູ ຈົນສູງເໜັງຂອງໄບໄມ້ຈະໄລ່ຕິດຕາມພວກເຂົາ ແລະພວກເຂົາຈະໜີຄືກັບຄົນໜີ ຈາກດາບ ແລະເຂົາເຈົ້າຈະຕໍ່ສູ້ ທັງທີ່ບໍ່ມີຄົນໄລ່ຕິດຕາມມາ ³⁷ແລະພວກເຂົາທັງຫລາຍຈະຊູນ ສະດຸດຈົນລົ້ມທັບກັນແລະກັນ ຄືກັບຄົນໜີດາບ ທັງທີ່ບໍ່ມີຄົນຕິດຕາມມາ ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ມີກຳ- ລັງຕໍ່ຕ້ານສັດຕູຂອງເຈົ້າ ³⁸ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະຈິບຫາຍໄປທ່າມກາງບັນດາປະຊາຊາດ ແລະ ແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະກິນກິນເຈົ້າ

³⁹ສ່ວນເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ເຫລືອຢູ່ຈະຊຸດໂຊມໄປໃນແຜ່ນດິນສັດຕູຂອງເຈົ້າ ເພາະຄວາມຊົ່ວ- ຊ້າຂອງຕົນ ແລະເພາະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຊຸດໂຊມໄປຄື ກັບບັນພະບຸລຸດດ້ວຍ

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພຣະອົງຕໍ່ອັບຣາຮາມ

⁴⁰ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາສາລະພາບຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນ ແລະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບັນພະບຸລຸດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ເຮັດການທີ່ບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາ ດ້ວຍການບໍ່ສັດຊື່ຂອງພວກເຂົານັ້ນ ແລະໄດ້ປະພຶດ ຂັດແຍ້ງກັບເຮົາດ້ວຍ ⁴¹ແລະເຮົາຈຶ່ງຂັດແຍ້ງກັບພວກເຂົາ ແລະໄດ້ເອົາພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນ

ແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູ ຖ້າຕອນນັ້ນ ຈິດໃຈອັນນອກອິດຂອງເຂົາເຈົ້າຖ່ອມລົງແລ້ວ ແລະພວກເຂົາ ຍອມຮັບໂທດ ຕາມຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນແລ້ວ ⁴²ເຮົາຈຶ່ງຈະລະນຶກເຖິງຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາ ຊຶ່ງມີຕໍ່ຢາໂຄບ ແລະຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາຊຶ່ງມີຕໍ່ອີຊາກ ແລະຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງເຮົາຊຶ່ງມີຕໍ່ ອັບຣາຮາມ ແລະເຮົາຈະລະນຶກເຖິງແຜ່ນດິນນັ້ນ ⁴³ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງຖິ້ມແຜ່ນດິນນັ້ນໄວ້ ແລະແຜ່ນດິນຈະຊົມຊື່ນກັບວັນສະບາໂຕ ຊຶ່ງໄດ້ວ່າງເປົ່າໂດຍທີ່ບໍ່ມີພວກເຂົາທັງຫລາຍອາໄສຢູ່ ພວກເຂົາຈຶ່ງຍອມຮັບໂທດເພາະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນ ດ້ວຍເລື່ອງການປະຕິເສດຄຳຕັດສິນ ຂອງເຮົາ ແລະຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາທີ່ກົງດັງກົດເກນຂອງເຮົາ ⁴⁴ເຖິງປານນັ້ນກໍດີ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູ ເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມພວກເຂົາ ເຮົາຈະບໍ່ກຽດຊັງພວກເຂົາເຖິງກັບຈະ ທຳລາຍພວກເຂົາໃຫ້ໝົດເທື່ອດຽວ ແລະທຳລາຍຄຳໝັ້ນສັນຍາຊຶ່ງມີກັບພວກເຂົາ ເພາະເຮົາຄື ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ⁴⁵ເພາະເຫັນແກ່ພວກເຂົາ ເຮົາຈະລະນຶກເຖິງຄຳໝັ້ນ ສັນຍາທີ່ມີຕໍ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຜູ້ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ພາອອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາ ຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ ເຮົາຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

⁴⁶ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນກົດເກນ ແລະຄຳຕັດສິນ ແລະກົດໝາຍ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໄວ້ລະ- ຫວ່າງພຣະອົງກັບຊົນຊາດອິສຣາເອນ ເທິງພູເຂົາຊິນາຍ ໂດຍມືຂອງ ໂມເຊ

ບົດທີ 27

ພຣະບັນຍັດຕ່າງໆ ເລື່ອງຄຳສັນຍາ

¹ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບ ໂມເຊວ່າ ²“ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ ເມື່ອຜູ້ໃດປະຕິຍານ ເປັນພິເສດໄວ້ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ປະຕິຍານໄວ້ນັ້ນ ກໍເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມລາຄາຂອງເຈົ້າ ³ໃຫ້ເຈົ້າກຳນົດລາຄາດັ່ງນີ້ ຜູ້ຊາຍອາຍຸຕັ້ງແຕ່ຊາວເຖິງຫົກສິບປີຈະເປັນເງິນຫ້າສິບເຊເຂຕາມ ເຊເຂຂອງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ⁴ຖ້າຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ຍິງ ໃຫ້ເຈົ້າກຳນົດລາຄາເປັນເງິນສາມສິບເຊເຂ ⁵ຖ້າຜູ້ນັ້ນອາຍຸຫຼາຍກວ່າຊາວປີ ໃຫ້ເຈົ້າກຳນົດລາຄາຜູ້ຊາຍເປັນເງິນຊາວເຊເຂ ແລະຜູ້ຍິງສິບເຊ ເຂ ⁶ຖ້າຜູ້ນັ້ນອາຍຸໜຶ່ງເດືອນຫາຫ້າປີ ໃຫ້ເຈົ້າກຳນົດລາຄາຜູ້ຊາຍເປັນເງິນຫ້າເຊເຂ ໃຫ້ເຈົ້າ ກຳນົດລາຄາຜູ້ຍິງເປັນເງິນສາມເຊເຂ ⁷ຖ້າເປັນບຸກຄົນອາຍຸຕັ້ງແຕ່ຫົກສິບປີຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ເຈົ້າກຳ- ນົດລາຄາຜູ້ຊາຍເປັນເງິນສິບຫ້າເຊເຂ ແລະຜູ້ຍິງເປັນສິບເຊເຂ ⁸ແຕ່ຖ້າຜູ້ນັ້ນເປັນຄົນຍາກຈົນ ບໍ່ມີພິຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ກຳນົດຄ່າໄວ້ ກໍໃຫ້ລາວໄປຫາປະໂລຫິດ ໃຫ້ປະໂລຫິດກຳນົດລາຄາຕາມ ຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ທີ່ປະຕິຍານ ປະໂລຫິດຈະກຳນົດລາຄາຂອງຄົນນັ້ນ

⁹ຖ້າເປັນສັດແບບທີ່ມະນຸດເອົາມາຖວາຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສິ່ງໃດໆທີ່ມະນຸດຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້- ເປັນເຈົ້າ ກໍຖືວ່າເປັນຂອງບໍລິສຸດ ¹⁰ຢ່າໃຫ້ລາວເອົາຫຍັງມາແທນ ຫລືປ່ຽນ ເອົາອັນດີມາປ່ຽນ ອັນບໍ່ດີ ຫລືເອົາອັນບໍ່ດີມາປ່ຽນອັນດີ ຖ້າລາວປ່ຽນສັດ ຫັງໂຕທີ່ເອົາມາປ່ຽນ ແລະໂຕທີ່ຖືກປ່ຽນ ຈະຕ້ອງບໍລິສຸດ ¹¹ຖ້າເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນຢ່າງໜຶ່ງຢ່າງໃດ ຊຶ່ງເອົາມາຖວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາສັດໂຕນັ້ນໄປຫາປະໂລຫິດ ¹²ແລ້ວປະໂລຫິດຈະຕີລາຄາວ່າເປັນຂອງດີ ຫລືຂອງ ບໍ່ດີ ຫາກປະໂລຫິດໄດ້ກຳນົດລາຄາເທົ່າໃດ ກໍໃຫ້ເປັນເທົ່ານັ້ນ ¹³ຖ້າລາວຈະມາໂຕສັດນັ້ນ ກໍ

ໃຫ້ລາວເພີ່ມອີກໜຶ່ງໃນທ້າຂອງລາຄາທີ່ຕີໄວ້

14ເມື່ອຄົນໃດຖວາຍເຮືອນຂອງຕົນໄວ້ເປັນຂອງບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະໂລຫິດຕ້ອງຕີລາຄາຕາມດີ ຫລືບໍ່ດີ ຫາກປະໂລຫິດກຳນົດລາຄາເທົ່າໃດ ກໍໃຫ້ເປັນເທົ່ານັ້ນ 15ຖ້າຜູ້ທີ່ຖວາຍເຮືອນໄວ້ປະສົງຈະໄຖ່ເຮືອນຂອງຕົນ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເພີ່ມເງິນອີກໜຶ່ງໃນທ້າຂອງລາຄາເຮືອນທີ່ຕີໄວ້ແລ້ວເຮືອນນັ້ນຈຶ່ງຕົກເປັນຂອງລາວອີກ

16ຖ້າຜູ້ໃດຖວາຍດິນສ່ວນໜຶ່ງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນມໍລະດົກຕົກທອດຂອງເຂົາ ໃຫ້ເຈົ້າກຳນົດລາຄາຂອງດິນຕາມຈຳນວນເມັດພືດທີ່ຫວ່ານລົງໃນດິນນັ້ນ ຖ້າດິນນາໃຊ້ເມັດເຂົ້າເດືອຍສິບບຸງ ໃຫ້ກຳນົດລາຄາເປັນເງິນຫ້າສິບເຊເຂ 17ຖ້າລາວຖວາຍນາໃນປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ກໍໃຫ້ຄົບເຕັມລາຄາທີ່ເຈົ້າກຳນົດ 18ຖ້າລາວຖວາຍດິນນາ ຫລັງຈາກປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ກໍໃຫ້ປະໂລຫິດຄິດໄລ່ເງິນຕາມຈຳນວນປີທີ່ເຫລືອຢູ່ຈົນຮອດປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ໃຫ້ຫັກຈາກລາຄາທີ່ເຈົ້າກຳນົດ 19ຖ້າຜູ້ທີ່ຖວາຍນາປະສົງຈະໄຖ່ນານັ້ນ ກໍໃຫ້ລາວເພີ່ມຄ່າເງິນອີກໜຶ່ງໃນທ້າຂອງລາຄາທີ່ຕີໄວ້ ແລ້ວນານັ້ນກໍຈະຕົກເປັນຂອງລາວອີກ 20ແຕ່ຖ້າລາວບໍ່ປະສົງທີ່ຈະໄຖ່ນາ ຫລືລາວໄດ້ຂາຍນານັ້ນໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງແລ້ວ ກໍຢ່າໃຫ້ໄຖ່ຄືນອີກເລີຍ 21ແຕ່ນານັ້ນ ເມື່ອສະລະໄປໃນປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ກໍເປັນຂອງບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປະໂລຫິດຈຶ່ງເຂົ້າຖືກຳມະສິດນານັ້ນໄດ້

22ຖ້າຄົນໃດຊື້ນາມາຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນມໍລະດົກທີ່ຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນ 23ປະໂລຫິດຈະຄິດໄລ່ຄ່ານານັບຈົນຮອດປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ໃນມື້ນັ້ນ ເຈົ້າຂອງນາຕ້ອງຖວາຍເງິນເທົ່າກັບຄ່ານາທີ່ຕີໄວ້ ເປັນຂອງບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 24ເມື່ອຮອດປີແຫ່ງສຽງເຂົາສັດ ນານັ້ນຕ້ອງກັບໄປຕົກເປັນຂອງຜູ້ທີ່ຂາຍໃຫ້ລາວ ຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງເດີມ ຕາມມໍລະດົກທີ່ຕົກມາເປັນຂອງລາວ 25ການຕີລາຄາທຸກຢ່າງຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມຄ່າເງິນເຊເຂຂອງສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ ຊາວເກົ່າເກຣະ ເປັນໜຶ່ງເຊເຂ

ຢ່າໃຫ້ໃຜຂາຍລູກສັດຫົວປີ ຫລືສິ່ງທີ່ຖວາຍແລ້ວ

26ແຕ່ລູກສັດຫົວປີນັ້ນຢ່າໃຫ້ໃຜເອົາມາຖວາຍ ເພາະສັດຫົວປີກໍຕົກເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ງົວກໍດີ ແກະກໍດີ ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 27ຖ້າເປັນສັດທີ່ມີມົນທົນ ຈຶ່ງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊື້ຄືນຕາມລາຄາຂອງເຈົ້າ ໂດຍເພີ່ມໜຶ່ງໃນທ້າຂອງລາຄາທີ່ຕີໄວ້ ຖ້າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄຖ່ ກໍໃຫ້ຂາຍຕາມລາຄາທີ່ຕີໄວ້

28ແຕ່ສິ່ງໃດທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນສິ່ງທີ່ລາວມີຢູ່ ບໍ່ວ່າເປັນຄົນ ຫລືສັດ ຫລືທັງນາອັນເປັນມໍລະດົກຕົກທອດຂອງເຂົາ ຈະຂາຍ ຫລືໄຖ່ບໍ່ໄດ້ອີກ ເພາະສິ່ງທີ່ຖວາຍແລ້ວ ກໍເປັນຂອງບໍລິສຸດທີ່ສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 29ທຸກສິ່ງທີ່ຖືກຖວາຍແລ້ວ ຄືສິ່ງທີ່ຕ້ອງທຳລາຍຈາກມະນຸດ ຢ່າໃຫ້ໄຖ່ຖອນ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກຂ້າແນ່ນອນ

ເລື່ອງໜຶ່ງສ່ວນສິບ ທຸກສິ່ງ ທັງໝົດ ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

30ໜຶ່ງສ່ວນສິບທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈາກແຜ່ນດິນ ເປັນພືດທີ່ໄດ້ຈາກແຜ່ນດິນກໍດີ ຫລືຜົນຈາກຕົ້ນໄມ້ກໍດີເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນຂອງບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ 31ຖ້າຄົນໃດປະສົງຈະໄຖ່

ໜຶ່ງສ່ວນສືບສ່ວນໃດຂອງຕົນ ລາວຕ້ອງເພີ່ມອີກໜຶ່ງໃນທ້າຂອງໜຶ່ງສ່ວນສືບນັ້ນ ³²ແລະໜຶ່ງສ່ວນສືບທີ່ໄດ້ມາຈາກຝູງໆ ຫລືຝູງແບ້ ແກະ ຄືສັດໜຶ່ງໃນສືບໂຕທີ່ລອດກ້ອງໄມ້ເທົ່າຂອງຜູ້ລ້ຽງ ຈະເປັນສິ່ງບໍລິສຸດແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ³³ຢ່າໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າດີ ຫລືບໍ່ດີ ຢ່າໃຫ້ລາວສັບປ່ຽນ ຖ້າລາວສັບປ່ຽນ ທັງໂຕທີ່ເອົາມາປ່ຽນກັບໂຕທີ່ຖືກປ່ຽນເປັນຂອງບໍລິສຸດແລ້ວ ໄຖ່ບໍ່ໄດ້ອີກ”

³⁴ທັງຫມົດເຫລົ່ານີ້ເປັນກົດບັນຍັດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ກັບ ໂມເຊ ສຳລັບຄົນອິສຣາເອນເທິງພູເຂົາຊີນາຍ.

ຕົວຫຍໍ້

ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້	ຊື່ພຣະທຳ	ຕົວຫຍໍ້
ປະຖົມມະການ	ປຖກ	ປັນຍາຈານ	ປຍຈ
ອົບພະຍົບ	ອພຍ	ຍອດເພງ	ຍດພ
ລະບຽບພວກເລວີ	ລລວ	ເອຊາຢາ	ອຊຢ
ຈິດເຊັນບັນຊີ	ຈຊບ	ເຢເຣມີຢາ	ພຄຄ
ພຣະບັນຍັດສອງ	ພບຍ	ເພງຄຳຄວນ	ຢຣມ
ໂຢຊວຍ	ຢຊຍ	ເອເຊກີເອນ	ອສກ
ພວກຜູ້ປົກຄອງ	ຜປຄ	ດານີເອນ	ດນອ
ນາງຣຸດ	ນຣດ	ໂຮເຊອາ	ຮຊອ
1 ຊາມູເອນ	1ຊມອ	ໂຢເອນ	ຢອນ
2 ຊາມູເອນ	2ຊມອ	ອາໂມດ	ອມດ
1 ກະສັດ	1ກສດ	ໂອບາດີຢາ	ອບດ
2 ກະສັດ	2ກສດ	ໂຢນາ	ໂຢນ
1 ຂ່າວຄາວ	1ຂຄວ	ມີກາ	ມກາ
2 ຂ່າວຄາວ	2ຂຄວ	ນາຮູມ	ນຮມ
ເອັດຊະຣາ	ອສຣ	ຮາບາກຸກ	ຮບກ
ເນເຮມີຢາ	ນຮຢ	ເຊຟານີຢາ	ສຟຢ
ເອສະເທີ	ອຊທ	ຮັກກາຍ	ຮກຍ
ໂຢບ	ໂຢບ	ເສກາລີຢາ	ສກຢ
ເພງສັນລະເສີນ	ພສສ	ມາລາກີ	ມລກ
ສຸພາສິດ	ສພສ		

This 2010 edition of the Lao Bible has been revised and extended from the 1979 edition of the Lao Shorter Old Testament and 1973 edition of the Lao New Testament, as published by Thailand Bible Society in 1991.